

Fremsat den {FREMSAT} af erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og forskellige andre love¹

(Implementering af det fjerde kreditinstitut- og kapitalkravsdirektiv (CRD IV) og ændringer som følge af den tilhørende forordning (CRR) m.v.) **2. del SIFI**

§ 1

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 948 af 2. juli 2013, som ændret ved § 2 i lov nr. 512 af 17. juni 2008, § 197 i lov nr. 598 af 12. juni 2013, § 28 i lov nr. 599 af 12. juni 2013, § 1 i lov nr. 615 af 12. juni 2013, § 2 i lov nr. 617 af 12. juni 2013 og senest ved § 25 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 1, indsættes som nr. 29-38:

- »29) *Fondsmæglerselskab I*: Et fondsmæglerselskab, som
 - a) har tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-9, nævnte aktiviteter, eller
 - b) opbevarer kunders midler eller værdipapirer.
- 30) *Kombineret kapitalbufferkrav*: Den samlede egentlige kernekapital, der er nødvendig for at opfylde kravet om en kapitalbevaringsbuffer, jf. nr. 31, forhøjet med en virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffer, jf. nr. 32, en G-SIFI-buffer, jf. nr. 35, og en systemisk buffer, jf. nr. 37, jf. dog § 125 e, stk. 2 og 3.
- 31) *Kapitalbevaringsbuffer*: Det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til § 125 a, stk. 3.
- 32) *Virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffer*: Det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til § 125 a, stk. 4.
- 33) *Kontracyklisk buffersats*: Den sats, som virksomhederne skal anvende til opgørelse af deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, og som fastsættes i henhold til § 125 f, stk. 1-3, 5 og 6.
- 34) *Virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffersats*: Det vægtede gennemsnit af de kontracykliske buffersatser, der gælder for de lande, hvor en virksomheds relevante krediteksponeringer befinder sig, jf. § 125 f, stk. 1-3, 5 og 6.

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013, EF-tidende nr. L 176, s. 338 (CRD IV), og som er nødvendige for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2013/575/EU af 26. juni 2013, EF-tidende nr. L 176, s. 1 (CRR).

- 35) *G-SIFI-buffer*: Det kapitalgrundlag, som en G-SIFI, jf. § 310, skal opretholde i henhold til § 125 a, stk. 5, på konsolideret grundlag.
- 36) *G-SIFI-buffersats*: Den sats, som en G-SIFI skal anvende til opgørelse af sin G-SIFI-buffer, og som fastsættes i henhold til § 125 g.
- 37) *Systemisk buffer*: Det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til § 125 a, stk. 6.
- 38) *Systemisk buffersats*: Den sats, som en virksomhed skal anvende til opgørelse af sin systemiske buffer, og som fastsættes i henhold til § 125 h.«

2. I § 13, stk. 2, indsættes efter »finde sted«: », jf. dog stk. 3«.

3. I § 13 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. I realkreditinstitutter, der er omdannet til aktieselskaber, og hvor en fond eller forening oprettet i forbindelse med omdannelsen er hovedaktionær, kan der i vedtægterne ske en deling af instituttets aktiekapital i aktieklasser med forskellig stemmевærdi, herunder at visse aktier er uden stemmeret. Alle aktier med stemmeret skal have samme stemme-værdi.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

4. §§ 124 og 125 affattes således:

»§ 124. Pengeinstitutters og realkreditinstitutters bestyrelse og direktion skal sikre, at instituttet har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag og råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring til løbende vurdering og opretholdelse af et kapitalgrundlag af en størrelse, type og fordeling, som er passende til at dække instituttets risici. Disse procedurer skal underkastes regelmæssig intern kontrol for at sikre, at de vedbliver at være fyldestgørende og stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af instituttets virksomhed.

Stk. 2. Pengeinstitutters og realkreditinstitutters bestyrelse og direktion skal på baggrund af vurderingen i henhold til stk. 1 opgøre instituttets individuelle solvensbehov. Solvensbehovet opgøres som det tilstrækkelige kapitalgrundlag i procent af den samlede risikoeksponering. Solvensbehovet kan ikke være mindre end kapitalgrundlagskravet efter artikel 92, stk. 1, og minimumskapitalkravet i artikel 93 i forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Stk. 3. Finanstilsynet kan individuelt fastsætte et højere krav til kapitalgrundlaget end de kapitalgrundlagskrav, der fremgår af artikel 92, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. Kravet benævnes solvenskrav, og er udtryk for Finanstilsynets vurdering af instituttets tilstrækkelige kapitalgrundlag i procent af den samlede risikoeksponering. Finanstilsynet kan endvidere stille krav til hvilken type kapital, der kan anvendes til opfyldelse af det individuelle solvenskrav.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte et yderligere kapitalgrundlagskrav for en gruppe af institutter med lignende risikoprofiler, der tager højde for specielle risici i denne gruppe af institutter.

Stk. 5. Finanstilsynet kan pålægge pengeinstituttet eller realkreditinstituttet at foretage nedskrivninger af aktiver m.v. til brug for opgørelsen af kapitalgrundlaget.

Stk. 6. For realkreditinstitutter skal artikel 92, stk. 1, litra c, i forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber være opfyldt både i de enkelte serier med seriereservefonde og i instituttet i øvrigt.

Stk. 7. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om pengeinstitutters og realkreditinstitutters offentliggørelse af deres opgørelse af det individuelle solvensbehov, jf. stk. 2, og det individuelle solvenskrav, jf. stk. 3.

§ 125. Fondsmæglerselskabers bestyrelse og direktion skal sikre, at selskabet har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag og råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring til løbende vurde-

ring og opretholdelse af et kapitalgrundlag af en størrelse, type og fordeling, som er passende til at dække selskabets risici. Disse procedurer skal underkastes regelmæssig intern kontrol for at sikre, at de vedbliver at være fyldestgørende og stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af fondsmæglerselskabets virksomhed.

Stk. 2. Kapitalgrundlaget i fondsmæglerselskaber, der ikke er fondsmæglerselskaber I, skal mindst udgøre

- 1) 1 mio. euro (minimumskapitalkravet) for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at udføre den i bilag 4, afsnit B, nr. 2, nævnte tjenesteydelse, og
- 2) 0,3 mio. euro (minimumskapitalkravet) for andre fondsmæglerselskaber.

Stk. 3. Fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3, og 6-9, og som ikke opfylder betingelserne i artikel 96, stk. 1, litra a og b, i forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber, samt fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder, skal uanset kravene i stk. 2 have et kapitalgrundlag svarende til mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger. Har et selskab ikke været i drift i 1 år, skal det have et kapitalgrundlag svarende til mindst en fjerdedel af de faste omkostninger, der fremgår af driftsplanen for første års drift, medmindre denne plan kræves ændret af Finanstilsynet.

Stk. 4. Bestyrelsen og direktionen i fondsmæglerselskaber skal på baggrund af vurderingen i henhold til stk. 1 opgøre selskabets individuelle solvensbehov.

Stk. 5. Solvensbehovet for fondsmæglerselskaber, der er omfattet af kravet i artikel 92, stk. 1 eller artikel 95, stk. 2, litra a, i forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, kan ikke være mindre end følgende:

- 1) Kravet i artikel 92, stk. 1, litra c, i forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.
- 2) Minimumskapitalkravet i stk. 2 eller artikel 93 i forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.
- 3) Kravet til at have et kapitalgrundlag på mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger, jf. stk. 3 eller artikel 97 i forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Stk. 6. Solvensbehovet for fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder, kan ikke være mindre end minimumskapitalkravet i stk. 2 eller kravet til kapitalgrundlaget i stk. 3.

Stk. 7. Solvensbehovet skal for fondsmæglerselskaber, der er omfattet af stk. 5, opgøres som det tilstrækkelige kapitalgrundlag i procent af den samlede risikoeksponering.

Stk. 8. Finanstilsynet kan for fondsmæglerselskaber individuelt fastsætte et højere krav til kapitalgrundlaget end kravene fastsat i denne lov og forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. Kravet benævnes solvenskrav, og er udtryk for Finanstilsynets vurdering af instituttets tilstrækkelige kapitalgrundlag i procent af den samlede risikoeksponering. Finanstilsynet kan endvidere stille krav til hvilken type kapital, der kan anvendes til opfyldelse af det individuelle solvenskrav.

Stk. 9. Finanstilsynet kan fastsætte et yderligere kapitalgrundlagskrav for en gruppe af fondsmæglerselskaber med lignende risikoprofiler, der tager højde for specielle risici i denne gruppe af fondsmæglerselskaber.

Stk. 10. Finanstilsynet kan pålægge fondsmæglerselskabet at foretage nedskrivninger af aktiver m.v. til brug for opgørelsen af kapitalgrundlaget.«

5. § 125 a ophæves og i stedet indsættes:

»§ 125 a. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, skal opfylde et kombineret kapitalbufferkrav, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Fondsmæglerselskaber I er undtaget fra at opfylde kapitalbevaringsbufferen og den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, såfremt

- 1) selskabet beskæftiger under 250 personer, og
- 2) selskabet har en årlig omsætning på ikke over 50 mio. euro eller en årlig samlet balance på ikke over 43 mio. euro.

Stk. 3. Kapitalbevaringsbufferen i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, skal mindst udgøre 2,5 pct. af virksomhedens samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Stk. 4. Den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, skal mindst udgøre virksomhedens samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, multipliceret med den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffersats.

Stk. 5. G-SIFI-bufferen i en G-SIFI, jf. § 310, skal på konsolideret grundlag mindst udgøre G-SIFIs samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, multipliceret med G-SIFI-buffersatsen.

Stk. 6. En systemisk buffer i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, skal mindst udgøre virksomhedens samlede risikoeksponering på grundlag af de eksponeringer, som den systemiske buffer finder anvendelse på i medfør af § 125 h, beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, multipliceret med den systemiske buffersats.

Stk. 7. Det kombinerede kapitalbufferkrav skal opfyldes med egentlig kernekapital i tillæg til egentlig kernekapital, der skal opretholdes for at opfylde kapitalgrundlagskravet i artikel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og i tillæg til egentlig kernekapital, som opretholdes for at opfylde individuelle solvenskrav fastsat i medfør af § 124, stk. 3, eller § 125, stk. 8, eller individuelle solvensbehov fastsat i medfør af § 124, stk. 2, eller § 125, stk. 4.

Stk. 8. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om opgørelsen af det kombinerede kapitalbufferkrav.

§ 125 b. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, jf. § 125 a, stk. 1, må ikke foretage udlodning i forbindelse med egentlig kernekapital, jf. stk. 4, i et omfang der reducerer den egentlige kernekapital til et niveau, hvor det kombinerede kapitalbufferkrav ikke længere er opfyldt, jf. dog stk. 6.

Stk. 2. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis dette har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, skal opgøre det maksimale udlodningsbeløb og underrette Finanstilsynet herom. Virksomheder omfattet af 1. pkt. må ikke foretage følgende handlinger, før virksomheden har opgjort det maksimale udlodningsbeløb og underrettet Finanstilsynet herom:

- 1) Foretage udlodning i forbindelse med egentlig kernekapital, jf. stk. 4.

- 2) Indføre en forpligtelse til at betale variabel løn eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse eller betale variabel løn, såfremt forpligtelsen til at betale er blevet indført på et tidspunkt, hvor virksomheden ikke opfyldte det kombinerede kapitalbufferkrav.
- 3) Foretage betalinger i forbindelse med hybride kernekapitalinstrumenter.

Stk. 3. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, må ikke udlodde mere end det maksimale udlodningsbeløb, ved handlinger omfattet af stk. 2, nr. 1-3, jf. dog stk. 6.

Stk. 4. Ved udlodning i forbindelse med egentlig kernekapital, jf. stk. 1 og 2, forstås:

- 1) Udbetaling af kontant udbytte.
- 2) Udlodning af helt eller delvist betalte fondsaktier eller andre kapitalinstrumenter, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra a, i forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.
- 3) Indløsning eller tilbagekøb, som en virksomhed foretager af egne aktier eller andre kapitalinstrumenter, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra a, i forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.
- 4) Tilbagebetaling af beløb betalt i forbindelse med de kapitalinstrumenter, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra a, i forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.
- 5) Udlodning af poster, der er omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra b-e, i forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Stk. 5. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, skal træffe nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at størrelsen af de overskud, der kan udloddes, og det maksimale udlodningsbeløb opgøres nøjagtigt. Virksomhederne skal på anmodning kunne dokumentere denne nøjagtighed over for Finanstilsynet.

Stk. 6. Stk. 1 og 3 finder kun anvendelse på betalinger, der medfører en reduktion af egentlig kernekapital eller en reduktion af overskuddet, og hvor suspension af betaling eller manglende betaling ikke er ensbetydende med misligholdelse eller vil medføre iværksættelse af insolvensbehandling.

Stk. 7. Finanstilsynet fastsætter regler om opgørelse og indberetning af det maksimale udlodningsbeløb.

...

§ 125 e. I koncerner, hvori der indgår et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, finder §§ 125 a, 125 b, og 125 c, anvendelse på den danske koncern eller delkoncern. Det øverste pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, i koncernen eller delkoncernen, påser overholdelsen af disse bestemmelser.

Stk. 2. I koncerner, hvori et G-SIFI, jf. § 310, hører til og hvor der på konsolideret grundlag gælder både en G-SIFI-buffer og en systemisk buffer, finder alene den højeste af de to buffere anvendelse, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Finder en systemisk buffer alene anvendelse på danske eksponeringer for at imødegå makroprudentielle risici i Danmark, gælder den systemiske buffer uanset stk. 2, kumulativt med G-SIFI-buffere.

...

§ 125 g. G-SIFI-buffersatsen afhænger af hvilken underkategori G-SIFlet placeres i, jf. § 310, stk. 3.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter G-SIFI-buffersatser for de enkelte underkategorier af G-SIFler.

§ 125 h. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte en systemisk buffersats, til brug for opgørelsen af en systemisk buffer, under hensyntagen til at forebygge og begrænse langsigtede ikkecykliske systemiske eller makroprudentielle risici, der ikke er omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. Fastsættes en systemisk buffersats efter 1. pkt., fastsætter erhvervs- og vækstministeren samtidig hvilke eksponeringer buffersatsen skal finde anvendelse på, hvilke pengeinstitutter, realkreditinstitutter, og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der skal være omfattet af buffersatsen, og fra hvilken dato virksomhederne skal anvende buffersatsen til opgørelse af deres systemiske buffer, jf. § 125 a, stk. 6. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte forskellige satser til forskellige grupper af de omfattede virksomheder. Finanstilsynet offentliggør på vegne af erhvervs- og vækstministeren en meddelelse om fastsættelse af en systemisk buffersats på sin hjemmeside.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan beslutte, at en systemisk buffersats fastsat i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal anvendes af pengeinstitutter, realkreditinstitutter, og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, til opgørelse af deres systemiske buffer, jf. § 125 a, stk. 6, i forbindelse med eksponeringer i det pågældende land. Har erhvervs- og vækstministeren besluttet at anvende en buffersats i medfør af 1. pkt., træffer erhvervs- og vækstministeren desuden beslutning om fra hvilken dato virksomhederne skal anvende buffersatsen til opgørelse af deres systemiske buffer, jf. § 125 a, stk. 6. Har erhvervs- og vækstministeren besluttet en buffersats i medfør af 1. pkt., offentliggør Finanstilsynet, på vegne af erhvervs- og vækstministeren, en meddelelse herom på sin hjemmeside.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren tager en systemisk buffersats fastsat i medfør af stk. 1 eller 2, op til revision hvert år. Finanstilsynet offentliggør på vegne af erhvervs- og vækstministeren en meddelelse om genfastsættelse af en systemisk buffersats på sin hjemmeside.«

6. § 208, stk. 2, 2. og 3. pkt., ophæves.

7. Efter § 307 indsættes før afsnit IX a:

»Afsnit IX

Særlige regler for systemisk vigtige finansielle institutter og globale systemisk vigtige finansielle institutter

Kapitel 19

Identifikation af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI)

§ 308. Finanstilsynet udpeger én gang årligt systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) i Danmark, jf. stk. 2 og 3. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der er omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, kan udpeges som systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) på individuelt, delkonsolideret eller konsolideret grundlag.

Stk. 2. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der er omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber, udpeges som systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI), hvis de overskrider én eller flere af følgende indikatorer på individuelt, delkonsolideret eller konsolideret grundlag, i to på hinanden følgende år, jf. dog stk. 4:

- 1) Instituttets balance i procent af Danmarks bruttonationalprodukt er større end 6,5 procent.
- 2) Instituttets udlån i procent af de danske penge- og realkreditinstitutters samlede udlån i Danmark er større end 5 procent.
- 3) Instituttets indlån i procent af de danske pengeinstitutters samlede indlån i Danmark er større end 5 procent.

Stk. 3. Et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) skal ligge under indikatorerne, jf. stk. 2, i tre på hinanden følgende år for ikke længere at være et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der er omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber, som væsentligt overskrider én eller flere af indikatorerne i stk. 2, nr. 1-3, som følge af opkøb eller lignende, kan udpeges af erhvervs- og vækstministeren som et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) selvom indikatorerne i henhold til stk. 2 ikke har været overskrevet i to på hinanden følgende år. Erhvervs- og vækstministeren kan ligeledes beslutte, at et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) ikke længere er systemisk vigtigt inden de tre år er gået, uanset stk. 3, såfremt det systemisk vigtige finansielle institut (SIFI) ligger væsentlig under indikatorerne, f.eks. som følge af frasalg af væsentlige dele af forretningen eller lignende, og instituttet fremsender en anmodning herom.

Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om opgørelsen af indikatorerne samt hvorvidt opgørelsen skal foretages på individuelt, delkonsolideret eller konsolideret grundlag i henhold til stk. 2.

Stk. 6. Finanstilsynet skal beregne systemiskheden af et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) ved et gennemsnit af instituttets balance i pct. af de danske penge- og realkreditinstitutters og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, samlede balance, instituttets udlån i procent af de danske penge- og realkreditinstitutters samlede udlån og instituttets indlån i procent af de danske pengeinstitutters samlede indlån. Systemiskheden skal beregnes parallelt med udpegningen af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI), jf. stk. 1, og skal opgøres på baggrund af det seneste årsregnskab. På baggrund af beregningen skal systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) placeres i én af fem kategorier af systemiskhed:

- 1) Kategori 1: systemisk vigtigt finansielt institut med en systemiskhed under 5.
- 2) Kategori 2: systemisk vigtigt finansielt institut med en systemiskhed på 5 og op til 15.
- 3) Kategori 3: systemisk vigtigt finansielt institut med en systemiskhed på 15 og op til 25.
- 4) Kategori 4: systemisk vigtigt finansielt institut med en systemiskhed på 25 og op til 35.
- 5) Kategori 5: systemisk vigtigt finansielt institut med en systemiskhed på 35 og derover.

Stk. 7. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for opgørelsen af de enkelte faktorer, der indgår i beregningen af systemiskheden, jf. stk. 6, samt hvorvidt opgørelsen skal foretages på individuelt, delkonsolideret eller konsolideret grundlag.

§ 309. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der udpeges som systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI), i henhold til § 308 skal opfylde SIFI bufferkravene, jf. § 125 h, jf. § 125 a, stk. 6, senest ved udgangen af det efterfølgende år.

Stk. 2. Et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI), jf. § 308, skal opfylde det SIFI bufferkrav, der følger af ændringer i dets systemiskhed, jf. § 125 h, jf. § 125 a, stk. 6, ved udgangen af det år, hvor der sker ændringer i dets systemiskhed.

Identifikation af globale systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI)

§ 310. Finanstilsynet udpeger én gang årligt globale systemisk vigtige finansielle institutter i Danmark (G-SIFI). Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, og finansielle holdingvirksomheder, der er omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, kan udpeges som globale systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI) på koncernniveau.

Stk. 2. Udpegningen af globale systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI) efter stk. 1 sker med udgangspunkt i følgende indikatorer:

- 1) Størrelse.
- 2) Forbundethed med det finansielle system.
- 3) Substituerbarheden af instituttets aktiver eller den finansielle infrastruktur udbudt af instituttet.
- 4) Komplexitet.
- 5) Grænseoverskridende aktiviteter.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om opgørelsen af de i stk. 2 nævnte indikatorer samt beregning af systemiskheden af globale systemisk vigtige finansielle institutter.

Offentliggørelse af identifikationen af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globale systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI)

§ 311. Finanstilsynet skal på sin hjemmeside én gang årligt offentliggøre, hvilke systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globale systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI), der er udpeget i henhold til §§ 308 og 310, samt deres indplacering i kategorier af systemiskhed.

Rapporteringskrav for globale systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI)

§ 312. Globale systemisk vigtige finansielle institutter i Danmark (G-SIFI), der er udpeget i henhold til § 310, skal inden den 1. juli 2014 rapportere følgende til Kommissionen for hver medlemsstat og tredjeland, hvori det er etableret:

- 1) Resultat før skat.
- 2) Skat af resultatet.
- 3) Modtagne offentlige tilskud.

Ledelse og indretning af virksomheden

§ 313. Bestemmelserne i §§ 77 c, 80 a og 80 b finder tilsvarende anvendelse på systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og globale systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI), hvis kapitalandele ikke er optaget til handel på et reguleret marked og som ikke i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte.

Grænser for antal ledelsesposter

§ 314. Et medlem af bestyrelsen i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og i globale systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI) må inklusive posten i det pågældende pengeinstitut, realkreditinstitut, fondsmæglerselskab I og finansielle holdingvirksomhed, der er omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber, alene besidde én af følgende kombinationer af direktør- og bestyrelsesposter, jf. dog stk. 2-5:

- 1) En direktørpost kombineret med 2 bestyrelsesposter.
- 2) 4 bestyrelsesposter.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på medlemmer af bestyrelsen i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og i globale systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI), hvis medlemmet er indsat af den danske stat eller et selskab ejet af den danske stat.

Stk. 3. Følgende ledelsesposter skal ikke medregnes ved opgørelsen af antallet af direktør- og bestyrelsesposter efter stk. 1:

- 1) Direktør- og bestyrelsesposter i virksomheder og organisationer, der ikke forfølger overvejende kommercielle formål.
- 2) Direktør- og bestyrelsesposter i virksomheder omfattet af § 80, stk. 5, og tilsvarende sektorselskaber.
- 3) Bestyrelsesposter i virksomheder, hvor medlemmet er indsat af den danske stat eller et selskab ejet af den danske stat, eller hvor virksomheden er ejet af den danske stat.

Stk. 4. Følgende direktør- og bestyrelsesposter regnes som en samlet post i forhold til opgørelsen af antallet af direktør- og bestyrelsesposter efter stk. 1:

- 1) Direktør- eller bestyrelsesposter i virksomheder, der er koncernforbundet.
- 2) Direktør- eller bestyrelsesposter i virksomheder, hvori det systemisk vigtige finansielle institut (SIFI) og i globale systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI) ejer en kvalificeret ejerandel, jf. § 5, stk. 3.

Stk. 5. Finanstilsynet kan tillade, at bestyrelsesmedlemmer overskrider grænsen for antallet af bestyrelsesposter i stk. 1 med 1 bestyrelsespost.

Stk. 6. Medlemmer af bestyrelsen i en virksomhed, der udpeges som et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) efter § 308, stk. 1, eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut i Danmark (G-SIFI) efter § 310, stk. 1, som på tidspunktet for udpegningen besidder flere direktør- eller bestyrelsesposter end tilladt efter stk. 1, kan fortsat besidde disse direktør- og bestyrelsesposter indtil udløbet af det bestyrelseshverv, som indebærer, at bestyrelsesmedlemmet omfattes af stk. 1.

Særlige regler for likviditet i systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og i globale systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI)

§ 315. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler vedrørende et likviditetsdækningskrav for systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) og i globale systemisk vigtige finansielle institutter (G-SIFI).«

8. I § 343 m, stk. 2, ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse«, »rådet« ændres til: »bestyrelsen« og »§ 345, stk. 2« ændres til: »§ 345, stk. 7«.

9. I § 344, stk. 3, indsættes som 4. pkt.:

»Væsentlighedstilsynet medfører, at Finanstilsynet fører et intensiveret tilsyn med de systemisk vigtige finansielle institutter (SIFler).«

10. § 345 affattes således:

»§ 345. Erhvervs- og vækstministeren udpeger en bestyrelse og en direktør for Finanstilsynet. Direktøren udpeges efter høring af bestyrelsen.

Stk. 2. Bestyrelsen består af 7 medlemmer, som samlet skal have juridisk, økonomisk og finansiell indsigt. Bestyrelsen sammensættes således:

- 1) 3 medlemmer med juridisk, økonomisk eller finansiell sagkundskab.
- 2) 2 medlemmer med ledelsesmæssig baggrund fra den finansielle sektor.
- 3) 1 medlem med ledelsesmæssig baggrund fra det øvrige erhvervsliv.
- 4) 1 medlem fra Danmarks Nationalbank.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren udpeger blandt medlemmerne en formand og en næstformand for bestyrelsen.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren udpeger en observatør fra Erhvervs- og Vækstministeriet i bestyrelsen.

Stk. 5. Erhvervs- og vækstministeren udpeger medlemmer af bestyrelsen og observatøren for op til 2 år ad gangen. Medlemmerne og observatøren kan genudpeges.

Stk. 6. Medlemmerne af bestyrelsen og observatøren må ikke være ansat i eller være bestyrelsesmedlem i finansielle virksomheder, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, i virksomheder, der indgår i koncern med finansielle virksomheder, eller i virksomheder, der har kvalificerede ejerandele, jf. § 5, stk. 3, i finansielle virksomheder.

Stk. 7. Bestyrelsen

- 1) godkender tilsynsvirksomhedens tilrettelæggelse,
- 2) fastlægger de strategiske mål for Finanstilsynet for tilsynsvirksomheden,
- 3) godkender årsrapporten for Finanstilsynet,
- 4) træffer beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter og i sager, der har videregående betydelige følger,
- 5) træffer afgørelser i sager om påbud efter § 347 b, stk. 1,
- 6) træffer beslutning om at overgive sager omfattet af nr. 4 til politimæssig efterforskning, og
- 7) godkender bekendtgørelser og vejledninger udstedt af Finanstilsynet.

Stk. 8. Bestyrelsen nedsætter et ekspertpanel, som samlet har særlig sagkundskab inden for det finansielle område, herunder pengeinstitutvirksomhed, realkreditvirksomhed, forsikrings- og pensionsvirksomhed, fondsmæglervirksomhed, finansielle forbrugerforhold, kapitalmarkedsforhold, værdipapirhandel samt regnskabsforhold. Bestyrelsen kan efter behov anmode om bistand fra ekspertpanelet i forbindelse med behandling af konkrete tilsynssager.

Stk. 9. Forbrugerombudsmanden indkaldes ved bestyrelsens behandling af tilsynssager om redelig forretningsskik og god praksis samt prisoplysning. Forbrugerombudsmanden har i sager omfattet af 1. pkt. samme beføjelser som medlemmer af bestyrelsen.

Stk. 10. Finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder, der berøres af konkrete afgørelser, kan få foretræde for bestyrelsen forud for afgørelsen.

Stk. 11. § 354, stk. 1, finder anvendelse for medlemmer af bestyrelsen, observatøren, medlemmer af ekspertpanelet og Forbrugerombudsmanden. 1. pkt. gælder dog ikke ved behandling af sager om udstedelse af regler om redelig forretningsskik og god praksis samt prisoplysning.

Stk. 12. Bestyrelsen træffer afgørelse med simpelt stemmeflertal. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Stk. 13. Bestyrelsen fastsætter sin egen forretningsorden, herunder regler om mulighed for foretræde for bestyrelsen, jf. stk. 10, og sammensætningen for ekspertpanelet, jf. stk. 8. Forretningsordenen godkendes af erhvervs- og vækstministeren.

Stk. 14. Bestyrelsen kan ved instruks til Finanstilsynets direktion delegerer sin kompetence efter stk. 7, nr. 4 og 6, til Finanstilsynet.

Stk. 15. Færøernes landsstyre og Grønlands selvstyre udpeger hver 1 særlig sagkyndig, som efter formandens beslutning kan deltage i bestyrelsens møder uden stemmeret.«

11. § 354 a, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Reaktioner givet til en virksomhed under tilsyn i henhold til § 345, stk. 7, nr. 4, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.«

12. I § 354 a, stk. 1, 2.-8. pkt., ændres fire steder »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, »tilsynsreaktion« til: »reaktion« og »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«.

13. I § 354 a, stk. 1, 8. pkt., ændres »§ 345, stk. 2, nr. 3« til: »§ 345, stk. 7, nr. 6« og »stk. 3« til: »stk. 4«.

14. I § 354 a, indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Reaktioner givet til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, i henhold til § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

15. I § 354 a, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

16. I § 354 a, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes efter 9. pkt.:

»Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, skal alene offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside, medmindre anden offentliggørelse er påkrævet efter denne lovs øvrige bestemmelser.«

17. I § 354 a, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1 eller 2« til: »stk. 1-3«.

18. I § 354 a, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 3, 1. pkt.« til: »stk. 4, 1. pkt.«, »stk. 1 eller 2« til: »stk. 1-3« og »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«.

19. I § 356, stk. 1, 2. pkt., ændres »erhvervs- og vækstministeren« til: »Finanstilsynets direktør«.

20. I § 373, stk. 2, ændres »§ 354, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt.« til: »§ 354, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt.«

§ 2

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 982 af 6. august 2013, som ændret ved § 2 i lov nr. 1287 af 19. december 2012 og § 27 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. *Overskriften* til Afsnit V affattes således:

»Tilsyn, kontrol, Finanstilsynets bestyrelse m.v.«

2. *Overskriften* til kapitel 26 affattes således:

»Tilsyn, Finanstilsynets bestyrelse m.v.«

3. § 84 affattes således:

»§ 84. Finanstilsynets bestyrelse, som nedsat i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed, træffer bortset fra § 86, stk. 2,

- 1) beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter og i sager, der har videregående betydning,
- 2) beslutning om at overgive sager omfattet af nr. 1 til politimæssig efterforskning, og
- 3) beslutning om at godkende bekendtgørelser og vejledninger udstedt af Finanstilsynet.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for sager om overholdelse af artikel 37-42 i Kommissionens forordning nr. 1031/2010 af 12. november 2010 (CO₂-auktioneringsforordningen), Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 236/2012 af 14. marts 2012 (shortsellingforordningen) samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) bortset fra artikel 17.

Stk. 3. § 84 a finder tilsvarende anvendelse for medlemmer af Finanstilsynets bestyrelse, observatøren og medlemmer af ekspertpanelet.

Stk. 4. Fysiske eller juridiske personer, der berøres af konkrete afgørelser, kan få foretræde for bestyrelsen forud for afgørelsen.

Stk. 5. Bestyrelsen kan ved instruks til Finanstilsynets direktion delegere sin kompetence efter stk. 1, nr. 1 og 2, til Finanstilsynet.«

4. § 84 b, stk. 5, ophæves.

5. § 84 c, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Reaktioner givet til en virksomhed under tilsyn i henhold til § 84, stk. 1, nr. 1, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.«

6. I § 84 c, stk. 1, 2.-8. pkt., ændres »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«, fire steder ændres »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen« og »tilsynsreaktion« ændres til: »reaktion«.

7. I § 84 c, stk. 1, 8. pkt., ændres »§ 84, jf. § 345, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed« til: »§ 84, stk. 1, nr. 2«.

8. I § 84 c, indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Reaktioner givet til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, i henhold til § 84, stk. 1, nr. 1 og 2 samt reaktioner givet efter delegation fra bestyrelsen skal offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4. Reaktioner givet for overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) skal offentliggøres efter § 84 g.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

9. § 84 c, stk. 2, 3. pkt., der bliver stk. 3, 3. pkt., affattes således:

»Virksomheder under tilsyn, skal offentliggøre oplysningerne på virksomhedens hjemmeside på et sted, hvor det naturligt hører hjemme, hurtigst muligt, og senest 10 hverdage efter der er faldet dom eller vedtaget bøde, eller senest på tidspunktet for offentliggørelse påkrævet efter denne lovs øvrige bestemmelser.«

10. § 84 c, stk. 2, 10. pkt., der bliver stk. 3, 10. pkt., affattes således:

»Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, skal alene offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside, medmindre anden offentliggørelse er påkrævet efter denne lovs øvrige bestemmelser.«

11. I § 84 c, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 3, 1. pkt.« til: »stk. 4, 1. pkt.«, og »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«.

12. § 84 d, stk. 1, 4. pkt., affattes således:

»1.-3. pkt. gælder tilsvarende for bestyrelsens afgørelser i de sagstyper, der er nævnt i stk. 2, nr. 6-8 og 12, når afgørelserne er truffet over for fysiske personer.«

13. I § 93, stk. 1, ændres »§ 84 c, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt.« til: »§ 84 c, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 3-7. pkt.«

§ 3

I lov om betalingstjenester og elektroniske penge, jf. lovbekendtgørelse nr. 365 af 26. april 2011, som ændret senest ved § 23 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 86, stk. 2, ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse« og »rådet« ændres til: »bestyrelsen«.

2. § 93, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Reaktioner givet til en virksomhed under tilsyn i henhold til § 86, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.«

3. I § 93, stk. 1, 2.-8. pkt., ændres fire steder »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, »tilsynsreaktion« til: »reaktion« og »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«.

4. I § 93, stk. 1, 8. pkt., ændres »§ 345, stk. 2, nr. 3« til: »§ 345, stk. 7, nr. 6« og »stk. 3« til: »stk. 4«.

5. I § 93, indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Reaktioner givet til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, i henhold til § 86, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.«
Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

6. I § 93, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

7. I § 93, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes efter 9. pkt.:

»Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, skal alene offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside, medmindre anden offentliggørelse er påkrævet efter denne lovs øvrige bestemmelser.«

8. I § 93, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«.

9. I § 93, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 3, 1. pkt.« til: »stk. 4, 1. pkt.«, »stk. 1 eller 2« til: »stk. 1-3« og »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«.

10. I § 107, stk. 2, ændres »§ 93, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt.« til: »§ 93, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt.«

§ 4

I lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013, som ændret ved lov nr. 597 af 12. juni 2013 og § 5 i lov nr. 615 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 197 ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse« og »rådet« ændres til: »bestyrelsen«.

2. § 211, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Reaktioner givet til en dansk UCITS, specialforening, hedgeforening, professionel forening eller fåmandsforening under tilsyn i henhold til § 197, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse, skal offentliggøres med angivelse af den danske UCITS', specialforeningens, hedgeforeningens, den professionelle forenings eller fåmandsforeningens navn, jf. dog stk. 4.«

3. I § 211, stk. 1, 2.-8. pkt., ændres fire steder »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, »tilsynsreaktion« ændres til: »reaktion« og »Tilsynsreaktioner« ændres til: »Reaktioner«.

4. I § 211, stk. 1, 8. pkt., ændres »§ 196, stk. 1, 5. pkt., og § 197, jf. § 345, stk. 2, nr. 3« til: »§ 197, jf. § 345, stk. 7, nr. 6« og »stk. 3« til: »stk. 4«.

5. I § 211 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Reaktioner givet til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, i henhold til § 197, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

6. I § 211, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

7. I § 211, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes efter 9. pkt.:

»Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, skal alene offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside, medmindre anden offentliggørelse er påkrævet efter denne lovs øvrige bestemmelser.«

8. I § 211, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«.

9. I § 211, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 3, 1. pkt.« til: »stk. 4, 1. pkt.«, »stk. 1 eller 2« til: »stk. 1-3« og »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«.

10. I § 221, stk. 1, ændres »§ 211, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt.« til: »§ 211, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt.«.

§ 5

I årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 323 af 11. april 2011, som ændret senest ved § 10 i lov nr. 634 af 12. juni 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 159 a, stk. 1, 3. pkt. ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse« og »rådet« ændres til: »bestyrelsen«.

§ 6

I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 942 af 2. oktober 2009, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 894 af 4. juli 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 27, stk. 2, ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse«, »rådet« til: »bestyrelsen« og »§ 345, stk. 2« til: »§ 345, stk. 7, nr. 4«.

2. § 27 g, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Reaktioner givet til Arbejdsmarkedets Tillægspension i henhold til § 27, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skal offentliggøres, og det skal af offentliggørelsen fremgå, at reaktionen vedrører Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. dog stk. 3.«

3. I § 27 g, stk. 1, 2.-8. pkt., ændres fire steder »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, »tilsynsreaktion« til: »reaktion« og »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«.

4. I § 27 g, stk. 1, 8. pkt., ændres »§ 345, stk. 2, nr. 3« til: »§ 345, stk. 7, nr. 6«.

5. I § 27 g, stk. 4, ændres »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«.

§ 7

I lov om realkreditlån og realkreditobligationer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1261 af 15. november 2010, som ændret ved § 31 i lov nr. 718 af 25. juni 2010, § 17 i lov nr. 1556 af 21. december 2010, § 5 i lov nr. 155 af 28. februar 2012, § 40 i lov nr. 1231 af 18. december 2012 og § 9 i lov nr. 1287 af 19. december 2012, foretages følgende ændring:

1. I § 34, stk. 2, ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse« og »rådets« til: »bestyrelsens«.

§ 8

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1561 af 19. december 2007, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 615 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 65, stk. 2, ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse«, »rådet« til: »bestyrelsen« og »§ 345, stk. 2« til: »§ 345, stk. 7, nr. 4«.

2. § 66 c, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Reaktioner givet til en firmapensionskasse under tilsyn i henhold til § 65, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skal offentliggøres med angivelse af firmapensionskassens navn, jf. dog stk. 4.«

3. I § 66 c, stk. 1, 2.-8. pkt., ændres fire steder »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, »tilsynsreaktion« til: »reaktion« og »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«.

4. I § 66 c, stk. 1, 8. pkt., ændres »§ 345, stk. 2, nr. 3« til: »§ 345, stk. 7, nr. 6« og »stk. 3« til: »stk. 4«.

5. I § 66 c, indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Reaktioner givet til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, i henhold til § 65, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.«
Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

6. I § 66 c, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

7. I § 66 c, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes efter 9. pkt.:

»Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, skal alene offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside, medmindre anden offentliggørelse er påkrævet efter denne lovs øvrige bestemmelser.«

8. I § 66 c, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«.

9. I § 66 c, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 3, 1. pkt.« til: »stk. 4, 1. pkt.«, »stk. 1 eller 2« til: »stk. 1-3« og »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«.

10. I § 71, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 66 c, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt.« til: »§ 66 c, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt.«

§ 9

I lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 1065 af 22. august 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 44, stk. 2, ændres »Det Finansielle Råd til: »Finanstilsynets bestyrelse«, »rådet« til: »bestyrelsen« og »§ 345, stk. 2« til: »§ 345, stk. 7, nr. 4«.

2. § 49 a, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Reaktioner givet til en virksomhed under tilsyn i henhold til § 44, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.«

3. I § 49 a, stk. 1, 2.-8. pkt., ændres fire steder »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, »tilsynsreaktion« til: »reaktion« og »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«.

4. I § 49 a, stk. 1, 8. pkt., ændres »§ 345, stk. 2, nr. 3« til: »§ 345, stk. 7, nr. 6« og »stk. 3« til: »stk. 4«.

5. I § 49 a, indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Reaktioner givet til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, i henhold til § 44, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.«
Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

6. I § 49 a, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

7. I § 49 a, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes efter 9. pkt.:

»Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, skal alene offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside, medmindre anden offentliggørelse er påkrævet efter denne lovs øvrige bestemmelser.«

8. I § 49 a, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«.

9. I § 49 a, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 3, 1. pkt.« til: »stk. 4, 1. pkt.«, »stk. 1 eller 2« til: »stk. 1-3« og »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«.

10. I § 54, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 49 a, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt.« til: »§ 49 a, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt.«

§ 10

I lov nr. 697 af 25. juni 2010 om pantebrevsselskaber, som ændret senest ved § 42 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, § 13 i lov nr. 1287 af 19. december 2012 og § 28 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 12, stk. 3, ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse« og »rådet« til: »bestyrelsen«.

2. § 15, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»Stk. 2. Reaktionen givet til et pantebrevsselskab under tilsyn i henhold til § 12, stk. 3, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skal offentliggøres med angivelse af pantebrevsselskabets navn, jf. dog stk. 5.«

3. I § 15, stk. 2, 2.-8. pkt., ændres fire steder »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, »tilsynsreaktion« til: »reaktion« og »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«.

4. I § 15, stk. 2, 8. pkt., ændres »§ 345, stk. 2, nr. 3« til: »§ 345, stk. 7, nr. 6« og »stk. 3« til: »stk. 5«.

5. I § 15, indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Reaktionen givet til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, i henhold til § 12, stk. 3, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 5.«
Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.

6. I § 15, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »stk. 4« til: »stk. 5«.

7. I § 15, stk. 3, der bliver stk. 4, indsættes efter 9. pkt.:

»Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, skal alene offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside, medmindre anden offentliggørelse er påkrævet efter denne lovs øvrige bestemmelser.«

8. I § 15, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2-4«.

9. I § 15, stk. 5, der bliver stk. 6, ændres »stk. 4, 1. pkt.« til: »stk. 5, 1. pkt.«, »stk. 2 eller 3« til: »stk. 2-4« og »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«.

10. I § 22, stk. 1, ændres »§ 15, stk. 2, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt.« til: »og § 15, stk. 2, 1.-5. pkt., og stk. 4, 1.-7. pkt.«

§ 11

I lov om arbejdsskadesikring, jf. lovbekendtgørelse nr. 278 af 14. marts 2013, som ændret ved § 6 i lov nr. 472 af 13. maj 2013, § 8 i lov nr. 615 af 12. juni 2013 og § 5 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 71, stk. 2, ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse«, »rådet« til: »bestyrelsen« og »§ 345, stk. 2« til: »§ 345, stk. 7«.
2. § 76 b, stk. 1, 1. pkt., affattes således:
»Reaktioner givet til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring i henhold til § 71, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skal offentliggøres, og det skal af offentliggørelsen fremgå, at reaktionen vedrører Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, jf. dog stk. 3.«
3. I § 76 b, stk. 1, 2.-8. pkt., ændres fire steder »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, »tilsynsreaktion« til: »reaktion« og »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«.
4. I § 76 b, stk. 1, 8. pkt., ændres »§ 345, stk. 2, nr. 3« til: »§ 345, stk. 7, nr. 6«.
5. I § 76 b, stk. 4, ændres »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«.

§ 12

I lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 1156 af 3. oktober 2007, som ændret senest ved § 7 i lov nr. 639 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 10, stk. 2, ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse«, »rådet« til: »bestyrelsen« og »§ 345, stk. 2« til: »§ 345, stk. 7«.
2. § 10 g, stk. 1, 1. pkt., affattes således:
»Reaktioner givet til Lønmodtagernes Dyrtidsfond i henhold til § 10, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skal offentliggøres, og det skal af offentliggørelsen fremgå, at reaktionen vedrører Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. dog stk. 3.«
3. I § 10 g, stk. 1, 2.-8. pkt., ændres fire steder »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, »tilsynsreaktion« til: »reaktion« og »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«.
4. I § 10 g, stk. 1, 8. pkt., ændres »§ 345, stk. 2, nr. 3« til: »§ 345, stk. 7, nr. 6«.
5. I § 10 g, stk. 4, ændres »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«.

§ 13

I lov nr. 598 af 12. juni 2013 om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. foretages følgende ændringer:

1. § 156 affattes således:

»§ 156. Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet med forvaltere af alternative investeringsfonde med en tilsvarende kompetence, som bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed.«

2. § 171, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Reaktioner givet til en forvalter af alternative investeringsfonde under tilsyn i henhold til § 156, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse, skal offentliggøres med angivelse af forvalterens navn, jf. dog stk. 4.«

3. I § 171, stk. 1, 2.-8. pkt., ændres fire steder »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, »tilsynsreaktion« ændres til: »reaktion« og »Tilsynsreaktioner« ændres til: »Reaktioner«.

4. I § 171, stk. 1, 8. pkt., ændres »§ 156, stk. 2, nr. 3« til: »§ 156, jf. § 345, stk. 7, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed« og »stk. 3« til: »stk. 4«.

5. I § 171 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Reaktioner givet til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, i henhold til § 197, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

6. I § 171, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

7. I § 171, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes efter 9. pkt.:

»Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, skal alene offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside, medmindre anden offentliggørelse er påkrævet efter denne lovs øvrige bestemmelser.«

8. I § 171, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1 eller 2« til: »stk. 1-3«.

9. I § 171, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 3, 1. pkt.« til: »stk. 4, 1. pkt.«, »stk. 1 eller 2« til: »stk. 1-3« og »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«.

10. I § 190, stk. 2, ændres »§ 171, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 2, 1.-7. pkt.« til: »§ 171, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt.«.

§ 14

I lov nr. 599 af 12. juni 2013 om finansielle rådgivere foretages følgende ændringer:

1. I § 11, stk. 2, ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse« og »rådet« til: »bestyrelsen«.
2. § 18, stk. 1, 1. pkt., affattes således:
»§ 18. Reaktionen givet til en finansiell rådgiver under tilsyn i henhold til § 11, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiell virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skal offentliggøres med angivelse af den finansielle rådgivers navn, jf. dog stk. 4.«
3. I § 18, stk. 1, 2.-8. pkt., ændres fire steder »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, »tilsynsreaktion« til: »reaktion« og »Tilsynsreaktioner« til: »Reaktioner«.
4. I § 18, stk. 1, 8. pkt., ændres »§ 345, stk. 2, nr. 3« til: »§ 345, stk. 7, nr. 6« og »stk. 3« til: »stk. 4«.
5. I § 18, indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:
»Stk. 2. Reaktionen givet til en rådgiver, der ikke er under tilsyn, i henhold til § 11, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiell virksomhed eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skal offentliggøres med angivelse af rådgiverens navn, jf. dog stk. 4.«
Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.
6. I § 18, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.
7. I § 18, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes efter 9. pkt.:
»Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører en rådgiver, der ikke er under tilsyn, skal alene offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside, medmindre anden offentliggørelse er påkrævet efter denne lovs øvrige bestemmelser.«
8. I § 18, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«.
9. I § 18, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 3, 1. pkt.« til: »stk. 4, 1. pkt.«, »stk. 1 eller 2« til: »stk. 1-3« og »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«.
10. I § 26, stk. 2, ændres »§ 18, stk. 1 og 2« til: »§ 18, stk. 1 og 3«.

§ 15

I lov nr. 597 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v. foretages følgende ændringer:

1. I § 162 ændres »Det Finansielle Råd« til: »Finanstilsynets bestyrelse« og »rådet« til »bestyrelsen«.
2. § 176, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Reaktioner givet til en dansk UCITS under tilsyn i henhold til § 162, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse, skal offentliggøres med angivelse af den danske UCITS' navn, jf. dog stk. 4.«

3. I § 176, stk. 1, 2.-8. pkt., ændres fire steder »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«, »tilsynsreaktion« ændres til: »reaktion« og »Tilsynsreaktioner« ændres til: »Reaktioner«.

4. I § 176, stk. 1, 8. pkt., ændres »§ 161, stk. 1, 5. pkt., og § 162, jf. § 345, stk. 2, nr. 3« til: »§ 162, jf. § 345, stk. 7, nr. 6« og »stk. 3« til: »stk. 4«.

5. I § 176 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Reaktioner givet til en virksomhed, der ikke er under tilsyn, i henhold til § 162, jf. § 345, stk. 7, nr. 4 og 6, i lov om finansiel virksomhed, eller af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse, skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, jf. dog stk. 4.«

Stk. 2-4 bliver herefter stk. 3-5.

6. I § 176, stk. 2, der bliver stk. 3, ændres »stk. 3« til: »stk. 4«.

7. I § 171, stk. 2, der bliver stk. 3, indsættes efter 9. pkt.:

»Offentliggørelse efter 1. og 2. pkt., som vedrører virksomheder, der ikke er under tilsyn, skal alene offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside, medmindre anden offentliggørelse er påkrævet efter denne lovs øvrige bestemmelser.«

8. I § 176, stk. 3, der bliver stk. 4, ændres »stk. 1 og 2« til: »stk. 1-3«.

9. I § 176, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 3, 1. pkt.« til: »stk. 4, 1. pkt.«, »stk. 1 eller 2« til: »stk. 1-3« og »tilsynsreaktionen« til: »reaktionen«.

10. I § 190, stk. 1, ændres »§ 176, stk. 1, 1.-5. pkt., stk. 2, 1.-7. pkt., og stk. 4« til: »§ 176, stk. 1, 1.-5. pkt., stk. 3, 1.-7. pkt., og stk. 5«.

§ 16

I lov om finansiel stabilitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 875 af 15. september 2009, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 721 af 25. juni 2010, § 2 i lov nr. 619 af 14. juni 2011, og senest ved § 4 i lov nr. 273 af 27. marts 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 2, ændres »§§ 170, 171 og 175 a« til: »§§ 170 og 175 a«.

2. I § 16 e, stk. 2, 3. pkt., § 16 l, stk. 1, 1. pkt., § 16 n, stk. 1, og § 16 n, stk. 3, 2. pkt., ændres »kapitalkravene i lov om finansiel virksomhed« til: » kapitalkravene i forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og lov om finansiel virksomhed «.

3. § 16 g, stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. Aktie-, garanti- og andelskapital og anden efterstillet kapital, jf. afsnit III i bekendtgørelse om opgørelse af basiskapital og reglerne herom, i forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, overtages ikke.«

§ 17

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 405 af 22. april 2013, som ændret senest ved § 7 i lov nr. 792 af 28. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 6 B, stk. 1, 1. pkt., ændres »såfremt følgende betingelser er opfyldt« til: »uanset at debitor i visse tilfælde kan beslutte, at forrentning af gælden bortfalder. Endvidere skal følgende betingelser være opfyldt«.

2. I § 6 B, stk. 1, nr. 2, ændres »1, nr. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/28/EF af 18. september 2000« til: »4, stk. 1, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber«.

3. § 6 B, stk. 1, nr. 3, ophæves.

4. I § 6 B, stk. 2, udgår »nr. 1-3,«.

§ 18

I kursgevinstloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1113 af 18. september 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 1, stk. 5 og 6, udgår »nr. 1-3,«.

§ 19

Stk. 1. Loven træder i kraft den 31. marts 2014, jf. dog stk. 2-13.

Stk. 2.

Stk. 3.

Stk. 4.

Stk. 5.

Stk. 6.

Stk. 7. [Bufferbestemmelserne] træder i kraft den 1. januar 2015.

Stk. 8. Begrænsningen på antallet af bestyrelsesposter i § 1, nr. 7, jf. den foreslåede § 314 i lov om finansiel virksomhed, finder først anvendelse fra 1. juli 2014.

Stk. 9. Bestyrelsesmedlemmer, der på det tidspunkt, hvorfra den i lovforslagets § 1, nr. 7, jf. det foreslåede § 314, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, finder anvendelse, besidder flere direktør- eller bestyrelsesposter end tilladt efter bestemmelsen, kan fortsat besidde disse direktør- og bestyrelsesposter indtil udløbet af det bestyrelseshverv, som indebærer, at bestyrelsesmedlemmet omfattes af § 308, stk. 1.

Stk. 10. Forslaget til § 315 i lov om finansiel virksomhed [LCR], jf. lovforslagets § 1, nr. 7, træder i kraft den 1. januar 2015 og har virkning til den 1. januar 2018, hvorefter alle institutter skal leve op til 100 pct. LCR.

Stk. 11. Lovforslaget §§ 16 og 17 har virkning for gæld, der optages den 1. juli 2010 eller senere.

[*Stk. 12.* [Forslaget vedr. Finanstilsynets bestyrelse] træder i kraft den 1. juli 2014.]

Stk. 13. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, der senest den 30. juni 2014 udpeges som systemisk vigtige finansielle institutter (SIFler) i medfør af det foreslåede § 308, i lov om finansiel virksomhed, skal opfylde SIFI-bufferkravene, der fastsættes i medfør af det foreslåede § 125 h, jf. § 125 a, stk. 6, fra den 1. januar 2015.

§ 20

Stk. 1. §§ 1-6, 8-15 og 18 gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 7 gælder ikke for Færøerne.

Stk. 3. §§ 1-5, 10 og 13-15 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Stk. 4. §§ 1-5, 8-10 og 13-15 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse:

- 1. Indledning*
- 2. Lovforslagets indhold*
 - 2.1. SIFI identifikation*
 - 2.2. Likviditetsdækningskrav til SIFler*
 - 2.3. Kapitalbuffer*
 - 2.4. Finanstilsynets bestyrelse*
 - 2.5. Aktiekapital uden stemmerettigheder*
 - 2.6. Skattemæssig behandling af gæld uden forud fastsat forfaldstidspunkt*
- 3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner*
- 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet*
- 5. Administrative konsekvenser for borgerne*
- 6. Miljømæssige konsekvenser*
- 7. Forholdet til EU-retten*
- 8. Høring*
- 9. Sammenfattende skema*

1. Indledning

En sund, stabil og velfungerende finansiel sektor er en forudsætning for vækst og beskæftigelse i Danmark. En stabil finansiel sektor styrker tilliden til dansk økonomi og kan tilbyde finansiering til virksomheder og husholdninger på konkurrencedygtige vilkår.

Den danske finansielle sektor er i dag generelt sund og stabil. Der er taget en række initiativer til at styrke den finansielle regulering i forlængelse af krisen. Den styrkede regulering har bidraget til at genoprette tilliden til den danske finansielle sektor. Det er imidlertid nødvendigt med yderligere tiltag, der kan understøtte den finansielle stabilitet og mindske risikoen for fremtidige kriser.

Det foreslås derfor at indføre særlig regulering af de såkaldte systemisk vigtige finansielle institutter (SIFler). Der er særlige risici forbundet med SIFler, da disse institutter er så store, at det kan have vidtrækkende negative konsekvenser for husholdninger, virksomheder og samfundsøkonomien generelt, hvis de kommer i problemer. Der er derfor behov for, at der fastsættes skrapere krav til SIFler end til andre institutter.

Lovforslaget er baseret på den politiske aftale mellem regeringen (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet som blev indgået den 10. oktober 2013. Med lovforslaget fastsættes reglerne for identifikation af og krav til danske SIFler.

Lovforslaget har endvidere til formål at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013, EF-tidende nr. L 176, s. 338 (herefter benævnt »CRD IV«), hvor der stilles krav om, at de nationale myndigheder skal udpege globale systemisk vigtige finansielle institutter og andre systemiske vigtige finansielle institutter og gennemføre de lovændringer, der er nød-

vendige for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2013/575/EU af 26. juni 2013, EF-tidende nr. L 176, s. 1 (herefter benævnt »CRR«).

CRD IV og CRR udgør fremover tilsammen de retlige rammer i EU for adgangen til at udøve virksomhed som kreditinstitut eller investeringsselskab. Reglerne skal sikre en øget harmonisering og implementerer desuden Basel-komiteéns samlede internationale reformtiltag (Basel III), der skal styrke reguleringen, tilsynet og risikostyringen i banksektoren, i den europæiske finansielle lovgivning.

2. Lovforslagets indhold

2.1. SIFI identifikation

2.1.1. Gældende ret

Der har ikke tidligere været udformet særlige regler for systemisk vigtige finansielle institutter.

2.1.2. Baggrunden for forslaget

I forlængelse af den finansielle krise har G20 igangsat et arbejde i regi af FSB (Financial Stability Board) og BCBS (Basel Committee on Banking Supervision) for at udvikle et fælles internationalt regelsæt for SIFler. Det nye regelsæt skal bidrage til at mindske risikoen for, at SIFler fremadrettet kommer i problemer samt til at sikre, at SIFler, der måtte komme i problemer, så vidt muligt kan håndteres, uden at staten skal bære omkostningerne til håndteringen af instituttet. På den baggrund har FSB og BCBS udarbejdet internationale standarder for krav til og krisehåndtering af både globale SIFler og nationale SIFler.

Et SIFI er et penge- eller realkreditinstitut, der er så stort, at det kan have vidtrækkende negative konsekvenser for husholdninger, virksomheder og samfundsøkonomien generelt, hvis det kommer i problemer. Da der derfor er særlige risici forbundet med SIFler, er der behov for, at der identificeres SIFler i Danmark og fastsættes skrappe krav til disse institutter end til andre institutter.

Lovforslaget har til formål at begrænse risikoen for, at et systemisk vigtigt finansielt institut kommer i vanskeligheder og begrænse omkostningerne for samfundet og staten, hvis det alligevel bliver tilfældet. Lovforslaget har dermed til formål at understøtte den finansielle stabilitet ved at sikre, at institutterne er modstandsdygtige under selv alvorlig stress.

2.1.3. Lovforslagets indhold

Med lovforslaget skal Finanstilsynet udpege penge- og realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber som systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI). Ved udpegningen indgår følgende tre kvantitative indikatorer for penge- og realkreditinstitutter: instituttets balance i procent af bruttonationalproduktet (BNP), instituttets udlån i procent af penge- og realkreditinstitutternes samlede udlån i Danmark og instituttets indlån i procent af pengeinstitutternes samlede indlån i Danmark. I lovforslaget gives bemyndigelse til at udstede en bekendtgørelse, som nærmere fastsætter, hvordan de tre indikatorer præcist skal opgøres, herunder om opgørelsen skal ske på individuelt, delkonsolideret eller konsolideret grundlag.

Lovforslaget indeholder også bestemmelser som giver Finanstilsynet mulighed for at udpege globale systemiske finansielle institutter. Disse bestemmelser implementerer bestemmelser i kapitalkravsdirektivet. I Danmark er der ikke udsigt til, at der vil blive udpeget G-SIFler.

2.2. Indførelsen af likviditetsdækningskrav for systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI)

2.2.1. Gældende ret

Gældende ret foreskriver, at et pengeinstitut skal have en forsvarlig likviditet, herunder definere hvad der skal forstås ved likviditet samt fastsætter et kvantitativt krav herfor.

2.2.2. Baggrunden for forslaget

Adgang til likviditet kan være centralt for særligt store institutters overlevelsesmuligheder i krisesituationer. Den seneste finansielle krise viste behovet for, at der fastsættes likviditetskrav. Det er i overensstemmelse med anbefalinger fra Financial Stability Board (G20), at SIFler ikke blot underlægges skærpede krav til kapital, men underlægges også på andre områder skærpede krav, herunder til likviditet. Med forslaget gives der mulighed for at indføre CRRs likviditetsdækningsratio (LCR) på et højere niveau for SIFler end for andre kreditinstitutter. Frem til en fuld indfasning af LCR i 2018, kan nationale myndigheder i medfør af CRR introducere eller fastholde eksisterende likviditetskrav, ligesom de også kan indføre LCR og kræve det opfyldt på et niveau på eller over 100 pct.

2.2.3. Lovforslagets indhold

Forslaget giver erhvervs- og vækstministeren hjemmel til at indføre et forhøjet likviditetsdækningskrav for SIFler fra 1. januar 2015. CRR rummer mulighed for en gradvis indfasning af et likviditetsdækningskrav over perioden 1. januar 2015 til 1. januar 2018. Af CRDIV lovforslaget fremgår, at man i Danmark har valgt at følge denne indfasning for kreditinstitutter generelt. De nationale myndigheder har dog mulighed for at bevare nationale likviditetskrav i perioden frem til en fuld introduktion af LCR og for at lade LCR gælde 100 pct. eller højere allerede fra 1. januar 2015 for alle institutter eller for en gruppe af institutter. Stillingtagen i den finansielle forligskreds til indfasning af LCR for danske SIFler afventer EU-Kommissionens beslutning om den endelige udformning af LCR-kravet, som EU Kommissionen skal definere gennem en delegeret retsakt senest 30. juni 2014. Udgangspunktet er, at danske SIFler skal opfylde LCR-kravet fuldt ud fra 2015. Såfremt danske realkreditobligationer ikke i tilstrækkeligt omfang kan medregnes som likvide papirer i LCR, eller Kommissionens beslutning på anden vis vanskeliggør, at danske SIFler fuldt ud kan leve op til LCR-kravet, vil LCR blive indfaset frem til 2018 på linje med de mindre danske kreditinstitutter.

2.3. Kapitalbuffere

2.3.1. Gældende ret

Kapitalbuffere er på nuværende tidspunkt ikke reguleret i dansk ret.

2.3.2. Baggrunden for forslaget

Lovforslaget har til formål at gennemføre den politiske aftale af 10. oktober 2013 mellem regeringen (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet.

Herudover skal lovforslaget implementere bestemmelser i CRD IV, som stiller krav om, at virksomhederne omfattet af direktivet, ud over at opfylde andre kapitalgrundlagskrav, har en kapitalbevaringsbuffer og en kontracyklisk kapitalbuffer. Dette skal sikre, at virksomhederne i perioder med økonomisk vækst opbygger et tilstrækkeligt kapitalgrundlag til at dække tab i kriseperioder.

Den kontracykliske kapitalbuffer bygges op, når den samlede vækst i udlån og andre aktivkategorier med betydelige følger for sådanne virksomheders risikoprofil anses for at bidrage til opbygning af systemisk risiko.

For at sikre, at kontracykliske kapitalbuffer korrekt afspejler den risiko, som overdreven udlåns-vækst indebærer for sektoren, indeholder direktivet krav om, at virksomhederne skal opgøre deres virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer som et vægtet gennemsnit af kontracykliske kapitalbuffersatser, der gælder i de lande, hvor de har deres krediteksponeringer.

Direktivet indfører desuden, at myndighederne skal kunne kræve, at visse af virksomhederne omfattet af direktivet ud over en kapitalbevaringsbuffer og en virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffer har en systemisk buffer. Den systemiske buffer kan pålægges for at forebygge og begrænse langsigtede ikkecykliske systemiske eller makroprudentielle risici, der ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), når der er risiko for forstyrrelse af det finansielle system, der kan få alvorlige negative konsekvenser for det finansielle system og realøkonomien i en bestemt medlemsstat. Direktivet giver desuden mulighed for, at medlemsstaterne kan anerkende den systemiske buffersats, der er fastsat af en anden medlemsstat og anvende denne buffersats på indenlandske godkendte virksomheder for de eksponeringer, der befinder sig i den medlemsstat, som fastsætter buffersatsen. En medlemsstat, der fastsætter en systemisk buffersats i henhold til direktivet, kan desuden anmode Det Europæiske Råd for Systemiske Risici (ESRB) om at rette en henstilling i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010, til en eller flere medlemsstater, om at anerkende den systemiske buffersats. En sådan henstilling fra ESRB vil være underlagt ”overhold eller forklar-reglen” i artikel 3, stk. 2, og artikel 17 i nævnte forordning.

Direktivet indfører desuden krav om, at de relevante myndigheder indfører højere kapitalgrundlagskrav for globale systemisk vigtige institutter (G-SIFIer) for at kompensere for den højere risiko, som G-SIFIer udgør for det finansielle system, og de potentielle virkninger i forbindelse med deres sammenbrud for skatteyderne.

For at sikre at virksomhederne genopbygger deres kapitalniveauer, er der i direktivet indlagt begrænsninger på udlodninger, f.eks. for udbetaling af variabel løn, i det tilfælde, at virksomhederne kommer under bufferkravene. Desuden stiller direktivet krav om, at virksomhederne i en sådan situation tillige skal indsende en kapitalbevaringsplan til den kompetente myndighed, som den kompetente myndighed skal vurdere.

Direktivet stiller også krav om, at virksomheder, der opfylder bufferkravene, ikke må foretage udlodninger i et sådant omfang, at det reducerer den egentlige kernekapital til et niveau, hvor bufferkravene ikke længere er opfyldt.

Formålet med lovforslaget er således at implementere direktivets bestemmelser om kapitalbuffer i dansk ret og dermed at tilvejebringe incitamenter for virksomhederne til at opbygge kapitalbuffer, der skal fungere som et øget værn mod, at virksomhedernes kapitalgrundlag bliver utilstrækkelige og medvirkende til, at virksomhederne risikerer at blive nødlidende til skade for samfund og borgere.

2.3.3. Lovforslagets indhold

Med lovforslaget om kapitalbuffer foreslås, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og visse fondsmæglerselskaber skal opfylde et kombineret kapitalbufferkrav på individuelt og konsolideret grundlag.

Det foreslås, at det kombinerede kapitalbufferkrav kommer til at bestå af en kapitalbevaringsbuffer, en virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffer, en G-SIFI-buffer og en systemisk buffer. Det foreslås desuden, at det kombinerede kapitalbufferkrav skal opfyldes med egentlig kernekapital. Det

kombinerede kapitalbufferkrav skal lægges oveni minimumskapitalkravet til kapitalgrundlaget og det individuelle solvenskrav, herunder det individuelle solvensbehov, når der ikke er fastsat et individuelt solvenskrav.

Det kombinerede kapitalbufferkrav vil skulle udgøre mindst 2,5 pct. af den samlede risikoeksponering for alle berørte virksomheder, når kapitalbufferne er fuldt indfasede. Der foreslås i princippet ikke en øvre grænse for det kombinerede kapitalbufferkravs størrelse.

Med lovforslaget træder det kombinerede kapitalbufferkrav i kraft den 1. januar 2015.

Det følger af lovforslaget, at virksomhederne skal opretholde en kapitalbevaringsbuffer af egentlig kernekapital, der er på mindst 2,5 pct. af deres samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med CRR, når kapitalbevaringsbufferen er fuldt indfaset i 2019.

I perioden fra 1. januar 2015 og til den 31. december 2015, fastsættes kapitalbevaringsbufferen til 0. Der foreslås desuden en gradvis indfasning af kapitalbevaringsbufferen i lige store dele frem til 2019, i overensstemmelse med CRD IV. I perioden fra 1. januar 2016 til 31. december 2016 fastsættes kapitalbevaringsbufferen til at udgøre 0,625 pct. I perioden fra 1. januar 2017 til 31. december 2017 fastsættes kapitalbevaringsbufferen til at udgøre 1,25 pct. I perioden fra 1. januar 2018 til 31. december 2018 fastsættes kapitalbevaringsbufferen til at udgøre 1,875 pct.

Med lovforslaget finder den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer anvendelse fra 1. januar 2015. En indføring af den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer pr. 1. januar 2015 vil gøre det muligt at bruge bufferen, hvis kreditgivningen og konjunkturerne udvikler sig således, at der er behov for at aktivere den. Den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer vil dog blive indfaset gradvist, jf. nedenfor.

Med lovforslaget udpeges erhvervs- og vækstministeren som den ansvarlige myndighed i forhold til fastsættelse og anvendelse af kontracykliske buffersatser. Erhvervs- og vækstministerens fastsættelse af satserne kan ske på baggrund af henstilling fra Det Systemiske Risikoråd, jf. § 343 s i lov om finansiel virksomhed.

I forhold til indenlandske krediteksponeringer vil buffersatsen blive fastsat af erhvervs- og vækstministeren i overensstemmelse med forslaget til § 125 f, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Buffersatsen kan således konkret blive fastsat til nul på ikrafttrædelsestidspunktet. Med forslaget til en overgangsordning, jf. lovforslagets § 17, stk. 7, med en gradvis indfasning, kan buffersatsen dog alene fastsættes op til 0,5 pct. i 2015, op til 1 pct. i 2016, op til 1,5 pct. i 2017, op til 2 pct. i 2018 og op til 2,5 pct. i 2019.

I forhold til udenlandske krediteksponeringer vil buffersatserne finde anvendelse i overensstemmelse med forslaget til § 125 f, stk. 2-9, i lov om finansiel virksomhed. Dette betyder, at der kan være udenlandske buffersatser, der finder anvendelse på krediteksponeringer i de pågældende lande pr. 1. januar 2015.

Med lovforslaget indføres endvidere en systemisk buffer. Den systemiske buffer skal imødegå forstyrrelser af det finansielle system, som kan få alvorlige negative konsekvenser for det finansielle system og realøkonomien. Den systemiske buffer foreslås at skulle udgøre virksomhedens samlede risikoeksponering på grundlag af de eksponeringer, som den systemiske buffer finder anvendelse på, multipliceret med den systemiske buffersats.

Med lovforslaget udpeges erhvervs- og vækstministeren som den ansvarlige myndighed i forhold til fastsættelse og anvendelse af den systemiske buffersats. Det følger af CRD IV, at en systemisk buffersats ikke kan være mindre end 1 pct. og skal fastsættes i gradvise eller accelererede tilpasningstrin på 0,5 procentpoint. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte forskellige satser til forskellige grupper af omfattede virksomheder.

Det foreslås, at den systemiske buffer primært anvendes til at fastsætte de SIFI-bufferkrav, der er aftalt i den politiske aftale af 10. oktober 2013. Der foreslås desuden indført mulighed for, at den systemiske buffer kan fastsættes for hele sektoren for, i overensstemmelse med CRD IV, at kunne forebygge og begrænse langsigtede ikkecykliske systemiske eller makroprudentielle risici.

For SIFier vil der i medfør af lovforslaget blive fastsat en systemisk SIFI-buffer i overensstemmelse med de underkategorier for systemiskhed, som skal være gældende for danske SIFier. I overensstemmelse med den politiske aftale af 10. oktober 2013, vil erhvervs- og vækstministeren at fastsætte SIFI-buffersatser på 1,0 pct. for den laveste underkategori, 1,5 pct. for den næst laveste underkategori, 2,0 pct. for den mellemste underkategori, 2,5 pct. for den næst højeste underkategori, og 3,0 pct. for den højeste underkategori. Det er hensigten, at SIFier ved ændringer i deres systemiskhed skal leve op til eventuelle ændringer i deres SIFI-kapitalkrav ved udgangen af det pågældende år.

Der vil i perioden 2015-2019 ske gradvis indfasning af SIFI-kapitalkravet, således at der for den laveste underkategori skal gælde en systemisk SIFI-buffer i 2015 på 0,2 pct., i 2016 på 0,4 pct., i 2017 på 0,6 pct., i 2018 på 0,8 pct. og i 2019 på 1,0 pct. For den næstlaveste underkategori skal der gælde en systemisk SIFI-buffer i 2015 på 0,3 pct., i 2016 på 0,6 pct., i 2017 på 0,9 pct., i 2018 på 1,2 pct. og i 2019 på 1,5 pct. For den mellemste underkategori skal der gælde en systemisk SIFI-buffer i 2015 på 0,4 pct., i 2016 på 0,8 pct., i 2017 på 1,2 pct., i 2018 på 1,6 pct. og i 2019 på 2,0 pct. For den næst højeste underkategori skal der gælde en systemisk SIFI-buffer i 2015 på 0,5 pct., i 2016 på 1,0 pct., i 2017 på 1,5 pct., i 2018 på 2,0 pct. og i 2019 på 2,5 pct. For den højeste underkategori skal der gælde en systemisk SIFI-buffer i 2015 på 0,6 pct., i 2016 på 1,2 pct., i 2017 på 1,8 pct., i 2018 på 2,4 pct. og i 2019 på 3,0 pct.

Med lovforslaget skal udpegede globale systemisk vigtige finansielle institutter i Danmark (G-SIFier), jf. forslaget til § 310 i lov om finansiel virksomhed, opretholde en G-SIFI-buffer på konsolideret grundlag. Erhvervs- og vækstministeren kan i henhold til forslaget fastsætte nærmere regler om identifikation af G-SIFier på baggrund af bestemmelserne i CRDIV. Med lovforslaget skal udpegede G-SIFier opretholde en G-SIFI-buffer. Der er ikke udsigt til, at der vil blive udpeget G-SIFier i Danmark, hvorfor det i lovforslaget er foreslået, at erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at fastsætte G-SIFI-buffersatsen for de enkelte underkategorier af systemiskhed for G-SIFier, der evt. sidenhen vil blive udpeget af ministeren i henhold til forslaget til § 310, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Kommer virksomhederne under det kombinerede kapitalbufferkrav, foreslås med lovforslaget, at der indtræder en række restriktioner for virksomhedernes mulighed for at foretage udlodning, f.eks. begrænsninger i adgangen til at udbetale udbytte til virksomhedens aktionærer og bonus til ansatte samt i muligheden for at foretage betalinger i forbindelse med hybride kernekapitalinstrumenter.

Begrænsningerne i mulighederne for at foretage udlodning skal bidrage til at forhindre en udhuling af kapitalen, så længe virksomheden ligger under kapitalbufferkravet.

Såfremt virksomhederne kommer under det kombinerede kapitalbufferkrav, skal virksomhederne desuden udarbejde og indsende en kapitalbevaringsplan til Finanstilsynet. Finanstilsynet skal herefter

ter godkende planen, under forudsætning af, at planen er tilstrækkelig til at genoprette kapitalen inden for en nærmere fastsat frist. Hvis Finanstilsynet ikke godkender planen, vil virksomhederne blive mødt med yderligere krav, herunder krav om at øge kapitalgrundlaget.

Det foreslås desuden, at der stilles krav om, at virksomheder, der opfylder bufferkravene, ikke må foretage udlodninger i et sådant omfang, at det reducerer den egentlige kernekapital til et niveau, hvor bufferkravene ikke længere er opfyldt.

2.4. Finanstilsynets bestyrelse

2.4.1. Gældende ret

Det Finansielle Råd fungerer i dag som overordnet instans i Finanstilsynet, idet rådet har afgørelses- og beslutningskompetencen i alle principielle sager, eller hvor sagerne har eller må formodes at have en videregående betydelig følge for de aktører, som rådets afgørelser m.v. retter sig mod. Herudover bistår rådet Finanstilsynet med dets informationsvirksomhed og rådgiver Finanstilsynet i forbindelse med dets udstedelse af regler.

2.4.2. Baggrunden for forslaget

Som en del af den politiske aftale af 10. oktober 2013 foreslås der etableret en bestyrelse for Finanstilsynet. Baggrunden for denne del af den politiske aftale er, at som konsekvens af den finansielle krise og med henblik på at imødegå fremtidige kriser, er Finanstilsynets kompetencer og beføjelser løbende blevet styrket for at sikre en effektiv og velfungerende tilsynsvirksomhed, og disse styrkede kompetencer kræver en stærk og effektiv organisation.

Det bemærkes, at der i dag også er etableret bestyrelser for finanstilsynene i en række andre europæiske lande, herunder Finland, Norge og Sverige.

2.4.3. Forslagets indhold

Det foreslås at etablere en bestyrelse for Finanstilsynet og samtidig nedlægge Det Finansielle Råd i overensstemmelse med den politiske aftale at etablere en bestyrelse for Finanstilsynet og samtidig nedlægge Det Finansielle Råd. Bestyrelsen skal give faglig, organisatorisk og ledelsesmæssig sparring til Finanstilsynets direktion, og samtidig overtage de sagsområder som i dag er tillagt Det Finansielle råd, herunder træffe tilsynsmæssige afgørelser i principielle sager og i tilsynssager, der har videregående betydelige følger. Endvidere skal bestyrelsen godkende tilsynsvirksomhedens tilrettelæggelse, fastlægge de strategiske mål for tilsynsvirksomheden, godkende årsrapporten for Finanstilsynet, samt godkende bekendtgørelser og vejledninger på de områder, hvor Finanstilsynet er bemyndiget til at udstede disse. Desuden vil bestyrelsen i øvrigt kunne give faglig, organisatorisk og ledelsesmæssig sparring til Finanstilsynets direktion.

2.5. Solvens

2.5.1. Solvens – Penge- og realkreditinstitutter

2.5.1.1. Gældende ret

Kapitel 10 i lov om finansiel virksomhed indeholder regler om penge- og realkreditinstitutters solvens og kapitalforhold.

2.5.1.2. Baggrunden for forslaget

Reguleringen af penge- og realkreditinstitutters solvens og kapitalforhold ændres væsentligt, idet kapitalkravene for kreditinstitutter fremgår af CRR. Størstedelen af reguleringen af kapitalforhold vil fremover være at finde i CRR og loven tilpasses som konsekvens heraf.

2.5.1.3. Forslagets indhold

Minimumssolvenskravet, minimumskapitalkravet samt undtagelserne hertil tages ud af loven, idet kravene fremover er reguleret i CRR. CRR er direkte gældende og som et led i at ensrette terminologien i lov om finansiel virksomhed med CRR ændres betegnelsen »basiskapital« til »kapitalgrundlag« og »de risikovægtede poster« ændres til »den samlede risikoeksponering«. Muligheden for at stille større kapitalgrundlagskrav er videreført i CRD IV og denne mulighed videreføres også i de regler om solvens som bevares i lov om finansiel virksomhed.

2.5.2. Kapitalkrav for fondsmæglerselskaber

2.5.2.1. Gældende ret

I henhold til gældende ret er samtlige fondsmæglerselskaber underlagt tre forskellige kapitalkrav. Fondsmæglerselskabers basiskapital skal således mindst udgøre det højeste af følgende krav: 8 pct. af de risikovægtede poster, en fjerdedel af foregående års faste omkostninger og et minimumskapitalkrav på henholdsvis 1 mio. og 0,3 mio. euro afhængig af selskabets tilladelse. Derudover skal selskabets ledelse fastlægge den tilstrækkelige basiskapital og det individuelle solvensbehov, herunder identificere selskabets risici, og sikre, at der afsættes tilstrækkelig kapital hertil. De nærmere regler herfor er udmøntet i § 125 i lov om finansiel virksomhed samt § 5, stk. 1, i bekendtgørelse om kapitaldækning, som implementerer kapitaldækningsregler i CRD III.

2.5.2.2. Baggrunden for forslaget

Med vedtagelsen af CRR fastsættes reglerne om kapitalkrav til visse fondsmæglerselskaber fremover i forordningen, og direktiv 2006/48/EF og direktiv 2006/49/EF ophæves. Således vil en række krav til fondsmæglerselskabernes kapital fremadrettet finde direkte anvendelse, hvilket medfører ophævelse af tilsvarende krav i § 125 i lov om finansiel virksomhed.

Fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder, er ikke omfattet af kravene i CRR. Det er fundet hensigtsmæssigt, at disse fondsmæglerselskaber fortsat har tilstrækkelig kapital, herunder kapital til at afvikle virksomhederne, såfremt dette måtte blive nødvendigt, hvorfor det foreslås, at sådanne fondsmæglerselskaber skal være omfattet af de samme krav til kapitalgrundlaget, som er gældende i dag på nær kravet om mindst at have et kapitalgrundlag på 8 pct. af den samlede risikoeksponering.

Som følge af, at det foreslås, at kapitalkravene til investeringsforvaltningsselskaber bliver særskilt reguleret i § 125 g i lov om finansiel virksomhed, foreslås det, at investeringsselskaber ikke længere skal være omfattet af § 125 i lov om finansiel virksomhed.

2.5.2.3. Lovforslagets indhold

I henhold til den gældende lovgivning er samtlige fondsmæglerselskaber omfattet af et krav om mindst at have en basiskapital, som svarer til 8 pct. af den samlede risikoeksponering. Idet hovedparten af fondsmæglerselskaberne fremover er omfattet af en tilsvarende bestemmelse i CRR foreslås det at ophæve dette krav. Fondsmæglerselskaber, som alene har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder, er ikke omfattet af 8 pct. kravet i CRR. Kravet vil derfor ikke længere finde anvendelse for disse fondsmæglerselskaber, og der vil således være tale om en mindre lempelse for sådanne fondsmæglerselskaber. Kravet anses derudover for at være mindre

relevant for denne type fondsmæglerselskaber, hvor minimumskapitalkravet på 0,3 mio. euro ofte er det højeste.

Endvidere vil hovedparten af de danske fondsmæglerselskaber blive direkte omfattet af et krav i CRR om at have en basiskapital på mindst en fjerdedel af foregående års faste omkostninger. Det foreslås derfor, at ændre den gældende § 125, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, der indeholder et kapitalkrav om, at basiskapitalen skal være mindst en fjerdedel af foregående års faste omkostninger, til udelukkende at gælde for de fondsmæglerselskaber, som ikke er direkte omfattet af det tilsvarende krav i CRR. Dette henset til at det vurderes at være hensigtsmæssigt at fastholde kravet for samtlige fondsmæglerselskaber og dermed opretholde den gældende retstilstand i Danmark, idet kravet bidrager væsentligt til, at fondsmæglerselskaberne har tilstrækkelig kapital, herunder kapital til at afvikle virksomhederne, såfremt dette måtte blive nødvendigt.

Herudover er fondsmæglerselskaber, som alene har tilladelse til at udøve en eller flere af aktiviteterne modtagelse og formidling for investorers regning af ordrer, udførelse af ordrer, skønsmæssig porteføljepleje og investeringsrådgivning, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, ikke omfattet af kravet i CRD IV om, at kapitalgrundlaget skal have en størrelse, som anses for passende til at dække arten og omfanget af de risici, som selskaberne har eller vil kunne blive eksponeret for.

Det er imidlertid fundet hensigtsmæssigt at fastholde dette krav om at opgøre det individuelle solvensbehov under hensyntagen til selskabets risici for samtlige fondsmæglerselskaber. Det foreslås derfor, at samtlige fondsmæglerselskaber skal identificere og afsætte kapital til de risici, der følger af deres forretningsmodeller, herunder markedsrisici, indtjeningsrisici samt operationelle risici. Baggrunden herfor er, at det anses for at være hensigtsmæssigt, at ledelserne i de omfattede fondsmæglerselskaber tager stilling til, om der uanset de øvrige kapitalkrav er tilstrækkelig kapital i selskaberne. Dermed vil samtlige af de danske fondsmæglerselskaber fortsat være forpligtet til at identificere og kapitalafdække deres risici.

Endvidere foreslås det, som konsekvens af at CRR fremadrettet regulerer nogle af de kapitalkrav, som hovedparten af fondsmæglerselskaberne er underlagt, at ændre i bestemmelsen om opgørelse af det individuelle solvensbehov i den gældende § 125, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed. Således foreslås det, at det individuelle solvensbehov i fondsmæglerselskaber, der er omfattet af CRR, ikke kan være mindre end 8 pct. af den samlede risikoeksponering til kapitalgrundlaget, minimumskapitalkravet på henholdsvis 1 mio. euro eller 0,3 mio. euro eller kravet om mindst at have en fjerdedel af foregående års faste omkostninger.

Det foreslås endvidere, at det individuelle solvensbehov i fondsmæglerselskaber, der ikke er omfattet af CRR, ikke kan være mindre end minimumskapitalkravet på 0,3 mio. euro eller kravet om mindst at have en fjerdedel af foregående års faste omkostninger. Omfattet heraf er fondsmæglerselskaber, der udelukkende har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder.

Det foreslås endvidere, at Finanstilsynet – ud over det individuelle solvenskrav – kan fastsætte højere kapitalkrav for en gruppe af fondsmæglerselskaber med lignende risikoprofiler. Denne hjemmel kan anvendes, hvis Finanstilsynet som led i sit tilsyn fastslår, at fondsmæglerselskaber med lignende risikoprofiler – såsom lignende forretningsmodeller eller geografisk placering af deres eksponer-

ringer – er eller kan blive eksponeret for tilsvarende risici eller udgør tilsvarende risici for det finansielle system.

2.6. Mulighed for at udstede aktiekapital uden stemmerettigheder i forenings-/fondsejede realkreditinstitutter, der er omdannet til aktieselskaber.

2.6.1. Gældende ret

I realkreditinstitutter kan deling af aktiekapitalen i aktieklasser med forskellig stemmeværdi ikke finde sted, i henhold til § 13, stk.2, i lov om finansiel virksomhed.

2.6.2. Baggrunden for forslaget

CRR artikel 27 giver mulighed for, at institutter med anden selskabskonstruktion end aktieselskaber (gensidige selskaber, sparekasser og lignende) kan medregne andre kapitalinstrumenter end aktier i den egentlig kernekapital. De hovedsageligt forenings-/fondsejede realkreditinstitutter i Danmark kan ikke, uanset at ejerskabet har en anden selskabskonstruktion end aktieselskaber, udstede disse instrumenter, på grund af instituttets selskabskonstruktion som aktieselskab.

CRR artikel 28 giver imidlertid mulighed for medregning af aktier med forskellig udlodning, forudsat at differentieret udlodning kun afspejler differentierede stemmerettigheder, og at større udlodninger kun foretages fra egentlige kernekapitalinstrumenter med få eller ingen stemmerettigheder.

2.6.3. Forslagets indhold

Med henblik på at muliggøre at realkreditinstitutter, der er omdannet til aktieselskaber, kan foretage differentieret udlodning, foreslås derfor, at der indføres mulighed for at have aktieklasser uden stemmerettigheder for disse

2.7. Skattemæssig behandling af gæld uden forud fastsat forfaldstidspunkt

2.7.1. Gældende ret

§ 6 B i ligningsloven indeholder regler for den skattemæssige behandling af gæld uden forud fastsat forfaldstidspunkt. § 6 B i ligningsloven medfører, når visse betingelser er opfyldt, at gæld uden forud fastsat forfaldstidspunkt behandles som gæld i skattemæssig henseende. Når betingelserne er opfyldt, indebærer bestemmelsen, at afkastet af gældsinstrumentet bliver omfattet af reglerne om fradrag for renteudgifter af gæld og beskatning af renteindtægter af pengefordringer. På samme betingelser omfattes gældsinstrumentet af kursgevinstlovens regler om beskatning af gevinst og tab på fordringer og gæld. Bestemmelsen medfører f.eks., at renteudgifter på hybrid kernekapital kan være fradragsberettigede.

§ 6 B i ligningsloven blev indsat i forlængelse af vedtagelsen af lov nr. 428 af 6. juni 2002, hvor der i lov om banker og sparekasser m.v., lov om fondsmæglerselskaber og realkreditloven blev indsat regler om gældsinstrumenter, der, når nærmere angivne betingelser var opfyldt, kunne medregnes til selskabernes ansvarlige kapital. Det var bl.a. en betingelse, at gælden ifølge disse gældsinstrumenter ikke måtte forfalde på et forud aftalt tidspunkt.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at gæld i henhold til de pågældende gældsinstrumenter ikke opfyldte de skattemæssige kriterier for at kunne anerkendes som gæld, men at skatteministeren ville fremsætte et lovforslag, der sikrede, at gæld i henhold til disse gældsinstrumenter kunne behandles som gæld i skattemæssig henseende, og at ændringen ville få samme ikrafttræden som reglerne for instrumenternes indførelse.

Baggrunden for opfattelsen var, at hvis der ikke er aftalt forfaldstid på gælden, og debitor selv bestemmer, om og i givet fald hvornår gælden skal betales, foreligger der ikke gæld i skatteretlig for-

stand. Der ville derfor ikke være fradragsret for renteudgifter på gæld uden forud fastsat forfaldstidspunkt efter de dagældende regler om fradrag for renter.

§ 6 B i ligningslovens blev indsat ved lov nr. 457 af 9. juni 2004. De væsentligste betingelser for at behandle gæld uden forud fastsat forfaldstidspunkt som anden gæld knytter sig til debitors juridiske organisering og gældens forrentningsvilkår.

Ifølge § 6 B, stk. 1, nr. 2, i ligningsloven skal debitor i henhold til gældsinstrumentet enten være en stat, et kreditinstitut som omhandlet i artikel 1, nr. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/28/EF af 18. september 2000, et fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab eller forsikringsselskab som omhandlet i lov om finansiel virksomhed eller et tilsvarende fondsmæglerselskab, investeringsforvaltningsselskab eller forsikringsselskab hjemmehørende i et land inden for EU/EØS.

Om afgrænsningen af den omfattede kreds af selskaber er det lovbemærkningerne anført, at et kreditinstitut, der er omfattet af artikel 1, nr. 1, litra a, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/28/EF af 18. september 2000, er et foretagende, hvis virksomhed består i fra offentligheden at modtage indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales, samt til at yde lån for egen regning. Fysiske personer og andre selskaber end de nævnte kreditinstitutter og fondsmægler- og investeringsforvaltningsselskaber er ikke omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 6 B i ligningsloven. Et kreditinstitut, der (alene) er omfattet af det nævnte direktivs artikel 1, nr. 1, litra b, dvs. et foretagende der udsteder elektroniske penge som omhandlet i direktiv 2000/46/EF af 18. september 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, er således ikke omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 6 B i ligningsloven.

Videre anføres det i lovbemærkningerne, at begrænsningen skal ses på baggrund af risikoen for, at en betaling, der er skattepligtig hos modtager, kan forklædes som et lån uden forfaldstid, hvorved skattepligten undgås. Ved at forbeholde reglen for situationer, hvor debitor enten er en stat eller pengeinstitutter, børsmæglerselskaber, realkreditinstitutter, forsikringsselskaber og andre institutter af lignende karakter, søges risikoen for interessefællesskab mellem debitor og kreditor minimeret.

Ifølge § 6 B, stk. 1, nr. 3, i ligningsloven er det endvidere en betingelse for at behandle renter af gæld, der ikke forfalder på et forud aftalt tidspunkt, som renter af anden gæld, at kreditor skal have en årlig rente. Vilkårene for rentens størrelse og variation skal være fastlagt ved udstedelsen af værdipapiret, og vilkårene kan efterfølgende alene ændres som følge af forhold, hvorpå såvel debitor som kreditor er uden indflydelse.

Det er i lovbemærkningerne til § 6 B i ligningsloven herom anført: ”Kreditor skal have en årlig rente. Det er uden betydning, om den årlige rente beregnes og betales månedsvis, kvartalsvis, halvårsvis eller på årsbasis. Vilkårene for rentens størrelse og variation skal være på plads ved udstedelsen af værdipapiret. Der kan være tale om en fast procentdel. Der kan også være tale om en variabel rente, når blot kriterierne for variationen er fastlagt i værdipapiret. I og med, at det er et krav, at der er et afkast, vil en procentdel på 0 ikke kunne accepteres. Dog kan procentdelen under på forhånd fastlagte betingelser i perioder nedsættes til 0. Som nævnt i de almindelige bemærkninger, punkt 5, 6. afsnit må der ikke betales renter af gældsinstrumenter, der medregnes til et pengeinstituts, fondsmæglerselskabs eller realkreditinstituts ansvarlige kapital, for en periode, hvor pengeinstituttet

m.v. ikke har frie reserver. Tilsvarende gælder for investeringsforvaltningsselskaber, jf. i det hele § 132 i lov om finansiel virksomhed.”

§ 6 B i ligningsloven er ikke ændret, siden bestemmelsen blev indsat i loven. Både lovteksten og lovbemærkninger peger på, at det var de dagældende bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, der skulle være afgørende for, hvilke forrentningsvilkår der opfyldte betingelserne i ligningslovens § 6 B.

Efter indsættelsen af § 6 B i ligningsloven er reglerne om hybrid kernekapital i den finansielle lovgivning ændret flere gange.

For så vidt angår debtors indflydelse på forrentningen af hybrid kernekapital, er der efterfølgende fastsat krav om, at debitor skal være tillagt beføjelse til at annullere rentebetalinger.

I forbindelse med implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF (CRD 3) blev der ved lov nr. 579 af 1. juni 2010 indsat følgende bestemmelse i lov om finansiel virksomhed § 132, stk. 1, nr. 9: "Pengeinstituttet, realkreditinstituttet, fondsmæglerselskabet og investeringsforvaltningsselskabet skal ifølge aftalen kunne beslutte, at forrentning af gælden bortfalder, hvis det skønnes nødvendigt for at bevare virksomhedens finansielle sundhed." Bestemmelsen trådte i kraft den 1. juli 2010

Endvidere ændrer Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2013/575/EU af 26. juni 2013 (CRR) reglerne om hybrid kernekapital med virkning fra den 1. januar 2014. Følgende bestemmelse er fastsat i forordningens artikel 52, stk. 1, litra l, nr. iii): "I henhold til de bestemmelser, som regulerer instrumenterne, kan instituttet til enhver tid vælge at annullere udlodningerne på instrumenterne for en ubegrænset periode og på et ikke kumulativt grundlag, og instituttet kan anvende sådanne annullerede udbetalinger uden begrænsning til at opfylde forfaldne forpligtelser." Bestemmelsen har virkning fra den 1. januar 2014 i forbindelse med den samtidige implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 (CRD 4).

Som følge af de anførte ændringer er der ikke sikkerhed for, at aftaler om hybrid kernekapital, der indeholder de anførte vilkår, hvorefter debitor har beføjelse til at annullere renter på hybrid kernekapital, fortsat opfylder betingelserne i § 6 B, stk. 1, nr. 3, i ligningsloven. Dette skyldes, at bestemmelsen efter ordlyden kræver, at kreditor skal have en årlig rente, og at vilkårene efterfølgende alene kan ændres som følge af forhold, hvorpå såvel debitor som kreditor er uden indflydelse. Dette kan medføre, at debitor ikke vil have fradragsret for renteudgifter på de pågældende lån. Det gælder, uanset om debitor rent faktisk udnytter beføjelsen til at undlade at betale renter.

2.7.2. Baggrunden for forslaget

Gæld uden forud fastsat forfaldstidspunkt opfylder som udgangspunkt ikke de almindelige skattemæssige kriterier for at kunne anerkendes som fordringer og gæld, medmindre nærmere fastsatte betingelser i § 6 B i ligningsloven er opfyldt. § 6 B i ligningsloven har især praktisk betydning for den skattemæssige behandling af hybrid kernekapital i finansielle selskaber. Reglerne i den finansielle lovgivning om udstedelse af hybrid kernekapital er ændret efter indførelsen af § 6 B i ligningsloven, uden at der er sket en tilsvarende ændring af § 6 B i ligningsloven. Det kan ikke med sikkerhed siges, om de ændrede lånevilkår for udstedelse af hybrid kernekapital betyder, at lån optaget med de nye vilkår opfylder betingelserne for at kunne behandles som gæld i skattemæssig forstand. Med forslaget sikres det, at der er fradragsret for renteudgifter på hybrid kernekapital.

2.7.3. Lovforslagets indhold

Det foreslås at ophæve betingelsen i § 6 B, stk. 1, nr. 3, i ligningsloven således at forrentningsvilkårene ikke har betydning for vurderingen af, om gæld uden forud fastsat udløbstidspunkt skal anses for fordringer og gæld i skattemæssig forstand.

Der er ikke særlige skattemæssige hensyn, der taler for at opretholde den anførte betingelse. Det er ikke andre steder i skattelovgivningen en betingelse for at anse en forpligtelse for en gæld, at gælden skal forrentes. Vederlag kan f.eks. også ydes i form af et kurstab/kursgevinst. Et manglende vederlag, f.eks. ved lån mellem interesseforbundne parter, kan medføre skattemæssige korrektioner, men det medfører som udgangspunkt ikke, at et lån ikke kan behandles som en gæld i skattemæssig forstand.

Kapitalkravene til selskaber i den finansielle sektor er skærpet i forhold til andre selskaber. Dele af kapitalkravene kan opfyldes med hybrid kernekapital. Hybrid kernekapital med mulighed for at annullere rentebetalingerne kan medvirke til at sikre en finansiell virksomhed mod konkurs i en situation med f.eks. store tab på udlån. Jo mere tabsabsorberende den hybride kernekapital er, jo bedre er den til at understøtte de finansielle virksomheders robusthed og dermed den finansielle stabilitet. Dette taler for, at hybrid kernekapital skattemæssigt anerkendes som gæld i skattemæssig forstand med fradragsret for renteudgifterne.

Ophævelsen af betingelsen i § 6 B, stk. 1, nr. 3, i ligningsloven betyder, at det er skattelovgivningens almindelige regler, der er afgørende for, hvorledes afkast af hybrid kernekapital skal behandles ved indkomstopgørelsen hos debitor og kreditor. Som udgangspunkt skal afkastet alt afhængigt af de aftalte lånevilkår skattemæssigt behandles enten som rente eller som kursregulering.

Den skattemæssige definition af rentebegrebet er ikke lovfæstet, men er skabt på grundlag af praksis. Renteudgifter defineres skatteretligt som et sædvanligt periodisk vederlag til kreditor, beregnet som en bestemt procentdel af den til enhver tid værende restgæld, for at stille kapital til disposition. Det er en forudsætning for at behandle en aftalt rente som en rente i skattemæssig forstand, at der er tale om et retligt forpligtigende gældsforhold, som både indeholder en retlig bindende forpligtigelse til at betale gælden og forrente gælden. Er rentedefinitionen ikke opfyldt, skal betalingen som udgangspunkt skattemæssigt behandles som et kurstab efter reglerne i kursgevinstloven. Dette vil medføre, at fradraget i givet fald skal opgøres og fradrages efter reglerne i kursgevinstloven, som afviger fra reglerne for fradrag for renteudgifter.

Der er som følge heraf ikke sikkerhed for, at debitor kan behandle rentebetalinger på hybrid kernekapital som renteudgifter i skattemæssig forstand, hvis debitor er tillagt en skønsmæssig beføjelse til at annullere rentebetalinger ifølge de vilkår, som ved lov nr. 579 af 1. juni 2010 blev indsat i (dagældende) § 132, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiell virksomhed eller ifølge vilkårene i artikel 52, stk. 1, litra l, nr. iii), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2013/575/EU af 26. juni 2013 (CRR).

Det foreslås derfor, at aftalte rentebetalinger på hybrid kernekapital også skattemæssigt behandles som renteudgifter, uanset at debitor i de anførte tilfælde kan beslutte, at forrentning af gælden bortfalder. Det er en forudsætning, at den skattemæssige rentedefinition i øvrigt er opfyldt.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner

Lovforslaget medfører, at Finanstilsynet fremover skal udpegede systemisk vigtige finansielle institutter (SIFler). I den forbindelse skal Finanstilsynet årligt identificere og udpege institutter som SIFler. Finanstilsynet skal mindst én gang årligt offentliggøre, hvilke SIFler og G-SIFler, der udpeges, herunder oplysninger om niveauet af det kapitalkrav, som de enkelte SIFler og G-SIFler skal opfylde, en redegørelse for udpegningen, datoen for hvornår kapitalkravet skal være opfyldt og

navnene på de lande, hvor det enkelte SIFI og G-SIFI har sine eksponeringer, og hvor disse eksponeringer indgår i fastsættelsen af kapitalkravet.

Provenumæssigt indebærer opretholdelsen af den skattemæssige rentefradragsret vedrørende hybrid kernekapital principielt et mindreprovenu. Mindreprovenuet neutraliseres dog af det utilsigtede merprovenu, der er fremkommet som følge af bortfaldet af rentefradragsretten for hybrid kernekapital udstedt efter 2010. Opretholdelsen af rentefradragsretten har derfor ikke provenumæssige konsekvenser i forhold til de budgetterede indtægter.

CRD IV og CRR forordningen medfører en række nye opgaver for Finanstilsynet i forhold til håndhævelsen af reglerne. Dette vil indebære en øget arbejdsbyrde for Finanstilsynet. Det samlede ressourcebehov er i 2014 estimeret til 20 årsværk. Behovet vil være faldende til et niveau på årligt 13,9 årsværk fra og med 2017. Denne bevilling er medtaget i 1. del af lovforslaget.

De foreslåede bestemmelser, der følger af CRD IV og den politiske aftale af 10. oktober 2013 og som udgør 2. del af lovforslaget vil tillige medføre en række nye opgaver for Finanstilsynet bl.a. ift. tilsynsarbejdet.

De økonomiske konsekvenser finansieres via afgifter fra den finansielle sektor.

Det samlede ressourcebehov er estimeret til 5,0 årsværk i 2014 og 9,9 årsværk i perioden fra 2015-2017.

Det bemærkes endvidere, at det skønnede ressourcebehov ikke omfatter eventuelle yderligere opgaver, som Finanstilsynet måtte skulle udføre i relation til nationale SIFler som følge af vedtagelsen af direktivet om genopretning og afvikling af kreditinstitutter. Et ressourcebehov forbundet hermed vil blive revurderet i forbindelse med implementering af direktivet.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

De foreslåede regler om identifikation af SIFler forventes ikke at medføre økonomiske og administrative byrder for de omfattede virksomheder, der overstiger 10.000 timer, da der alene er tale om en udpegning foretaget af Finanstilsynet ud fra oplysninger som institutterne allerede har i dag.

[TERs vurdering indsættes.]

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke konsekvenser for miljøet.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 36/2013 af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (CRD IV). Lovforslaget indeholder endvidere de nødvendige tilpasninger og ophævelse af i reguleringen, som følge af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (CRR).

[Se CRD IV-lovforslaget]

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arbejdsskadestyrelsen, Beskæftigelsesministeriet, Børsmæglerforeningen, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Danske Maritime, Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Kredit Råd, Dansk Metal, Dansk Pantebrevsforening, Datatilsynet, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Ejendomsforeningen Danmark, Erhvervsstyrelsen, Erhvervs- og Vækstministeriet, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet A/S, Finansministeriet, Finans og Leasing, Finansrådet – Danske Pengeinstitutters Forening, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og Forsikringsagenter, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J. A. K. Pengeinstitutter, Foreningen Danske Revisorer, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Forsvarsministeriet, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne, Garantifonden for indskydere og investorer, Garban-Intercapital Scandinavia, Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland, GXG Markets A/S, Horesta, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), InvesteringsForeningsRådet, ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, Justitsministeriet, Klima, Energi- og Bygningsministeriet, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kulturministeriet, Kuratorforeningen, KøbmandStandens OplysningsBureau, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), Miljøministeriet, Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter, Undervisningsministeriet, Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Ministeriet for Ligestilling og Kirke, Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, Moderniseringsstyrelsen, NASDAQ OMX Copenhagen A/S, Nets, Patent- og Varemærkestyrelsen, Parcelhusejernes Landsforening, Pensionsstyrelsen, PostDanmarks Juridiske afdeling, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Rederiforeningen af 1895, Regionale Bankers Forening, Regnskabsrådet, Revisorkommissionen, Revisortilsynet, Rigsrevisionen, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteministeriet, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Social-, Børne- og Integrationsministeriet, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, Statsministeriet, Søfartsstyrelsen, Telekommunikationsindustrien i Danmark, Transportministeriet, Udenrigsministeriet, VP Securities A/S, Western Union, Økonomi- og Indenrigsministeriet og Økonomistyrelsen.

9. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Ingen	De økonomiske konsekvenser finansieres via afgifter fra den finansielle sektor.

		<p>Det samlede ressourcebehov er estimeret til 5,0 årsværk i 2014 og 9,9 årsværk i perioden fra 2015-2017.</p> <p>Det bemærkes endvidere, at det skønnede ressourcebehov ikke omfatter eventuelle yderligere opgaver, som Finanstilsynet måtte skulle udføre i relation til nationale SIFler som følge af vedtagelsen af direktivet om genopretning og afvikling af kreditinstitutter. Et ressourcebehov forbundet hermed vil blive revurderet i forbindelse med implementering af direktivet.</p>
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	De foreslåede regler om identifikation af SIFler forventes ikke at medføre økonomiske og administrative byrder for de omfattede virksomheder, da der alene er tale om en udpegning foretaget af Finanstilsynet ud fra oplysninger som institutterne allerede har i dag.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten		

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 5, stk. 1, nr. 29-38, i lov om finansiel virksomhed)

Det foreslås, at der i § 5, stk. 1, nr. 29, indføres en definition af fondsmæglerselskaber, som omfatter de virksomheder, der er omfattet definitionen af »investeringselskab« i artikel 3, stk. 1, nr. 2, i CRD IV, som henviser til definitionen af »investeringselskab« i artikel 4, stk. 1, nr. 2, i CRR. Det foreslås, at et sådant fondsmæglerselskab fremover betegnes som »fondsmæglerselskab I«.

Hvor samtlige danske fondsmæglerselskaber er omfattet af definitionen af investeringselskab i artikel 4, stk. 1, nr. 1, i MiFID-direktivet, er det alene fondsmæglerselskaber med tilladelse til at udøve en eller flere af aktiviteterne forretninger for egen regning, afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner, placering af finansielle instrumenter uden fast forpligtigelse, drift af multilaterale handelsfaciliteter og opbevaring og forvaltning for investorers regning, herunder depotvirksomhed, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6-9, og fondsmæglerselskaber, som opbevarer kunders midler eller værdipapirer, og som derfor kan komme i gældsforhold til deres kunder, som er omfattet af definitionen af »investeringselskab« i CRD IV. Der er således forskel på definitionen af investeringselskab i MiFID-direktivet og i CRD IV.

Den foreslåede definition fondsmæglerselskab I vil blive anvendt i de bestemmelser, der implementerer bestemmelser fra CRD IV, hvor det alene er de fondsmæglerselskaber, som er omfattet af definitionen af »investeringselskab« i CRD IV's forstand, som er omfattet af den pågældende bestemmelse.

Betegnelsen fondsmæglerselskaber i lov om finansiel virksomhed dækker fortsat over samtlige selskaber, som har tilladelse i henhold til § 9, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, og som er omfattet af § 9, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed.

Med forslaget til § 5, stk. 1, nr. 30-38, i lov om finansiel virksomhed, gennemføres dele af artikel 128 i CRD IV.

Bestemmelserne definerer elementerne i det kombinerede kapitalbufferkrav. Ifølge artikel 128, 1. afsnit, nr. 6, i CRD IV, kan der indgå en række elementer i det kombinerede kapitalbufferkrav, herunder bl.a. en kapitalbevaringsbuffer, en virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffer, en G-SIFI-buffer og en systemisk buffer.

Det foreslås med nr. 30, at det kombinerede kapitalbufferkrav defineres som den samlede egentlige kernekapital, der er nødvendig for at opfylde kravet om en kapitalbevaringsbuffer, jf. forslaget til nr. 31, forhøjet med en virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffer, jf. forslaget til nr. 34, en G-SIFI-buffer, jf. forslaget til nr. 35, og en systemisk buffer, jf. forslaget til nr. 37. I koncerner, hvori et G-SIFI jf. forslaget til § 310, i lov om finansiel virksomhed, hører til og hvor der på konsoleteret grundlag gælder både en G-SIFI-buffer og en systemisk buffer, vil G-SIFI-buffere og den systemiske buffer dog alene gælde kumulativt, hvis den systemiske buffer alene finder anvendelse på danske eksponeringer for at imødegå makropudentielle risici i Danmark, jf. forslaget til § 125 e, stk. 2 og 3.

Det foreslås med *nr. 31*, at kapitalbevaringsbufferen defineres som det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til forslaget til § 125 a, stk. 3. Kapitalbevaringsbufferen skal udgøre 2,5 pct. af en virksomheds samlede risikoeksponering, jf. forslaget til § 125 a, stk. 3. Der foreslås dog en overgangsordning med en gradvis indfasning af kapitalbevaringsbufferen, jf. lovforslagets § 17, stk. [x]. Kapitalbevaringsbufferen forhøjer det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til artikel 92 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR) samt det kapitalgrundlag som en virksomhed skal opretholde for at opfylde individuelle solvenskrav eller individuelle solvensbehov, jf. det foreslåede § 125 a, stk. 7.

Det foreslås med *nr. 32*, at den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer defineres som det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til forslaget til § 125 a, stk. 4. Den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer forhøjer det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til artikel 92 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), det kapitalgrundlag som en virksomhed skal opretholde for at opfylde kapitalbevaringsbufferen, samt det kapitalgrundlag som en virksomhed skal opretholde for at opfylde individuelle solvenskrav eller individuelle solvensbehov, jf. det foreslåede § 125 a, stk. 7. Der foreslås en overgangsordning med en gradvis indfasning af den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. lovforslagets § 17, stk. [7].

Kravet til den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer opgøres som det vægtede gennemsnit af de kontracykliske buffersatser, der gælder i de lande, hvor virksomhedernes krediteksponeringer befinder sig, jf. forslaget til *nr. 33* og *nr. 34* og forslaget til § 125 a, stk. 4, jf. forslaget til § 125 f. De kontracykliske buffersatser vil som udgangspunkt blive fastsat til at være mellem 0 og 2,5 pct. af den samlede risikoeksponering for krediteksponeringer. Buffersatserne bygges op, når den samlede vækst i udlån og andre aktivkategorier med betydelige følger for virksomheders risikoprofil anses for at bidrage til opbygning af systemisk risiko. Buffersatsen kan sættes højere end 2,5 pct., eksempelvis på baggrund af andre variable end overdreven udlånsvækst med henblik på at håndtere cykliske systemiske risici. ESRB kan rette en henstilling om andre variable, som kan føre til en ophobning af systemiske risici. Der henvises nærmere til forslaget til § 125 f i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås med *nr. 35*, at G-SIFI-bufferen defineres som det kapitalgrundlag, som et G-SIFI skal opretholde i henhold til forslaget til § 125 a, stk. 5. G-SIFler udpeges én gang årligt, jf. forslaget til § 310. En G-SIFI-buffer forhøjer det kapitalgrundlag, som et G-SIFI på konsolideret grundlag skal opretholde i henhold til artikel 92 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), det kapitalgrundlag som G-SIFlen skal opretholde for at opfylde kapitalbevaringsbufferen og den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, samt i visse tilfælde en systemisk buffer, jf. det foreslåede § 125 e, stk. 2 og 3, samt det kapitalgrundlag som G-SIFlet skal opretholde for at opfylde individuelle solvenskrav eller individuelle solvensbehov, jf. det foreslåede § 125 a, stk. 7. En G-SIFI-buffer gælder ikke virksomheder på individuelt grundlag.

Det fremgår af forslaget til *nr. 36*, at kravet til G-SIFI-bufferen opgøres på basis af en G-SIFI-buffersats, jf. forslaget til § 125 g. G-SIFI-buffersatserne vil ligge i intervallet 1 til 3,5 pct. af en G-SIFIs samlede risikoeksponering, jf. forslaget til § 125 a, stk. 5. Buffersatsen afhænger af den underkategori, som G-SIFlet er placeret i. Det følger af artikel 131, stk. 9 i CRD IV, at der skal være mindst fem underkategorier af G-SIFler, og at der for den laveste underkategori fastsættes en G-SIFI-buffersats på 1 pct. af den samlede risikoeksponering beregnet i henhold til artikel 92, stk. 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR). Den buffersats, der er fastsat for hver underkategori skal derefter stige i trin på 0,5 pct. af den samlede risikoeksponering.

ring til og med den fjerde underkategori. For den højeste underkategori af G-SIFler skal buffersatsen være på 3,5 pct. af den samlede risikoeksponering.

Det foreslås med *nr. 37*, at den systemiske buffer defineres som det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til § 125 a, stk. 6. Den systemiske buffer anvendes for at forebygge og begrænse langsigtede ikke-cykliske systemiske eller makroprudentielle risici, der ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR). Den systemiske buffer forhøjer det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til artikel 92 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), det kapitalgrundlag som en virksomhed skal opretholde for at opfylde kapitalbevaringsbufferen og den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, samt i visse tilfælde en G-SIFI-buffer jf. det foreslåede § 125 e, stk. 2 og 3, samt det kapitalgrundlag som en virksomhed skal opretholde for at opfylde individuelle solvenskrav eller individuelle solvensbehov, jf. det foreslåede § 125 a, stk. 7.

Det fremgår af forslaget til *nr. 38*, at kravet til den systemiske buffer opgøres på basis af en systemisk buffersats, der fastsættes i henhold til forslaget til § 125 h. Det følger af CRD IV, at en systemisk buffersats ikke kan være mindre end 1 pct. af den samlede risikoeksponering for de eksponeringer, som den systemiske buffer finder anvendelse på og skal fastsættes i gradvise eller accelererede tilpasningstrin på 0,5 procentpoint. For opgørelsen af den systemiske buffer henvises til forslaget til § 125 a, stk. 6. Buffersatserne fastsættes efter forslaget til § 125 h, af erhvervs- og vækstministeren. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte forskellige satser til forskellige grupper af de omfattede virksomheder. Der henvises nærmere til forslaget til § 125 h i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 2 og 3 (§ 13, stk. 2 og 3, i lov om finansiel virksomhed)

Artikel 27 i CRR giver mulighed for, at institutter med anden selskabskonstruktion end aktieselskaber (gensidige selskaber, sparekasser og lignende) kan medregne andre kapitalinstrumenter end aktier i den egentlig kernekapital. De forenings-/fondsejede realkreditinstitutter i Danmark kan ikke, uanset at ejerskabet har en anden selskabskonstruktion end aktieselskaber, udstede disse instrumenter, på grund af instituttets selskabskonstruktion som aktieselskab, jf. gældende lov om finansiel virksomhed § 13, stk. 2.

Artikel 28 i CRR giver imidlertid mulighed for medregning af aktier med forskellig udlodning, forudsat at differentieret udlodning kun afspejler differentierede stemmerettigheder, og at større udlodninger kun foretages fra egentlige kernekapitalinstrumenter med få eller ingen stemmerettigheder. Artikel 28 i CRR, fastlægger krav til kapitalinstrumenter, som kvalificerer som egentlige kernekapitalinstrumenter, herunder også krav til instrumenters betingelser vedrørende udlodning.

Det fremgår af artikel 28, stk. 5, i CRR, at en differentieret udlodning kun må afspejle differentierede stemmerettigheder. I den forbindelse må der kun foretages større udlodninger fra egentlige kernekapitalinstrumenter med få eller ingen stemmerettigheder.

Med henblik på at muliggøre at forenings-/fondsejede realkreditinstitutter, der er omdannet til aktieselskaber, kan foretage differentieret udlodning, foreslås derfor, at der indføres mulighed for at have aktieklasser uden stemmerettigheder. Forslaget indebærer, at selskaberne kan hente kapital på aktiemarkedet og samtidig undlade at tildele denne stemmerettigheder.

De nærmere vilkår for muligheder for at foretage differentieret udlodning fastsættes af EU-Kommissionen på baggrund af en gennemførelsesmæssig teknisk standard udarbejdet af EBA. Drøftelserne i EBA peger på, at der bliver fastsat en øvre grænse for, hvor meget højere udlodning

gen på en stemmeløs aktie kan være i forhold til udlodningen på en almindelig aktie, såfremt kapitalinstrumenterne skal kvalificere til egentlig kernekapital. I det foreliggende udkast til høringsdokument er grænsen sat til 25 pct. Desuden ventes fastsat en øvre grænse for, hvor meget den samlede udlodning må blive forøget, som følge af højere udlodning på stemmeløse aktier. Her er i udkastet sat en grænse på 5 pct.

Til nr. 4 (§§ 124 og 125 i lov om finansiel virksomhed)

Den foreslåede nyaffattelse af § 124 har til formål at sikre, at bestemmelsen fremover er i overensstemmelse med CRR, og at der i vidt omfang anvendes en ensartet terminologi i henholdsvis lov om finansiel virksomhed og CRR. Reglerne om solvens og kapitalforhold vil fremover først og fremmest være beskrevet i artikel 92 og 93 i CRR. Kravene til størrelsen af et penge- eller realkreditinstituts kapital fremgår af artikel 92, stk. 1, og artikel 93, stk. 1, i CRR. I CRD IV og CRR bruges begrebet basiskapital ikke. Derimod bruges begrebet »kapitalgrundlag«, hvorfor det foreslås at ændre betegnelsen »basiskapital« til »kapitalgrundlag« for de virksomheder, der er omfattet af begge regelsæt.

Det foreslås endvidere at ændre betegnelsen »de risikovægtede poster« til »den samlede risikoeksponering« som følge af artikel 92, stk. 3, i CRR.

Det foreslåede *stk. 1* er en videreførelse af den gældende stk. 1, og gennemfører artikel 73 i CRD IV. Overensstemmende med artikel 73, 2. afsnit, i CRD IV, er det blevet præciseret i det foreslåede § 124, stk. 1, 2. pkt., at procedurerne for at sikre at instituttet har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag også skal underkastes regelmæssig intern kontrol for at sikre at de vedbliver at være fyldestgørende. Ændringen er ikke udtryk for realitetsændringer for institutterne, da forpligtelsen til kontrol hidtil implicit har ligget i forpligtelsen til løbende at sikre et tilstrækkeligt kapitalgrundlag.

Bestyrelsens og direktionens pligt til at sikre, at instituttet har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag og råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring opretholdes i lov om finansiel virksomhed. Ved vurderingen af det tilstrækkelige kapitalgrundlag skal instituttet ikke alene se på risici, som virksomheden er eksponeret for, men også på risici, som virksomheden vil kunne blive eksponeret for, samt på mulighederne for at fremskaffe kapital. Forpligtelsen påhviler instituttets samlede ledelse dvs. både direktion og bestyrelse. Den vurdering, som direktion og bestyrelse foretager, skal udmønte sig i et individuelt solvensbehov. De gældende regler omkring det individuelle solvensbehov foreslås videreført i stk. 2. Samtidig opretholdes begrebet »solvensbehov«, da tilsvarende begreb ikke findes i CRR eller i CRD IV. Artikel 73 i CRD IV, som § 124, stk. 2, implementerer, anvender begrebet intern kapital, hvilket den tilsvarende bestemmelse i artikel 123 i direktiv 2006/48/EF også gjorde. Herved opretholdes den hidtidige implementering af kravene til intern kapital, hvor solvensbehov og solvenskrav udtrykkes som en procentsats.

Med CRD IV indføres i artikel 87, at instituttet i søjle 2 processen skal forholde sig til risiko for overdreven gearing, herunder ud fra gearingsgraden opgjort ved CRR artikel 429. Artikel 87 indeholder en forpligtigelse for Finanstilsynet til at sikre, at institutterne råder over politikker og processer for identifikation, overvågning og styring af risici for overdreven gearing. Instituttet skal bl.a. tage højde for risikoen for en potentiel fremtidig forøgelse af gearingsrisikoen og skal kunne modstå stressscenarier for gearingsrisiko. Artikel 87 i CRD IV vil i medfør af §§ 70 og 71, og § 143, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed blive implementeret i bekendtgørelsen om kapitaldækning samt bekendtgørelse om ledelse og styring for pengeinstitutter. Herudover vil § 124 stk. 1, i lov om finansiel virksomhed fremover også omfatte institutternes forpligtigelser i forhold til risikoen for overdreven gearing. Finanstilsynet skal ifølge CRD IV kontrollere og vurdere et instituts eksponering over for overdreven gearing, herunder ud fra gearingsgraden. Finanstilsynet kan baseret på en

konkret og institutspecifik vurdering fastsætte et solvenskrav med henblik på at mindske instituttets gearing, jf. bemærkninger til det foreslåede § 124, stk. 3.

Ved vurderingen af hvad instituttets tilstrækkelige kapitalgrundlag skal være, skal direktionen og bestyrelsen alene tage hensyn til instituttets individuelle risikoprofil og de samfundsmæssige forhold, som instituttet driver sine forretninger under. Et institut kan ikke undlade at afdække risici med kapital, fordi andre institutter har tilsvarende risici.

Krav til kapitalgrundlagets størrelse er et af fundamentene i CRR. Det samme gælder CRD IV's krav om, at institutterne skal have interne procedurer til risikostyring. Interne procedurer til risikostyring indebærer en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskelig og entydig ansvarsfordeling. Dertil kommer effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, institutterne er eller kan blive udsat for, samt hensigtsmæssige kontrolmekanismer, herunder en god administrativ og regnskabsmæssig praksis og fyldestgørende interne kontrolprocedurer. Det er alle forhold, der også indgår i den generelle bestemmelse i § 71 i lov om finansiel virksomhed om de forretningsgange, som det enkelte institut som minimum skal have.

I bestyrelsen og direktionens vurdering af det tilstrækkelige kapitalgrundlag skal også indgå de øvrige risici, der indgår som elementer i kapitalgrundlagskravet, jf. artikel 92, stk. 3, i CRR.

Anvender det enkelte institut f.eks. en intern metode til rating af de kunder, som instituttet har udlån til, kan der ved opgørelsen af de kreditrisici, der er knyttet til kunderne, ske en undervurdering af risikoen, hvis den pågældende rating er baseret på en kort tidshorisont. Et sådant forhold skal instituttet tage højde for ved vurderingen af det tilstrækkelige kapitalgrundlag. Derudover kan der være restrisici, som ikke er dækket af metoden. Ved restrisici forstås risici for tab som følge af, at sikkerheder og andre former for afdækning viser sig at være mindre effektive end forventet.

De forskellige forretningsmæssige risici, som instituttet er følsom overfor, skal ligeledes indgå i overvejelserne. Det kan være en høj risikokoncentration som følge af f.eks. mange store eksponeringer eller som følge af, at der er en høj grad af geografisk eller branchemæssig koncentration af eksponeringerne.

Herudover kan der være andre krav, som kan have indvirkning på bestyrelsens og direktionens vurdering af det tilstrækkelige kapitalgrundlag. Eksempelvis regler om store eksponeringer. Her må bestyrelsen og direktionen vurdere, hvilken indvirkning de største eksponeringer har på solvensbehovet. Såfremt instituttet har kapitalandele i andre virksomheder, skal en sådan beholdning ligeledes indgå i vurderingen af det tilstrækkelige kapitalgrundlag. Har instituttet fast ejendom samt kapitalandele i ejendomsselskaber, skal dette også indgå i vurderingen af det tilstrækkelige kapitalgrundlag.

Hvorvidt andre krav skal være afgørende for bestyrelsens og direktionens vurdering af størrelsen af det tilstrækkelige kapitalgrundlag vil bero på en konkret vurdering af, om der er tale om en investering, som instituttet ønsker at beholde, og om instituttet er i stand til at afhænde investeringen.

Som anført ovenfor skal overvejelserne omkring det tilstrækkelige kapitalgrundlag være fremadrettede. Det betyder, at ændringer i instituttets strategi, forretningsplaner, samfundsmæssige forhold og andre forhold, der kan påvirke de forudsætninger og metoder, der hidtil er indgået i overvejelserne, skal give anledning til nye overvejelser om det tilstrækkelige kapitalgrundlag, og dermed også solvensbehovet, jf. stk. 2. Der skal foretages en revurdering i alle tilfælde, hvor der sker større ændrin-

ger i forrentningsomfang eller forretningsområder. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis instituttet bevæger sig ind på nye geografiske områder eller på anden måde ændrer sine risici.

Det tilstrækkelige kapitalgrundlag skal ikke alene ses på baggrund af de risici, som instituttet er følsom overfor. Der skal tillige indgå en vurdering af den kapital, som instituttet har til rådighed, uanset om det er egenkapital eller lånt kapital. Ved lånt kapital skal der ved vurderingen ligeledes indgå overvejelser om løbetiden herpå.

Det foreslås i *stk. 2*, at videreføre reglen om, at instituttets bestyrelse og direktion på baggrund af vurderingen af det tilstrækkelige kapitalgrundlag fortsat skal opgøre instituttets individuelle solvensbehov. Videreførelsen af reglerne om det individuelle solvensbehov i *stk. 2*, er sammen med det foreslåede *stk. 1* en gennemførelse af artikel 73 i CRD IV. Opgørelsen af solvensbehovet er nærmere beskrevet i bilag 1 bekendtgørelse om kapitaldækning og Finanstilsynets gældende vejledning om tilstrækkelig basiskapital og solvensbehov, som fremover også vil indeholde rammer for behandling af risiko for overdreven gearing, jf. bemærkningerne til *stk. 1*. Det foreslås, at solvensbehovet ikke kan være mindre end kapitalgrundlagskravet efter artikel 92, *stk. 1*, og minimumskapitalkravet i artikel 93 i forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

På baggrund af forslaget om at opretholde kravet om at institutterne skal opgøre et individuelt solvensbehov foreslås det endvidere i *stk. 3*, at opretholde Finanstilsynets mulighed for individuelt at fastsætte et højere krav til kapitalgrundlaget i form af et solvenskrav end det kapitalgrundlagskrav, der fremgår af artikel 92, *stk. 1*, i CRR. Kravet, der fortsat benævnes »solvenskrav«, er udtryk for Finanstilsynets vurdering af instituttets tilstrækkelige kapitalgrundlag i procent af den samlede risikoeksponering. Når Finanstilsynet fastsætter et individuelt solvenskrav fastsættes en procentsats. Det foreslås samtidig, at bevare Finanstilsynets mulighed for at stille krav til hvilken type kapital, der kan anvendes til opfyldelse af solvenskravet. Det betyder, at Finanstilsynet som hidtil foretager en konkret og individuel vurdering af det enkelte instituts forhold. Udgangspunktet vil være, at Finanstilsynet vil stille krav om, at den del af solvenskravet, der overstiger kravene i artikel 92, *stk. 1*, skal opfyldes med egentlig kernekapital (CET1), dvs. aktiekapital, andelskapital eller garantkapital (»going concern«-kapital), idet formålet med kravet er at sikre, at instituttet bedre kan fortsætte sine aktiviteter på trods af yderligere tab. Anden ansvarlig kapital, som enten automatisk konverteres til egenkapital eller nedskrives (permanent eller midlertidigt) ved brud på solvensbehovet eller ved brud på et passende niveau af egentlig kernekapital, vil også kunne komme i betragtning. Med forslaget til § 124, *stk. 3*, i lov om finansiel virksomhed, gennemføres artikel 104, *stk. 1*, litra a, i CRD IV. Det indebærer, at direktivets mulighed for at stille større kapitalgrundlagskrav gennemføres i *stk. 3*. I fastsættelsen af kapitalkravet skal bl.a. indgå risiko for overdreven gearing, jf. bemærkningerne til § 124, *stk. 1*.

Artikel 103 i CRD IV fastslår, at de kompetente myndigheder skal have mulighed for at indfører visse krav over for en gruppe af institutter.

For så vidt angår muligheden for at fastsætte et højere kapitalgrundlagskrav, jf. artikel 104, *stk. 1*, litra a, i CRD IV, implementerer det foreslåede § 124, *stk. 4*, artikel 103 i CRD IV.

§ 124, *stk. 4*, finder f.eks. anvendelse, hvis de kompetente myndigheder konstaterer, at institutter med lignende risikoprofiler – såsom lignende forretningsmodeller eller geografisk placering af deres eksponeringer – er eller kan blive eksponeret for tilsvarende risici eller udgør tilsvarende risici for det finansielle system. Artikel 103 i CRD IV er ny og hensigten er at sikre, at Finanstilsynet kan reagere hurtigt, såfremt Finanstilsynet i relation til et institut identificerer risici eksempelvis en høj

landbrugseksponering, hvor det må lægges til grund, at institutter med tilsvarende høj landbrugseksponering har samme risiko. Her vil Finanstilsynet kunne iværksætte samme tilsynsforanstaltning over for en gruppe af institutter med lignende risikoprofil. Det fremgår af artikel 103 i CRD IV, at en sådan tilsynsforanstaltning navnlig vil blive iværksat gennem udøvelse af de øvrige tilsynsbeføjelser. Det vil således typisk være i forbindelse med søjle II processen, at Finanstilsynet bliver opmærksomt på nye risici, og hvor det må lægges til grund, at institutter med lignende risikoprofil har tilsvarende risici. Det bemærkes, at Finanstilsynet generelt er tæt på alle institutter via søjle II processen. Muligheden for at anvende tilsynsforanstaltninger på institutter med lignende risikoprofiler vil derfor kun undtagelsesvist blive anvendt, da langt de fleste risici vil indgå i Finanstilsynet individuelle søjle II proces med hvert enkelt institut.

Forslaget til *stk. 5*, gennemfører artikel 104, stk. 1, litra d, i CRD IV og er en videreførelse af den gældende *stk. 6*, som giver Finanstilsynet mulighed for at pålægge instituttet at foretage nedskrivninger af dets aktiver m.v. til brug for opgørelsen af kapitalgrundlaget.

Forslaget til ændring af *stk. 6*, er en videreførelse af det gældende § 124, stk. 8. Som følge af ikrafttræden af CRR foreslås det at ophæve solvenskravet i det gældende § 124, stk. 2, nr. 1, hvorfor der foreslås en konsekvensændring af § 124, stk. 6, således at der i stedet for henvisningen til solvenskravet i det gældende § 124, stk. 2, nr. 1, indsættes en henvisning til artikel 92, stk. 1. litra c, i CRR. Kapitalkrav på kapitalcenterniveau er en grundpille i det danske realkreditsystem. Det sikrer, at nogle obligationsinvestorer ikke opnår fordele på bekostning af andre obligationsejere. Selve området bliver ikke defineret i CRR. Punkt 10 i præambelen til CRR giver mulighed for at videreføre eksisterende lovgivning i sådanne tilfælde.

Endelig foreslås det i *stk. 7*, at opretholde Finanstilsynets hjemmel til at fastsætte nærmere regler om offentliggørelse af solvensbehovet samt et eventuelt individuelt fastsat solvenskrav. Muligheden for at kræve offentliggørelse af det individuelle solvensbehov vil fremadrettet følge af artikel 438, stk. 1, litra b, i CRR, som giver medlemslandene mulighed for at kræve solvensbehovet offentliggjort. I medfør af det foreslåede *stk. 7*, får Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte nærmere regler omkring offentliggørelse af solvensbehovet. Det er på den baggrund hensigten at videreføre de nuværende regler i bilag 20, punkt 5-10, i kapitaldækningsbekendtgørelsen.

§ 125

Den foreslåede nyaffattelse af § 125 har til formål at sikre, at bestemmelsen fremover er i overensstemmelse med CRR, og at der i vidt omfang anvendes en ensartet terminologi i henholdsvis lov om finansiel virksomhed og CRR.

Det foreslås generelt at investeringsforvaltningsselskaber ikke længere er omfattet af § 125. Dette som følge af, at kapitalkravene til fondsmæglerselskaber I – og i et vist omfang de øvrige fondsmæglerselskaber – for fremtiden vil være reguleret i CRR, hvilket ikke gør sig gældende for investeringsforvaltningsselskaber. Kapitalkraven for investeringsforvaltningsselskaber foreslås særskilt reguleret i lov om finansiel virksomhed, jf. forslaget til § 125 g.

For mange fondsmæglerselskaber vil reglerne om solvens og kapitalforhold fremover først og fremmest være beskrevet i artikel 92-98 i CRR. I CRD IV og CRR bruges begrebet basiskapital ikke. Derimod bruges begrebet »kapitalgrundlag«, hvorfor det foreslås at ændre betegnelsen »basiskapital« til »kapitalgrundlag« for de virksomheder, der er omfattet af begge regelsæt. Med henblik på at der ikke gælder forskellige for fondsmæglerselskaber foreslås det, at benytte kapitalbegreberne fra CRD IV og CRR for alle fondsmæglerselskaber.

Det foreslås endvidere at ændre betegnelsen »de risikovægtede poster« til »den samlede risikoeksponering« som følge af artikel 92, stk. 3, i CRR. Dette gælder ligeledes for alle fondsmæglerselskaber.

Det foreslåede *stk. 1* er en videreførelse af den gældende *stk. 1*. For fondsmæglerselskaber I gennemfører bestemmelsen artikel 73 i CRD IV. Overensstemmende med artikel 73, 2. afsnit, i CRD IV, er det blevet præciseret i det foreslåede § 125, stk. 1, 2. pkt., at procedurerne for at sikre at fondsmæglerselskaber har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag også skal underkastes regelmæssig intern kontrol for at sikre at de vedbliver at være fyldestgørende. Ændringen er ikke udtryk for realitetsændringer, da forpligtelsen til kontrol hidtil implicit har ligget i forpligtelsen til løbende at sikre et tilstrækkeligt kapitalgrundlag.

Bestyrelsens og direktionens pligt til at sikre, at fondsmæglerselskabet har et tilstrækkeligt kapitalgrundlag og råder over interne procedurer til risikomåling og risikostyring opretholdes i lov om finansiel virksomhed. Ved vurderingen af det tilstrækkelige kapitalgrundlag skal fondsmæglerselskabet ikke alene se på risici, som virksomheden er eksponeret for, men også på risici, som virksomheden vil kunne blive eksponeret for, samt på mulighederne for at fremskaffe kapital. Forpligtelsen påhviler virksomhedens samlede ledelse – dvs. både direktion og bestyrelse. Den vurdering, som direktion og bestyrelse foretager, skal udmønte sig i et individuelt solvensbehov, jf. det foreslåede 4-7. Det foreslås at opretholde begrebet »solvensbehov«, om end tilsvarende begreb ikke findes i CRR eller i CRD IV. Artikel 73 i CRD IV, som § 125, stk. 1, implementerer for så vidt angår fondsmæglerselskaber I, anvender begrebet intern kapital. Artikel 73 i CRD IV svarer til den artikel 123 i direktiv 2006/48/EF, dog således at artikel 123 kun fandt anvendelse på kreditinstitutter. Artikel 123 anvendte også begrebet intern kapital, hvilket i dansk ret blev implementeret ved brug af begrebet basiskapital. Med henblik på at opretholde den hidtidige implementering foreslås det også fremover at fastsætte at solvensbehov og solvenskrav udtrykkes som en procentsats.

Med CRD IV indføres i artikel 87 for fondsmæglerselskaber I krav om, at de kompetente myndigheder skal sikre, at selskaberne i søjle 2 processen skal forholde sig til risiko for overdreven gearing, herunder ud fra gearingsgraden opgjort ved CRR artikel 429. Artikel 87 indeholder en forpligtigelse for Finanstilsynet til at sikre, at fondsmæglerselskaber I råder over politikker og processer for identifikation, overvågning og styring af risici for overdreven gearing. Selskabet skal bl.a. tage højde for risikoen for en potentiel fremtidig forøgelse af gearingsrisikoen og skal kunne modstå stressscenarier for gearingsrisiko. Artikel 87 i CRD IV vil i medfør af §§ 70 og 71, og § 143, stk. 1, nr. 2, i lov om finansiel virksomhed blive implementeret i bekendtgørelsen om kapitaldækning samt bekendtgørelse om ledelse og styring af pengeinstitutter m.fl. Det er hensigten, at implementere artikel 87 for alle fondsmæglerselskaber. Herudover vil § 125 stk. 1, i lov om finansiel virksomhed fremover også omfatte alle fondsmæglerselskabers forpligtigelser i forhold til risikoen for overdreven gearing. Finanstilsynet skal ifølge CRD IV kontrollere og vurdere et instituts eksponering over for overdreven gearing, herunder ud fra gearingsgraden. Finanstilsynet kan baseret på en konkret og institutspecifik vurdering fastsætte et solvenskrav med henblik på at mindske instituttets gearing, jf. bemærkninger til det foreslåede § 125, stk. 8.

Ved vurderingen af hvad fondsmæglerselskabets tilstrækkelige kapitalgrundlag skal være, skal direktionen og bestyrelsen alene tage hensyn til selskabets individuelle risikoprofil og de samfundsmæssige forhold, som instituttet driver sine forretninger under. Et institut kan ikke undlade at afdekke risici med kapital, fordi andre selskaber har tilsvarende risici.

Krav til kapitalgrundlagets størrelse er et af fundamentene i CRR og lov om finansiel virksomhed. Det samme gælder krav om, at selskaberne skal have interne procedurer til risikostyring. Interne

procedurer til risikostyring indebærer en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskuelig og entydig ansvarsfordeling. Dertil kommer effektive procedurer til at identificere, forvalte, overvåge og rapportere om de risici, institutterne er eller kan blive udsat for, samt hensigtsmæssige kontrolmekanismer, herunder en god administrativ og regnskabsmæssig praksis og fyldestgørende interne kontrolprocedurer. Det er alle forhold, der også indgår i den generelle bestemmelse i § 71 i lov om finansiel virksomhed om de forretningsgange, som det enkelte institut som minimum skal have.

I bestyrelsen og direktionens vurdering af det tilstrækkelige kapitalgrundlag skal også indgå de øvrige risici, der indgår som elementer i kapitalgrundlagskravet for fondsmæglerselskaber.

De forskellige forretningsmæssige risici, som selskaberne er følsom overfor, skal indgå i overvejelserne. Det kan være en høj risikokoncentration som følge af f.eks. mange store eksponeringer eller som følge af, at der er en høj grad af geografisk eller branchemæssig koncentration af eksponeringerne.

Herudover kan der være andre krav, som kan have indvirkning på bestyrelsens og direktionens vurdering af det tilstrækkelige kapitalgrundlag. Eksempelvis regler om store eksponeringer. Her må bestyrelsen og direktionen vurdere, hvilken indvirkning de største eksponeringer har på solvensbehovet. Såfremt fondsmæglerselskaber har kapitalandele i andre virksomheder, skal en sådan beholdning ligeledes indgå i vurderingen af det tilstrækkelige kapitalgrundlag. Har fondsmæglerselskaber fast ejendom samt kapitalandele i ejendomsselskaber, skal dette også indgå i vurderingen af det tilstrækkelige kapitalgrundlag.

Hvorvidt andre krav skal være afgørende for bestyrelsens og direktionens vurdering af størrelsen af det tilstrækkelige kapitalgrundlag vil bero på en konkret vurdering af, om der er tale om en investering, som fondsmæglerselskaber ønsker at beholde, og om instituttet er i stand til at afhænde investeringen.

Som anført ovenfor skal overvejelserne omkring det tilstrækkelige kapitalgrundlag være fremadrettede. Det betyder, at ændringer i fondsmæglerselskabernes strategi, forretningsplaner, samfundsmæssige forhold og andre forhold, der kan påvirke de forudsætninger og metoder, der hidtil er indgået i overvejelserne, skal give anledning til nye overvejelser om det tilstrækkelige kapitalgrundlag, og dermed også solvensbehovet, jf. stk. 2. Der skal foretages en revurdering i alle tilfælde, hvor der sker større ændringer i forretningsomfang eller forretningsområder. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis instituttet bevæger sig ind på nye geografiske områder eller på anden måde ændrer sine risici.

Det tilstrækkelige kapitalgrundlag skal ikke alene ses på baggrund af de risici, som instituttet er følsom overfor. Der skal tillige indgå en vurdering af den kapital, som instituttet har til rådighed, uanset om det er egenkapital eller lånt kapital. Ved lånt kapital skal der ved vurderingen ligeledes indgå overvejelser om løbetiden herpå.

Fondsmæglerselskaber I vil for fremover være omfattet af kapitalgrund

Det foreslås i § 125, stk. 2, at kapitalgrundlaget i fondsmæglerselskaber, der ikke er fondsmæglerselskaber I, skal mindst udgøre 1 mio. euro (minimumskapitalkravet) for fondsmæglerselskaber, der har tilladelse til at udføre den i bilag 4, afsnit B, nr. 2, nævnte tjenesteydelse, og 0,3 mio. euro (minimumskapitalkravet) for andre fondsmæglerselskaber. Med forslaget til § 125, stk. 2, videreføres de gældende minimumskapitalkrav i stk. 2, nr. 2 og 4, dog således, at disse for fremtiden kun finder

anvendelse for fondsmæglerselskaber, som ikke er fondsmæglerselskaber I. Fondsmæglerselskaber I vil fremover være omfattet af minimumskapitalkravene i artikel 93 i CRR.

Med forslaget til § 125, stk. 2, ophæves det gældende § 125, stk. 2, nr. 1. Den gældende § 125, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, fastsætter at fondsmæglerselskaberne mindst skal have en basiskapital som svarer til 8 pct. af de risikovægtede poster. Kravet følger fremadrettet af artikel 92, stk. 1, i CRR, men omfatter ikke de fondsmæglerselskaber, der udelukkende har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, til lov om finansiel virksomhed, såfremt de ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder. Fondsmæglerselskaber som alene har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, er dermed ikke længere omfattet af et krav om at have en basiskapital på mindst 8 pct. af de risikovægtede poster.

Med forslaget til § 125, stk. 2, ophæves endvidere det gældende § 125, stk. 2, nr. 3, i lov om finansiel virksomhed. Dette som følge af, at kapitalkravene til investeringsforvaltningsselskaber foreslås særskilt reguleret i § 125 g i lov om finansiel virksomhed.

Med forslaget til nyaffattelse af § 125 foreslås det at ophæve de gældende § 125, stk. 3, 4, og 6. Dette som følge af, at kapitalkravene til investeringsforvaltningsselskaber foreslås særskilt reguleret i § 125 g i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås at ophæve § 125, stk. 6, idet forholdet reguleres af artikel 92, stk. 3, og artikel 95, stk. 2, litra a, i CRR, for hovedparten af fondsmæglerselskaberne. Fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder, er ikke reguleret i CRR. Sådanne fondsmæglerselskaber skal dog ikke fremover opgøre de risikovægtede poster, jf. § 142, stk. 1, idet det foreslås, at disse fondsmæglerselskaber ikke længere skal være omfattet af et krav om at have en kapital, der mindst udgør 8 pct. af de risikovægtede poster. Investeringsforvaltningsselskaber er ligeledes omfattet af den gældende § 125, stk. 6. Kapitalkravene til investeringsforvaltningsselskaber foreslås imidlertid særskilt reguleret i § 125 g i lov om finansiel virksomhed.

I medfør af artikel 97 i CRR vil hovedparten af de danske fondsmæglerselskaber blive direkte omfattet af et krav om, at det justerede kapitalgrundlag skal være mindst en fjerdedel af foregående års faste omkostninger. På baggrund heraf foreslås det i § 125, stk. 3, 1. pkt., at ændre det gældende § 125, stk. 5, 1. pkt., som indeholder et kapitalkrav om, at kapitalgrundlaget skal være mindst en fjerdedel af foregående års faste omkostninger, der i dag gælder for samtlige fondsmæglerselskaber, til udelukkende at gælde for de fondsmæglerselskaber, der ikke er omfattet af det tilsvarende krav i CRR. Omfattet af stk. 3 er fondsmæglerselskaber, som har tilladelse til at udføre en eller flere af aktiviteterne forretninger for egen regning, afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner og drift af multilaterale handelsfaciliteter, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3, 6-9, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opfylder visse betingelser i CRR artikel 96, stk. 1, litra a og b. Derudover omfattes fondsmæglerselskaber, der alene har tilladelse til at modtage og formidle ordrer for investors regning og/eller til at udøve investeringsrådgivning, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 1 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer midler eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, og som derfor ikke på noget tidspunkt kan komme i gældsforhold til deres kunder. Forslaget indebærer, at samtlige fondsmæglerselskaber bliver omfattet af et krav, om at kapitalgrundlaget skal være mindst

en fjerdedel af foregående års faste omkostninger, hvormed den gældende retstilstand i Danmark, opretholdes.

Det vurderes således at være hensigtsmæssigt at indføre nationale regler om at kapitalgrundlaget skal være mindst en fjerdedel af foregående års faste omkostninger for de fondsmæglerselskaber, som ikke er direkte omfattet af tilsvarende krav i CRR. Dette for at opretholde den nuværende retstilstand for de virksomheder, der ikke er omfattet af CRR, da kravet vurderes at bidrage væsentligt til, at fondsmæglerselskaberne har tilstrækkelig kapital, herunder kapital til at afvikle virksomhederne, såfremt dette måtte blive nødvendigt.

Forslaget viderefører de gældende § 125, stk. 5, 2. og 3. pkt., i det foreslåede § 125, stk. 3, 2. og 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede § 125 medfører, at det gældende § 125, stk. 7, om opgørelsen af det individuelle solvensbehov ophæves og erstattes af de nye stk. 4-7, som følge af, at visse kapitalkrav i CRR vil finde direkte anvendelse for visse fondsmæglerselskaber. Det foreslås, at det individuelle solvensbehov i fondsmæglerselskaber, der er omfattet af kravet i artikel 92, stk. 1, i CRR, ikke kan være mindre end kravet i artikel 92, stk. 1, litra c, i CRR, minimumskapitalkravet i artikel 93 eller kravet om mindst at have en fjerdedel af foregående års faste omkostninger, jf. enten § 125, stk. 3, eller det tilsvarende krav i artikel 97 i CRR, såfremt fondsmæglerselskaberne er omfattet heraf.

Fondsmæglerselskaber, som alene har tilladelse til investeringsservice i henhold til bilag 4, afsnit A, nr. 1, 2, 4 og 5, til lov om finansiel virksomhed, og som ikke opbevarer kunders midler eller værdipapirer, er ikke omfattet af definitionen af investeringsselskab i CRR og CRD IV. Disse fondsmæglerselskaber skal ikke opgøre det individuelle solvensbehov under hensyntagen til selskabets risici, jf. artikel 73 i CRD IV. Det er imidlertid fundet hensigtsmæssigt at vedholde dette krav om at opgøre det individuelle solvensbehov under hensyntagen til selskabets risici for samtlige fondsmæglerselskaber. Dette indebærer, at de omfattede fondsmæglerselskaber skal identificere og afsætte kapital til de risici, der følger af deres forretningsmodeller, herunder markedsrisici, indtjeningsrisici samt operationelle risici. Det må således anses for at være vigtigt, at ledelserne i samtlige af de danske fondsmæglerselskaber tager stilling til, om der uanset de øvrige kapitalkrav er tilstrækkelig kapital i selskaberne. Dermed vil samtlige de danske fondsmæglerselskaber fortsat være forpligtet til at identificere og kapitalafdække deres risici.

Det foreslås at investeringsforvaltningsselskabet udgår i § 125, stk. 9, der bliver stk. 7, i lov om finansiel virksomhed, således at disse ikke længere er omfattet af bestemmelsen. Dette som følge af, at kapitalkravene til investeringsforvaltningsselskaber foreslås særskilt reguleret i § 125 b i lov om finansiel virksomhed.

Med § 125, stk. 8, foreslås det at Finanstilsynet for fondsmæglerselskaber kan individuelt fastsætte et højere krav til kapitalgrundlaget end kravene fastsat i denne lov og forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber. Kravet benævnes solvenskrav, og er udtryk for Finanstilsynets vurdering af instituttets tilstrækkelige kapitalgrundlag i procent af den samlede risikoeksponering. Finanstilsynet kan endvidere stille krav til hvilken type kapital, der kan anvendes til opfyldelse af det individuelle solvenskrav.

Det foreslåede § 125, stk. 8, viderefører det gældende § 125, stk. 8, dog således at investeringsforvaltningsselskaber for fremtiden vil udgå af bestemmelsen, som følge af at investeringsforvaltningsselskaber bliver særskilt reguleret i § 125 g.

Det foreslås, at det højere krav til kapitalgrundlaget som Finanstilsynet kan stille, fortsat benævnes »solvenskrav«, og at dette som hidtil skal udtryk for Finanstilsynets vurdering af instituttets tilstrækkelige kapitalgrundlag i procent af den samlede risikoeksponering. Når Finanstilsynet fastsætter et individuelt solvenskrav fastsættes en procentsats. Det foreslås samtidig, at indfører en mulighed for, at Finanstilsynets kan stille krav til hvilken type kapital, der kan anvendes til opfyldelse af solvenskravet. Dette svarer til den gældende regulering for penge- og realkreditinstitutter. Finanstilsynet skal foretage en konkret og individuel vurdering af det enkelte instituts forhold. Udgangspunktet vil være, at Finanstilsynet vil stille krav om, at den del af solvenskravet, der overstiger kravene i artikel 92, stk. 1, skal opfyldes med egentlig kernekapital (CET1), dvs. aktiekapital, andelskapital eller garantkapital (»going concern«-kapital), idet formålet med kravet er at sikre, at instituttet bedre kan fortsætte sine aktiviteter på trods af yderligere tab. Anden ansvarlig kapital, som enten automatisk konverteres til egenkapital eller nedskrives (permanent eller midlertidigt) ved brud på solvensbehovet eller ved brud på et passende niveau af egentlig kernekapital, vil også kunne komme i betragtning. Med forslaget til § 125, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed, gennemføres artikel 104, stk. 1, litra a, i CRD IV for fondsmæglerselskaber I. Det indebærer, at direktivets mulighed for at stille større kapitalgrundlagskrav gennemføres i stk. 8. I fastsættelsen af kapitalkravet skal bl.a. indgå risiko for overdreven gearing, jf. bemærkninger til § 125, stk. 1.

Artikel 103 i CRD IV fastslår, at de kompetente myndigheder skal have mulighed for at indfører visse krav over for en gruppe af fondsmæglerselskaber I.

For så vidt angår muligheden for at fastsætte et højere kapitalgrundlagskrav, jf. artikel 104, stk. 1, nr. a, i CRD IV, implementerer det foreslåede § 124, stk. 9, artikel 103 i CRD IV.

§ 124, stk. 9, finder f.eks. anvendelse, hvis de kompetente myndigheder konstaterer, at fondsmæglerselskaber med lignende risikoprofiler – såsom lignende forretningsmodeller eller geografisk placering af deres eksponeringer – er eller kan blive eksponeret for tilsvarende risici eller udgør tilsvarende risici for det finansielle system. Artikel 103 i CRD IV er ny og hensigten er at sikre, at Finanstilsynet kan reagere hurtigt, såfremt Finanstilsynet i relation til et institut identificerer risici eksempelvis en høj landbrugseksponering, hvor det må lægges til grund, at institutter med tilsvarende høj landbrugseksponering har samme risiko. Her vil Finanstilsynet kunne iværksætte samme tilsynsforanstaltning over for en gruppe af fondsmæglerselskaber med lignende risikoprofil. Det fremgår af artikel 103 i CRD IV, at en sådan tilsynsforanstaltning navnlig vil blive iværksat gennem udøvelse af de øvrige tilsynsbeføjelser. Det vil således typisk være i forbindelse med søjle II processen, at Finanstilsynet bliver opmærksomt på nye risici, og hvor det må lægges til grund, at institutter med lignende risikoprofil har tilsvarende risici. Det bemærkes, at Finanstilsynet generelt er tæt på alle fondsmæglerselskaber via søjle II processen. Muligheden for at anvende tilsynsforanstaltninger på institutter med lignende risikoprofiler vil derfor kun undtagelsesvist blive anvendt, da langt de fleste risici vil indgå i Finanstilsynet individuelle søjle II proces med hvert enkelt institut.

Forslaget til § 125, stk. 10, gennemfører artikel 104, stk. 1, litra d, i CRD IV for fondsmæglerselskaber I, og er en videreførelse af den gældende § 125, stk. 9, som giver Finanstilsynet mulighed for at pålægge fondsmæglerselskaber at foretage nedskrivninger af dets aktiver m.v. til brug for opgørelsen af kapitalgrundlaget. Det foreslås at investeringsforvaltningsselskabet udgår i § 125, stk. 10 i lov om finansiel virksomhed, således at disse ikke længere er omfattet af bestemmelsen. Dette som følge af, at kapitalkravene til investeringsforvaltningsselskaber forslås særskilt reguleret i § 125 g i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 5 (§§ 125 a-125 h i lov om finansiel virksomhed)

§ 125 a

Med forslaget til § 125 a i lov om finansiel virksomhed gennemføres artikel 129, stk. 1-5, artikel 130, stk. 1-5, dele af artikel 131, samt dele af artikel 133.

Det følger af det foreslåede *stk. 1*, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter, og fondsmæglerselskaber I skal opfylde et kombineret kapitalbufferkrav, jf. dog det foreslåede *stk. 2*. Kravet er dog alene relevant for fondsmæglerselskaber I, der har tilladelse til at foretage forretninger for egen regning samt til at stille afsætningsgarantier, jf. bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, i lov om finansiel virksomhed. Dette følger af artikel 128, andet afsnit, i CRD IV.

Et kombineret kapitalbufferkrav er den samlede egentlige kernekapital, der er nødvendig for at opfylde kravet om en kapitalbevaringsbuffer forhøjet med en virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffer, en G-SIFI-buffer og en systemisk buffer, jf. forslaget til § 5, stk. 1, nr. 30. I koncerner, hvori et G-SIFI jf. § 310, i lov om finansiel virksomhed, hører til og hvor der på konsolideret grundlag gælder både en G-SIFI-buffer og en systemisk buffer, vil G-SIFI-bufferen og den systemiske buffer dog alene gælde kumulativt, hvis den systemiske buffer alene finder anvendelse på danske eksponeringer for at imødegå makropudentielle risici i Danmark, jf. forslaget til § 125 e, stk. 2 og 3.

Det kombinerede kapitalbufferkrav vil skulle udgøre mindst 2,5 pct. af den samlede risikoeksponering for alle berørte virksomheder, når kapitalbufferne er fuldt indfasede. Der foreslås i princippet ikke en øvre grænse for det kombinerede kapitalbufferkravs størrelse.

Det kombinerede kapitalbufferkrav bygger oven på minimumskravet til kapitalgrundlagets størrelse, og det individuelle solvenskrav fastsat i medfør af § 124, stk. 3, eller § 125, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed eller for virksomheder uden et individuelt solvenskrav virksomhedens solvensbehov, jf. § 124, stk. 2, eller § 125, stk. 4 i lov om finansiel virksomhed, jf. forslaget til stk. 7.

Udgangspunktet i § 125 a, stk. 1, er, at samtlige fondsmæglerselskaber I, som har tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte tjenesteydelser, er omfattet af kravet om at opretholde det kombinerede kapitalbufferkrav. Det foreslås imidlertid i *stk. 2*, at visse fondsmæglerselskaber I skal undtages fra at opretholde kapitalbevaringsbufferen og den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer.

Artikel 129, stk. 2, og artikel 130, stk. 2, i CRD IV giver således mulighed for at undtage små og mellemstore fondsmæglerselskaber fra kravet om at opretholde kapitalbevaringsbufferen og den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer. Undtagelsesmuligheden er betinget af, at en sådan undtagelse ikke udgør en trussel mod den finansielle stabilitet.

Det fremgår endvidere af artikel 129, stk. 4, og artikel 130, stk. 4, i CRD IV, at små og mellemstore virksomheder skal forstås i overensstemmelse med EU-Kommissionens henstilling (2003/361/EF) af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder.

Af denne henstilling fremgår, at virksomheder, som beskæftiger under 250 personer, og som ikke har en årlig omsætning på over 50 mio. EUR eller en årlig samlet balance på over 43 mio. EUR, er at betragte som små og mellemstore virksomheder. Det foreslås derfor, at fondsmæglerselskaber I, der opfylder disse krav skal undtages fra at opfylde kapitalbevaringsbufferen og den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer.

Antal beskæftigede personer samt ”omsætning” skal forstås i overensstemmelse med EU-Kommissionens henstilling (2003/361/EF) af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder.

Finanstilsynet vil i overensstemmelse med artikel 129, stk. 2, og artikel 130, stk. 2, i CRD IV, underrette Europa-Kommissionen, ESRB, EBA samt eventuelt andre relevante landes tilsynsmyndigheder om, at små og mellemstore fondsmæglerselskaber undtages fra kravet om en kapitalbevaringsbuffer og en virksomhedsspecifik kontracykliske kapitalbuffer i medfør af stk. 2.

Hovedparten af de fondsmæglerselskaber I, som har tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, nævnte tjenesteydelser, vil pt. kunne betegnes som små og mellemstore virksomheder i henhold til definitionen i EU-Kommissionens henstilling (2003/361/EF) af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder, og disse fondsmæglerselskaber vil derfor ikke blive omfattet af kapitalbevaringsbufferen og den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer. Der er således pt. 2 fondsmæglerselskaber I, der ikke kan betegnes som små og mellemstore virksomheder i henhold til definitionen i EU-Kommissionens henstilling (2003/361/EF) af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder.

Med forslaget til *stk. 3* fastsættes kapitalbevaringsbufferen til at skulle udgøre mindst 2,5 pct. af virksomhedens samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR). Det betyder, at virksomhederne skal opretholde en kapitalbevaringsbuffer af egentlig kernekapital, der er mindst 2,5 pct. af deres samlede risikoeksponering, når kapitalbevaringsbufferen er fuldt indfaset, jf. at der foreslås en overgangsordning med en gradvis indfasning af kapitalbevaringsbufferen, jf. lovforslagets § 17, stk. 6.

Med forslaget til *stk. 4* fastsættes den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer til mindst at skulle udgøre virksomhedens samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), multipliceret med den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffersats. Den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffersats er det vægtede gennemsnit af de kontracykliske buffersatser, der gælder for de lande, hvor en virksomheds relevante krediteksponeringer befinder sig, jf. forslaget til § 5, stk. 1, nr. 34.

Det foreslås, at den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, finder anvendelse fra 1. januar 2015, jf. lovforslagets § 17, stk. [5]. Forslaget herom er en følge af den politiske aftale af 10. oktober 2013 mellem regeringen (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet.

En indføring af den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer pr. 1. januar 2015 vil gøre det muligt at bruge bufferen, hvis kreditgivningen og konjunkturerne udvikler sig således, at der er behov for at aktivere den. Den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer vil dog blive indfaset gradvist, jf. nedenfor. Forslaget om en overgangsordning med en gradvis indfasning af den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer følger endvidere den politiske aftale af 10. oktober 2013.

Det foreslås således, at den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer svarende til virksomhedernes samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med CRR multipliceret med det vægtede gennemsnit af de kontracykliske buffersatser kan aktiveres fra 1. januar 2015.

I forhold til indenlandske krediteksponeringer vil buffersatsen blive fastsat af erhvervs- og vækstministeren i overensstemmelse med forslaget til § 125 f, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. dog lovforslagets § 17, stk. [7.] Med lovforslagets § 17, stk. [7] foreslås en overgangsordning med en gradvis indfasning af den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer i perioden 2015-2019. Overgangsordningen følger den politiske aftale af 10. oktober 2013. Buffersatsen kan således konkret blive fastsat til nul på ikrafttrædelsestidspunktet. Med den foreslåede overgangsordning med en gradvis indfasning af bufferen, kan buffersatsen endvidere alene fastsættes op til 0,5 pct. i 2015, op til 1 pct. i 2016, op til 1,5 pct. i 2017, op til 2 pct. i 2018 og op til 2,5 pct. i 2019.

I forhold til udenlandske krediteksponeringer vil buffersatserne finde anvendelse i overensstemmelse med forslaget til § 125 f, stk. 2-9, i lov om finansiel virksomhed. Dette betyder, at der kan være udenlandske buffersatser, der finder anvendelse på krediteksponeringer i de pågældende lande pr. 1. januar 2015. Vedrørende de kontracykliske buffersatser henvises i øvrigt nærmere til forslaget til § 125 f.

Virksomhederne skal opfylde kravet ved hjælp af egentlig kernekapital ud over egentlig kernekapital, der opretholdes for at opfylde kapitalgrundlagskravet i artikel 92 i CRR og i tillæg til kravet om at opretholde en kapitalbevaringsbuffer. Virksomhederne kan ikke anvende egentlig kernekapital, som anvendes til at opfylde individuelle solvenskrav eller individuelle solvensbehov, jf. forslaget til § 125 a, stk. 7.

Med forslaget til *stk. 5* foreslås, at udpegede globale systemisk vigtige finansielle institutter i Danmark (G-SIFI'er), jf. forslaget til § 310, skal opretholde en G-SIFI-buffer. Med *stk. 5*, fastsættes G-SIFI-bufferen til på konsolideret grundlag mindst at skulle udgøre G-SIFI'ets samlede risikoeksponering beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), multipliceret med G-SIFI-buffersatsen. G-SIFI-buffersatserne vil ligge i intervallet 1 til 3,5 pct. af et G-SIFI's samlede risikoeksponering. Buffersatsen afhænger af den underkategori, som G-SIFI'et er placeret i. Der henvises nærmere til forslaget til § 5, stk. 1, nr. 36, og forslaget til § 125 g.

En G-SIFI-buffer forhøjer det kapitalgrundlag, som en G-SIFI på konsolideret grundlag skal opretholde i henhold til artikel 92 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), det kapitalgrundlag som G-SIFI'et skal opretholde for at opfylde kapitalbevaringsbufferen og den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, samt i visse tilfælde en systemisk buffer, jf. forslaget til § 125 e, stk. 2 og 3, samt det kapitalgrundlag som G-SIFI'et skal opretholde for at opfylde individuelle solvenskrav eller individuelle solvensbehov, jf. det foreslåede § 125 a, stk. 7. En G-SIFI-buffer gælder ikke virksomheder på individuelt grundlag.

Med forslaget til *stk. 6* foreslås at indføre en systemisk buffer. Den systemiske buffer skal ifølge CRD IV imødegå systemiske risici. Med systemiske risici forstås risici for forstyrrelse af det finansielle system, som kan få alvorlige negative konsekvenser for det finansielle system og realøkonomien. Den systemiske buffer skal således forebygge og begrænse langsigtede ikkecykliske systemiske eller makroprudentielle risici, der ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).

Med forslaget til stk. 6 fastsættes den systemiske buffer til mindst at skulle udgøre virksomhedens samlede risikoeksponering på grundlag af de eksponeringer, som den systemiske buffer finder anvendelse på i medfør af forslaget til § 125 h, beregnet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), multipliceret med den systemiske buffersats.

Kravet til den systemiske buffer opgøres således på basis af en systemisk buffersats, der også fastsættes i henhold til forslaget til § 125 h. Efter denne bestemmelse fastsætter erhvervs- og vækstministeren buffersatsen, der skal finde anvendelse. Det følger af CRD IV, at en systemisk buffersats ikke kan være mindre end 1 pct. og skal fastsættes i gradvise eller accelererede tilpasningstrin på 0,5 procentpoint. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte forskellige satser til forskellige grupper af omfattede virksomheder.

Det følger af artikel 134, stk. 4, i CRD IV, at en medlemsstat, der fastsætter en systemisk buffersats i henhold til direktivet, kan anmode Det Europæiske Råd for Systemiske Risici (ESRB) om at rette en henstilling i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010, til en eller flere medlemsstater, om at anerkende den systemiske buffersats. En sådan henstilling fra ESRB vil være underlagt ”overhold eller forklar-reglen” i artikel 3, stk. 2, og artikel 17 i nævnte forordning. Efter forslaget til § 125 h, kan erhvervs- og vækstministeren således desuden beslutte, at anerkende en systemisk buffersats, der er fastsat i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Hermed skal pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, anvende denne sats til opgørelse af deres systemiske buffer i forbindelse med eksponeringer i det pågældende land.

Efter artikel 133, stk. 1 og stk. 9, i CRD IV kan en systemisk buffer finde anvendelse for hele den finansielle sektor eller for en eller flere dele af sektoren. Der kan således fastsættes forskellige systemiske buffersatser til forskellige grupper af de omfattede virksomheder. Den systemiske buffer kan derfor anvendes til at stille højere kapitalbufferkrav til de udpegede systemisk vigtige finansielle institutter i Danmark (SIFler), jf. forslaget til § 308, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås derfor, at den systemiske buffer primært anvendes til at fastsætte de SIFI-bufferkrav, der er aftalt i den politiske aftale af 10. oktober 2013 mellem regeringen (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet. Den systemiske buffer foreslås dog desuden at kunne fastsættes for hele sektoren for, i overensstemmelse med CRD IV, at kunne forebygge og begrænse langsigtede ikkecykliske systemiske eller makroprudentielle risici.

For SIFler vil der i medfør af lovforslaget til § 125 a, stk. 6, jf. § 125 h blive fastsat en systemisk SIFI-buffer i overensstemmelse med den underkategori for systemiskhed, som skal være gældende for danske SIFler, jf. forslaget til § 308, i lov om finansiel virksomhed. I overensstemmelse med den politiske aftale af 10. oktober 2013, vil erhvervs- og vækstministeren fastsætte SIFI-buffersatser på 1,0 pct. for den laveste underkategori, 1,5 pct. for den næst laveste underkategori, 2,0 pct. for den mellemste underkategori, 2,5 pct. for den næst højeste underkategori, og 3,0 pct. for den højeste underkategori. Der vil dog i perioden 2015-2019 blive taget højde for den gradvise indfasning af SIFI-kapitalkravet, der er aftalt i den politiske aftale af 10. oktober 2013, således at der for den laveste underkategori skal gælde en systemisk SIFI-buffer i 2015 på 0,2 pct., i 2016 på 0,4 pct., i 2017 på 0,6 pct., i 2018 på 0,8 pct. og i 2019 på 1,0 pct. For den næstlaveste underkategori skal der

gælde en systemisk SIFI-buffer i 2015 på 0,3 pct., i 2016 på 0,6 pct., i 2017 på 0,9 pct., i 2018 på 1,2 pct. og i 2019 på 1,5 pct. For den mellemste underkategori skal der gælde en systemisk SIFI-buffer i 2015 på 0,4 pct., i 2016 på 0,8 pct., i 2017 på 1,2 pct., i 2018 på 1,6 pct. og i 2019 på 2,0 pct. For den næst højeste underkategori skal der gælde en systemisk SIFI-buffer i 2015 på 0,5 pct., i 2016 på 1,0 pct., i 2017 på 1,5 pct., i 2018 på 2,0 pct. og i 2019 på 2,5 pct. For den højeste underkategori skal der gælde en systemisk SIFI-buffer i 2015 på 0,6 pct., i 2016 på 1,2 pct., i 2017 på 1,8 pct., i 2018 på 2,4 pct. og i 2019 på 3,0 pct.

Det er hensigten, at SIFIER ved ændringer i deres systemiskhed skal leve op til eventuelle ændringer i deres SIFI-kapitalkrav ved udgangen af det pågældende år. Der henvises nærmere til forslaget til § 308 for fastsættelse af systemiskhed og til § 125 h i forhold til fastsættelse af systemiske buffersatser.

Den systemiske buffer forhøjer det kapitalgrundlag, som en virksomhed skal opretholde i henhold til artikel 92 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), det kapitalgrundlag som en virksomhed skal opretholde for at opfylde kapitalbevaringsbufferen og den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, samt i visse tilfælde en G-SIFI-buffer, jf. forslaget til § 125 e, stk. 2 og 3, samt det kapitalgrundlag som en virksomhed skal opretholde for at opfylde individuelle solvenskrav eller individuelle solvensbehov, jf. det foreslåede § 125 a, stk. 7.

Det følger af forslaget til *stk. 7*, at det kombinerede kapitalbufferkrav skal opfyldes med egentlig kernekapital. Virksomhederne kan ikke anvende egentlig kernekapital til opfyldelse af det kombinerede kapitalbufferkrav, som anvendes til at opfylde kapitalgrundlagskravet i artikel 92 i CRR, eller til at opfylde individuelle solvenskrav i medfør af § 124, stk. 3, eller § 125, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed eller som anvendes til at opfylde individuelle solvensbehov i de tilfælde, hvor der ikke er fastsat individuelle solvenskrav.

Med *stk. 8* foreslås at give Finanstilsynet bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om opgørelsen af det kombinerede kapitalbufferkrav, herunder kapitalbevaringsbufferen, den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, G-SIFI-bufferen og den systemiske buffer. Der vil således blive udstedt en bekendtgørelse, hvori nærmere regler om opgørelsen af bufferne vil indgå.

Den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer består af det vægtede gennemsnit af de kontracykliske buffersatser, der gælder i de områder, hvor en virksomheds krediteksponeringer har geografisk beliggenhed. Der henvises til forslaget til § 125 f.

Opgørelsen vil være baseret på grundlag af de samlede krediteksponeringer, der er risikovægtede, inden for hvert geografisk område, multipliceret med den kontracykliske buffersats i det pågældende område.

Eksempelvis vil et pengeinstitut, der har krediteksponeringer i både Danmark og Sverige skulle vægte opgørelsen med de kontracykliske buffersatser. I en situation hvor 70 pct. af krediteksponeringerne befinder sig i Danmark og 30 pct. i Sverige, og den kontracykliske buffersats er fastsat til eksempelvis 0 pct. i Danmark, og til 2 pct. af myndigheden i Sverige, vil pengeinstituttet skulle opretholde en virksomhedsspecifik kontracyklisk kapitalbuffer på $0,7 \times 0 + 0,3 \times 2 = 0,6$ pct. af den samlede risikoeksponering.

§ 125 b

Med forslaget til § 125 b i lov om finansiel virksomhed gennemføres dele af artikel 141 i CRD IV.

Med forslaget til *stk. 1* følger, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, begrænses i at foretage dispositioner, der fører til, at kapitalen falder under det kombinerede kapitalbufferkrav. En virksomhed er således ikke forhindret i at udlodde mere end årets overskud, hvis kapitalen er tilstrækkelig stor.

Ønsker en virksomhed, der opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, at foretage udlodning i forbindelse med egentlig kernekapital, i et sådant omfang, at det reducerer den egentlige kernekapital til et niveau, hvor det kombinerede kapitalbufferkrav ikke længere er opfyldt, vil virksomheden inden udlodningen kan foretages skulle opgøre det maksimale udlodningsbeløb og underrette Finanstilsynet herom i overensstemmelse med *stk. 2*.

Med forslaget til *stk. 2* bliver pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, omfattet af restriktioner på udlodninger samt en forpligtelse til at opgøre det maksimale udlodningsbeløb og underrette Finanstilsynet herom. Det foreslås, at virksomheder omfattet af § 125 b, *stk. 2*, 1. pkt., ikke må foretage nogen af følgende handlinger før virksomheden har opgjort det maksimale udlodningsbeløb og underrettet Finanstilsynet herom:

- 1) Foretage udlodning i forbindelse med egentlig kernekapital, jf. forslaget til *stk. 4*.
- 2) Indføre en forpligtelse til at betale variabel løn eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse eller betale variabel løn, såfremt forpligtelsen til at betale er blevet indført på et tidspunkt, hvor virksomheden ikke opfyldte det kombinerede kapitalbufferkrav.
- 3) Foretage betalinger i forbindelse med hybride kernekapitalinstrumenter.

Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber forbydes således i medfør af forslaget til *stk. 2*, at foretage udlodning i forbindelse med egentlig kernekapital, at indgå aftale om betaling af variabel løn eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse eller betale variabel løn (bonus), og betalinger i forbindelse med hybride kernekapitalinstrumenter før, det maksimale udlodningsbeløb er beregnet og Finanstilsynet har modtaget underretning herom.

Finanstilsynet vil i medfør af forslaget til *stk. 7* fastsætte en metode for opgørelse af det maksimale udlodningsbeløb.

Det følger af forslaget til *stk. 3*, at en virksomhed ikke må udlodde mere end det maksimale udlodningsbeløb, såfremt virksomhedens kapitalgrundlag ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav. Bestemmelsen forhindrer ikke Finanstilsynet i at påbyde en virksomhed yderligere begrænsninger på udlodninger.

Med forslaget til *stk. 4* defineres – i overensstemmelse med artikel 141, *stk. 10*, i CRD IV – hvad der forstås ved udlodning i forbindelse med egentlig kernekapital. Bestemmelsen henviser til CRR, hvorved der sikres overensstemmelse med det anvendte begrebsapparat heri.

Af forslaget til *stk. 5* fremgår, at virksomheder omfattet af § 125 b, skal træffe nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at størrelsen af de overskud, der kan udloddes, og det maksimale udlodningsbeløb opgøres nøjagtigt. Med bestemmelsen implementeres artikel 141, *stk. 9* i CRD IV, og medvirker til at sikre, at Finanstilsynet kan foretage et hurtigt og effektivt tilsyn. Finanstilsynet er i den forbindelse afhængig af den information, som Finanstilsynet modtager fra virksomheder under tilsyn. Virksomhederne skal derfor også på anmodning fra Finanstilsynet kunne dokumentere,

hvordan de overholder bestemmelsen om nøjagtig opgørelse af overskud, der kan udloddes og det maksimale udlodningsbeløb.

Med forslaget til *stk. 6* præciseres det, at restriktioner på udlodninger efter *stk. 1* og *stk. 3* gælder betalinger, der medfører en reduktion af den egentlige kernekapital eller en reduktion af overskuddet, og hvor suspension af betaling eller manglende betaling ikke er ensbetydende med misligholdelse eller vil medføre iværksættelse af insolvensbehandling, i form af konkursbehandling, rekonstruktionsbehandling eller lignende. Det er således ikke hensigten med bestemmelserne, at virksomhederne kan ende i eksempelvis en afviklingssituation for at overholde bestemmelserne i *stk. 1* og *3*.

Efter det foreslåede *stk. 7* fastsætter Finanstilsynet regler om, hvordan det maksimale udlodningsbeløb opgøres og indberettes.

Der vil derfor i bekendtgørelse blive fastsat en metode for opgørelse af det maksimale udlodningsbeløb, der betyder, at begrænsninger vil vokse gradvist, jo tættere en virksomhed er på ikke at kunne opfylde kapitalgrundlagskravet i henhold til artikel 92, *stk. 1*, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).

I opgørelse af det maksimale udlodningsbeløb skal virksomheden sammenholde sin egentlige kernekapital, der ikke anvendes til at opfylde kapitalgrundlagskravet i henhold til artikel 92, *stk. 1*, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), med størrelsen af det kombinerede kapitalbufferkrav. Egentlig kernekapital, som anvendes til at opfylde tillæg for individuelt solvenskrav eller individuelt solvensbehov, indgår således i opgørelsen af det maksimale udlodningsbeløb.

Det maksimale udlodningsbeløb bestemmes ved at multiplicere summer af det foreløbige overskud efter skat, som ikke indgår i den egentlige kernekapital i henhold til artikel 26, *stk. 2*, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), og som er opstået siden den seneste afgørelse om udlodning af overskud, og det overskud ved årets udgang efter skat, som ikke indgår i den egentlige kernekapital i henhold til artikel 26, *stk. 2*, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), og som er opstået siden den seneste afgørelse om udlodning af overskud, med en faktor, der er bestemt af afstanden til kapitalgrundlagskravet.

Det foreslås således, at det i bekendtgørelse vil blive fastsat, at faktoren for det maksimale udlodningsbeløb bliver sat til nul, såfremt overdækning af egentlig kernekapital i forhold til minimumskravet til kapitalgrundlagets størrelse ligger inden for 25 pct. af størrelsen for det kombinerede kapitalbufferkrav. Dermed kan der ikke ske udlodning, før kapitalgrundlaget er genoprettet.

Faktoren for det maksimale udlodningsbeløb foreslås videre sat til 20 pct., såfremt overdækningen af egentlig kernekapital i forhold til minimumskravet til kapitalgrundlagets størrelse ligger fra 25 pct. op til 50 pct. af størrelsen for det kombinerede kapitalbufferkrav. Dermed kan udloddes maksimalt 20 pct. af overskud efter skat.

Faktoren for det maksimale udlodningsbeløb foreslås sat til 40 pct., såfremt overdækningen af egentlig kernekapital i forhold til minimumskravet til kapitalgrundlagets størrelse ligger fra 50 pct. op til 75 pct. af størrelsen for det kombinerede kapitalbufferkrav. Dermed kan udloddes maksimalt 40 pct. af overskud efter skat.

Faktoren for det maksimale udlodningsbeløb foreslås sat til 60 pct., såfremt overdækningen af egentlig kernekapital i forhold til minimumskravet til kapitalgrundlagets størrelse ligger fra 75 pct. op til 100 pct. af størrelsen for det kombinerede kapitalbufferkrav. Dermed kan udloddes maksimalt 60 pct. af overskud efter skat.

Og endelig foreslås det, at egentlig kernekapital, som anvendes til opfyldelse af individuelt solvenskrav eller individuelt solvensbehov, kan indgå i beregningen af et maksimalt udlodningsbeløb.

Eksempelvis gælder der ikke et maksimalt udlodningsbeløb for en virksomhed, der har en egentlig kernekapitalprocent på 8 pct., og der skal opfylde minimumskrav til egentlige kernekapital på 4,5 pct., en kombineret kapitalbuffer på 2,5 pct. og tillæg for individuelt solvenskrav på 1,5 pct., trods kravene til den kombinerede kapitalbuffer ikke opfyldes, idet der kræves en egentlig kernekapital over 8,5 pct. Det maksimale udlodningsbeløb skal opgøres, når den egentlige kernekapitalprocent er 7 pct. eller derunder. I dette eksempel skal virksomheden indsende en kapitalbevaringsplan. Finanstilsynet kan indføre restriktioner, hvis planen ikke er tilstrækkelig.

Finanstilsynets beføjelser under tilsynsprocessen, når en virksomhed ikke opfylder et individuelt solvenskrav, berøres ikke med forslaget. Finanstilsynet vil fortsat håndhæve foranstaltninger, såsom krav om iværksættelse af genopretningsplaner med dispositionsbegrænsende virkninger over for en virksomhed ved overskridelser af et individuelt solvenskrav, herunder f.eks. påbud om at begrænse eller forbyde udlodninger til udbytte eller rentebetaling til kapitalelementer (egentlig kernekapital, hybrid kernekapital og ansvarlig kapital), uanset opgørelsen af det maksimale udlodningsbeløb.

...

§ 125 e

I henhold til CRD IV artikel 129, stk. 1, og artikel 130, stk. 1, skal pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber opfylde kapitalbevaringsbufferen og den virksomhedsspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, jf. forslaget til § 125 a, stk. 3 og 4, på individuelt og konsolideret grundlag, jf. første del, afsnit II, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR). Det følger endvidere af CRD IV artikel 131, stk. 4, at G-SIF'er skal opfylde en G-SIFI-buffer på konsolideret grundlag, jf. også forslaget til § 125 a, stk. 5. Endvidere følger det af CRD IV artikel 133, stk. 3, at det kan pålægges virksomhederne, at opretholde en systemisk buffer, jf. forslaget til § 125 a, stk. 5, på individuelt eller konsolideret grundlag.

Med forslaget til § 125 e i lov om finansiel virksomhed implementeres direktivets bestemmelser om opgørelse af det kombinerede kapitalbufferkrav på konsolideret grundlag. Det foreslås således at indføre kapitalbufferkrav for koncerner på et konsolideret grundlag, således at danske finansielle moderholdingvirksomheder indgår i konsolideringskravet og dermed opgørelsen af det kombinerede kapitalbufferkrav, men at pligten til at overholde bestemmelserne i §§ 125 a-125 c, på koncernniveau, påhviler det øverste danske pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I i koncernen.

Anvendelsesområdet for bestemmelsen følger således som udgangspunkt anvendelsesområdet for opgørelse af solvenskrav på konsolideret grundlag. Dvs. i det omfang der skal opgøres solvenskrav på konsolideret grundlag for koncerner, skal der tillige opgøres kapitalbufferkrav på konsolideret grundlag. Der stilles dog ikke kapitalbufferkrav på soloniveau for finansielle moderholdingvirksomheder.

Der skal som udgangspunkt kun foretages en konsolideret opgørelse med den øverste modervirksomhed. Hvis eksempelvis en koncern, hvor en finansiel holdingvirksomhed er modervirksomhed, overholder de foreslåede bestemmelser i §§ 125 a-125 c, stilles der ikke særskilt krav om, at en delkoncern af denne koncern, hvor en finansiel holdingvirksomhed er modervirksomhed, skal iagttage bestemmelserne. Finanstilsynet kan dog efter bestemmelsen beslutte at reglerne finder anvendelse på delkonsolideret niveau.

I forhold til restriktioner på udlodninger, jf. forslaget til § 125 b, og krav om kapitalbevaringsplaner, jf. forslaget til § 125 c, retter de sig efter bestemmelsen til det øverste pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I i koncernen eller delkoncernen.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til §§ 125 a-125 c samt til bemærkningerne til den foreslåede § 125 d i lov om finansiel virksomhed.

Med forslaget til *stk. 2* gennemføres dele af artikel 131 og 133 i CRD IV. Med bestemmelsen fastsættes hvordan G-SIFI-bufferen og den systemiske buffer indgår i opgørelsen af det kombinerede kapitalbufferkrav i koncerner, hvori et G-SIFI jf. § 310, i lov om finansiel virksomhed, hører til, jf. dog *stk. 3*. Efter forslaget til *stk. 2* vil der i koncerner, hvor et G-SIFI hører til og hvor der på konsolideret grundlag gælder både en G-SIFI-buffer og en systemisk buffer, alene skulle indregnes den højeste af de to buffere i opgørelsen af det kombinerede kapitalbufferkrav, dog med forbehold af bestemmelsen i *stk. 3*.

Med forslaget til *stk. 3* gennemføres dele af artikel 131 og 133 i CRD IV. Bestemmelsen er en undtagelse til bestemmelsen i *stk. 2*. Efter forslaget til *stk. 3* skal G-SIFI-bufferen lægges sammen med den systemiske buffer i opgørelsen af det kombinerede kapitalbufferkrav, hvis den systemiske buffer alene finder anvendelse på danske eksponeringer for at imødegå makroprudentielle risici i Danmark. Der henvises nærmere til forslaget til § 125 a, *stk. 6*, og § 125 h i forhold til fastsættelsen af en systemisk buffer.

§ 125 g

Med forslaget til § 125 g i lov om finansiel virksomhed gennemføres dele af § 131 i CRD IV.

Det foreslås med *stk. 1*, at G-SIFI-buffersatsen skal afhænge af den underkategori, som G-SIFlet er placeret i. G-SIFI-buffersatsen tager således hensyn til kriterierne for identifikationen af G-SIFler. Der henvises nærmere til forslaget til § 310 i lov om finansiel virksomhed.

Med forslaget til *stk. 2* kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte G-SIFI-buffersatsen for de enkelte underkategorier af G-SIFler. Det følger af artikel 131, *stk. 9*, i CRD IV, at der skal være mindst fem underkategorier af G-SIFler. Underkategorierne af G-SIFler foreslås at kunne fastsættes i medfør af forslaget til § 310, *stk. 3*, i lov om finansiel virksomhed.

Af artikel 131, *stk. 9*, i CRD IV, fremgår det endvidere, at for den laveste underkategori af G-SIFler fastsættes der en G-SIFI-buffersats på 1 pct. og den buffersats, der er fastsat for hver underkategori skal stige i trin på 0,5 pct. til og med den fjerde underkategori. For den højeste underkategori af G-SIFler skal buffersatsen være på 3,5 pct.. Erhvervs- og vækstministeren vil fastsætte G-SIFI-buffersatserne i overensstemmelse hermed.

§ 125 h

Med forslaget til § 125 h i lov om finansiel virksomhed gennemføres dele af artikel 133 i CRD IV.

Efter forslaget til *stk. 1* udpeges erhvervs- og vækstministeren som den myndighed, der fastsætter en systemisk buffersats til brug for opgørelse af en systemisk buffer. Efter forslaget til *stk. 1*, fastsætter erhvervs- og vækstministeren desuden hvilke eksponeringer buffersatsen skal finde anvendelse på, hvilke virksomheder der skal være omfattet af buffersatsen, og fra hvilken dato virksomhederne skal anvende buffersatsen til opgørelse af deres systemiske buffer.

Ved fastsættelse af en systemisk buffersats m.v. tager erhvervs- og vækstministeren hensyn til at forebygge og begrænse langsigtede ikkecykliske systemiske eller makroprudentielle risici, der ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR).

Når erhvervs- og vækstministeren fastsætter en systemisk buffer må bufferen ikke få uforholdsmæssige negative virkninger for det finansielle system eller dele heraf i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område eller i Unionen som helhed ved at udgøre eller skabe en hindring for det indre markedes funktion.

Fastsættelsen af buffersatsen, hvilke eksponeringer buffersatsen skal finde anvendelse på, hvilke virksomheder, der skal være omfattet af buffersatsen og fra hvilken dato virksomhederne skal anvende buffersatsen kan ske på baggrund af en henstilling fra Det Systemiske Risikoråd jf. § 343 s i lov om finansiell virksomhed. Erhvervs- og vækstministeren kan anmode Finanstilsynet om at udarbejde bidrag til brug for fastsættelsen af en systemisk buffersats samt identificeringen af hvilke grupper af virksomheder og eksponeringer, buffersatsen skal finde anvendelse for samt om fra hvilken dato virksomhederne skal anvende buffersatsen.

Det følger af CRD IV, at en systemisk buffersats ikke kan være mindre end 1 pct. og skal fastsættes i gradvise eller accelererede tilpasningstrin på 0,5 procentpoint.

En systemisk buffersat kan finde anvendelse på eksponeringer, der befinder sig i Danmark, og den kan også finde anvendelse på eksponeringer i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område. Erhvervs- og vækstministeren skal følge nedenstående procedurer i forbindelse med fastsættelsen heraf. En systemisk buffer kan desuden finde anvendelse på eksponeringer, der befinder sig i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, under forudsætning af dette er i overensstemmelse med nedenstående procedurer.

Fastsættelse af en systemisk buffersats på op til 3 pct. for alle eksponeringer:

Inden fastsættelsen (eller genfastsættelsen, jf. forslaget til *stk. 3*) af en systemisk buffersats på op til 3 pct. underretter erhvervs- og vækstministeren Kommissionen, ESRB, EBA og de kompetente myndigheder i de relevante lande inden for Den Europæiske Union eller i lande som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, samt hvis buffersatsen skal anvendes på eksponeringer, der befinder sig i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, tillige de kompetente myndigheder i disse lande. Underretningen skal ske senest en måned inden Finanstilsynets offentliggørelse af buffersatsen, jf. nærmere nedenfor.

Underretningen fra erhvervs- og vækstministeren skal gøre nærmere rede for:

- i) den systemiske eller makroprudentielle risiko i Danmark,
- ii) grundene til, at størrelsen af de systemiske eller makroprudentielle risici udgør en trussel mod det finansielle systems stabilitet på nationalt plan og begrundet den systemiske buffersats,
- iii) begrundelsen for, at den systemiske buffer anses for sandsynligvis at være effektiv til at begrænse risikoen og står i rimeligt forhold hertil,

- iv) en vurdering af den systemiske buffers sandsynlige positive eller negative indvirkning på det indre marked på grundlag af de oplysninger, som Danmark har til rådighed,
- v) begrundelsen for, at ingen af de eksisterende foranstaltninger i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 36/2013 af 26. juni 2013 (CRD IV) eller i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), bortset fra artikel 458 og 459 i forordningen, hver for sig eller i en kombination vil være tilstrækkelige til at imødegå den identificerede makroprudentielle eller systemiske risiko under hensyntagen til disse foranstaltningers relative effektivitet, og
- vi) den systemiske buffersats, som Danmark ønsker at stille krav om.

Efter underretningen kan erhvervs- og vækstministeren anvende buffersatsen på alle eksponeringer. Hvis erhvervs- og vækstministeren beslutter at fastsætte en buffersats på op til 3 pct., der skal gælde for eksponeringer i andre lande inden for Den Europæiske Union, skal buffersatsen være ens for alle eksponeringer inden for Unionen.

Fastsættelse af en systemisk buffersats på over 3 pct. for alle eksponeringer:

Inden fastsættelsen (eller genfastsættelsen, jf. forslaget til stk. 3) af en systemisk buffersats på over 3 pct. underretter erhvervs- og vækstministeren Kommissionen, ESRB, EBA og de kompetente myndigheder i de relevante lande inden for Den Europæiske Union eller i lande som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, samt hvis buffersatsen skal anvendes på eksponeringer, der befinder sig i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, tillige de kompetente myndigheder i disse lande.

Underretningen fra erhvervs- og vækstministeren skal gøre nærmere rede for de forhold, der er nævnt under i)-vi) under proceduren for fastsættelse af systemiske buffersatser op til 3 pct., jf. ovenfor.

ESRB forelægger inden for en måned efter underretningen fra erhvervs- og vækstministeren en udtalelse for Kommissionen om, hvorvidt den systemiske buffer anses for at være passende. EBA kan også afgive udtalelse til Kommissionen om bufferen i henhold til artikel 34, stk. 1 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF.

Senest to måneder efter underretningen og under hensyntagen til vurderingen fra ESRB og i givet fald EBA, og hvis Kommissionen er overbevist om, at den systemiske buffer ikke får uforholdsmæssige negative virkninger for det finansielle system eller dele heraf i andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område eller i Unionen som helhed ved at udgøre eller skabe en hindring for det indre markeds korrekte funktion, vedtager den en gennemførelsesretsakt, som bemyndiger erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte den foreslåede systemiske buffersats.

Fastsættelse af en systemisk buffersats på mellem 3 og 5 pct. for danske eksponeringer og for eksponeringer i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område:

Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte (eller genfastsætte, jf. forslaget til stk. 3) en systemisk buffersats på mellem 3 og 5 pct., der skal finde anvendelse på danske eksponeringer og på eksponeringer i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område efter nedenstående særlige procedure.

Inden fastsættelsen af en sådan buffersats skal erhvervs- og vækstministeren underrette Kommissionen herom og afvente Kommissionens udtalelse. Hvis Kommissionens udtalelse er negativ, skal erhvervs- og vækstministeren følge udtalelsen eller overfor Kommissionen redegøre for årsagerne til, at erhvervs- og vækstministeren ikke følger udtalelsen.

Såfremt en virksomhed, omfattet af en sådan buffersats, er et datterselskab, hvis moderselskab er etableret i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, underretter erhvervs- og vækstministeren de kompetente myndigheder i det pågældende land samt Kommissionen og ESRB. Kommissionen og ESRB udsteder inden for en måned efter underretningen fra erhvervs- og vækstministeren en henstilling om de foranstaltninger, der er truffet i overensstemmelse med nærværende procedure. Hvis de kompetente myndigheder i det pågældende land inden for Den Europæiske Union eller i et land som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, ikke er enige heri, eller i tilfælde af negativ henstilling fra både Kommissionen og ESRB, kan erhvervs- og vækstministeren indbringe sagen for EBA og anmode om EBA's bistand i overensstemmelse med artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF.

Erhvervs- og vækstministeren kan i givet fald ikke fastsætte den ønskede buffersats for disse eksponeringer før EBA har truffet en afgørelse.

Fastsættelse af en systemisk buffersats på over 5 pct. for danske eksponeringer og for eksponeringer i lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område:

Dette følger samme procedure som ved fastsættelse af en systemisk buffersats på over 3 pct. for alle eksponeringer, jf. ovenfor.

Efter forslaget til stk. 1 skal Finanstilsynet, på vegne af erhvervs- og vækstministeren, offentliggøre en meddelelse på sin hjemmeside om fastsættelsen af en systemisk buffersats og dermed af den systemiske buffer.

Finanstilsynet vil på vegne af erhvervs- og vækstministeren meddele mindst følgende i forbindelse med offentliggørelsen om fastsættelsen af en systemisk buffersats:

- a) den systemiske buffersats
- b) de virksomheder, den systemiske buffer og buffersats finder anvendelse på
- c) en begrundelse for den systemiske buffer
- d) fra hvilken dato virksomhederne skal anvende fastsættelsen [eller genfastsættelsen] af den systemiske buffersats til opgørelse af deres systemiske buffer, og
- e) navnene på de lande, hvor eksponeringer, der findes i disse lande, anerkendes i den systemiske buffer.

Hvis de oplysninger, der er omhandlet af litra c), vil kunne udgøre en trussel mod det finansielle systems stabilitet, medtages de oplysningerne ikke i offentliggørelsen. Det er Finanstilsynet, der foretager en vurdering af hvorvidt oplysningerne efter litra c) skal medtages i meddelelsen, der offentliggøres.

For at sikre et konsistent makroprudentielt tilsyn i hele Den Europæiske Union er det hensigtsmæssigt, at Det Europæiske Råd for Systemiske Risici (ESRB) udarbejder principper afpasset efter Unionens økonomi og er ansvarligt for kontrollen med dens anvendelse. Det fremgår således af CRD

IV, at direktivet ikke bør være til hinder for, at ESRB træffer de foranstaltninger, det finder nødvendigt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makroprudentielt tilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici.

En medlemsstat, der fastsætter en systemisk buffersats i henhold til direktivet, kan derfor også anmode ESRB om at rette en henstilling i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010, til en eller flere medlemsstater, om at anerkende den systemiske buffersats. En sådan henstilling fra ESRB vil være underlagt ”overhold eller forklar-reglen” i artikel 3, stk. 2, og artikel 17 i nævnte forordning.

Efter forslaget til *stk. 2*, kan erhvervs- og vækstministeren således beslutte, at en systemisk buffersats fastsat i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal anvendes af pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, til opgørelse af deres systemiske buffer i forbindelse med eksponeringer i det pågældende land. Erhvervs- og vækstministeren tager i sin beslutning om at anerkende den pågældende buffersats hensyn til de oplysninger, der er fremlagt af det land, der har fastsat buffersatsen, jf. de under *stk. 1* beskrevne procedurer for fastsættelse af buffersatser.

Erhvervs- og vækstministeren kan kun anerkende samme buffersats, som fastsat i det pågældende land (A). Erhvervs- og vækstministeren kan således ikke beslutte at anerkende, at en anden systemisk buffersats, som gælder for et andet land (B) inden for Den Europæiske Union for eksponeringer i det pågældende land (A), også skal finde anvendelse for virksomheder med tilladelse fra Finanstilsynet med henblik på de eksponeringer, der befinder sig i land (A).

Erhvervs- og vækstministeren underretter Kommissionen, ESRB, EBA og det land, der fastsætter den systemiske buffersats, såfremt erhvervs- og vækstministeren beslutter, at et andet lands buffersats finder anvendelse for virksomheder med tilladelse fra Finanstilsynet for eksponeringer i det pågældende land.

Såfremt erhvervs- og vækstministeren har fastsat en systemisk buffersats, der finder anvendelse på alle eksponeringer efter *stk. 1*, og desuden har besluttet at anvende et andet lands buffersats for eksponeringer i det pågældende land efter *stk. 2*, erstatter det andet lands buffersats den generelle buffersats på eksponeringer i det pågældende land, således at der ikke stilles to buffersatskrav til eksponeringer i det pågældende land.

Har erhvervs- og vækstministeren besluttet at anvende et andet lands buffersats for eksponeringer i det pågældende land, træffer erhvervs- og vækstministeren desuden beslutning om fra hvilken dato virksomhederne skal anvende buffersatsen til opgørelse af deres systemiske buffer.

Efter *stk. 2* offentliggør Finanstilsynet, på vegne af erhvervs- og vækstministeren, en meddelelse om anvendelse af et andet lands buffersats på sin hjemmeside.

Med forslaget til *stk. 3* foreslås, at erhvervs- og vækstministeren skal tage en systemisk buffersats fastsat i medfør af *stk. 1* eller *2*, op til revision hvert år. Beslutter erhvervs- og vækstministeren at genfastsætte en systemisk buffersats følges procedurerne for fastsættelse af buffersatserne som angivet ovenfor under *stk. 1*. Finanstilsynet offentliggør på vegne af erhvervs- og vækstministeren en meddelelse om genfastsættelse af en systemisk buffersats på sin hjemmeside. Der henvises nærmere til bemærkningerne til *stk. 1* i forhold til hvilke oplysninger, der vil skulle offentliggøres.

Til nr. 6 (§ 208, stk. 2, 2. og 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Bestemmelsen i den daværende § 52 d i Bank- og Sparekasseloven blev indført ved lov nr. 816 af 21/12 1988 og var en del af det regelkompleks, der skulle gøre det muligt at omdanne sparekasser til aktieselskaber. Baggrunden herfor var et politisk ønske om at sikre de eksisterende sparekasser lettere adgang til kapitaltilførsel. Hidtil var sparekasserne henvist til at skaffe kapital gennem egenkonsolidering og tegning af garantikapital. Ved at omdanne en sparekasse til et sparekasseaktieselskab blev det muligt at finansiere den for driften nødvendige kapital ved udstedelse af aktier samt konvertible obligationer til offentlig tegning.

Det følger af forarbejderne til lov nr. 816 af 21/12 1988, at: *”Da der ikke kan ses bort fra, at der blandt garantterne vil være nogle, for hvem den faste rente på garantbeviset er en økonomisk nødvendighed, foreslås det, at garantkapitalen kan blive stående i selskabet i en overgangsperiode på indtil 5 år efter omdannelsen. Garantterne kan i denne periode ikke kræve deres garantbeviser indløst, og garantindskuddet kan derfor medregnes ved opgørelsen af selskabets egenkapital i medfør af bank- og sparekasselovens § 21. Kommende EF-direktiver kan dog ændre reglerne for opgørelse af egenkapitalen. Sparekassen vil i overgangsperioden kunne tilbyde ombytning af garantbeviserne med aktier.”*

Efter 1. januar 2014 træder Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 CRR i kraft. Såfremt garantkapitalen skal kunne medregnes som supplerende kapitalinstrumenter, må indløsningen efter de nye regler tidligst kunne finde sted 5 år efter udstedelsen. Garantkapitalen kan efter de nuværende regler løbende indløses med instituttets tilladelse og vil således ikke opfylde 5 års kravet. Dermed kan garantkapitalen ikke medregnes i det fortsættende instituts kapitalgrundlag.

Tilsvarende kan det anføres, at den oprindelige forudsætning for bestemmelsen har ændret sig, da garantkapital ikke længere må anses for at tilbyde en sikker forrentning af en investering i samme grad som tidligere.

Det foreslås at ophæve bestemmelsen, da garantkapital ikke længere kan medregnes som en del af basiskapitalen i medfør af § 27, stk. 1, nr. 6, i bekendtgørelse om opgørelse af basiskapital (basiskapitalbekendtgørelsen).

Det skal bemærkes at ophævelsen af bestemmelsen ikke forhindrer, at sparekassens garantter kan foretage indskud i det fortsættende selskab, som kan medregnes ved opgørelsen af egenkapitalen og kapitalgrundlag, i det omfang betingelserne herfor er opfyldt.

Til nr. 7 (Afsnit IX, kapitel 19, §§ 308-315 i lov om finansiel virksomhed)

§ 308

Med forslaget indsættes et nyt afsnit IX, kapitel 19 i lov om finansiel virksomhed. Kapitellet indeholder regler om systemisk vigtige finansielle institutter.

Af forslaget til § 308, stk. 1, fremgår det, at Finanstilsynet skal udpege systemisk vigtige finansielle institutter én gang årligt, senest den 30. juni. Finanstilsynet vil således en gang årligt foretage en vurdering af om der skal udpeges nye SIF'er. Der vil samtidig blive foretaget en vurdering af om eksisterende SIF'er stadig opfylder én eller flere af kriterierne i stk. 4. Der vil dog ikke ske en genudpegning af eksisterende SIF'er. Finanstilsynet kan alene udpege pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til at udøve de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets

forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR), som systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI). Udpegningen vil som udgangspunkt ske på delkonsolideret eller konsolideret grundlag. I det tilfælde der ikke er tale om en koncern, vil udpegningen ske på individuelt grundlag. Der er i Danmark aktuelt ingen systemisk vigtige fondsmæglerselskaber I. Muligheden for at udpege systemisk vigtige fondsmæglerselskaber I følger af implementeringen af artikel 131 i CRD IV.

Det følger af forslaget til *stk. 2*, at udpegningen af systemisk vigtige finansielle institutter efter *stk. 1* sker ud fra de i *nr. 1-3* nævnte indikatorer for de enkelte pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I skal overskride én eller flere af grænseværdierne i to på hinanden følgende år for at blive identificeret som SIFI.

Det følger af implementeringen af artikel 131 i CRD IV, at Finanstilsynet årligt skal orientere det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) og Kommissionen om hvilke SIFler, der er udpeget.

Indikatorerne i forslaget til *stk. 2* følger anbefalingerne fra den politiske aftale af 10. oktober 2013 og implementerer samtidig kriterierne for identifikation af SIFler i kapitalkravsdirektivet, CRD IV, artikel 131. Den politiske aftale har taget udgangspunkt i Basel Komiteens standarder for identifikation. Udvalget har herudover undersøgt identifikationskriterierne i en international sammenhæng, herunder Storbritannien og Schweiz. Identifikationen vil ske på individuelt, delkonsolideret eller konsolideret grundlag.

Det fremgår af forslaget til *nr. 1*, at instituttets samlede balance set i forhold til Danmarks bruttonationalprodukt (BNP) er en af indikatorerne til identifikation af SIFler. Instituttets samlede balance i procent af Danmarks BNP kan indikere, hvor stort et institut er set i forhold den samlede danske økonomi, da balancen indfanger stort set alle instituttets aktiviteter. Denne indikator giver dermed et mål for hvor svært det vil være at krisehåndtere det pågældende institut, og hvor hårdt en krisehåndtering af instituttet generelt vil kunne ramme samfundsøkonomien.

Af forslaget til *nr. 2* fremgår, at instituttets udlån i procent af de danske penge- og realkreditinstitutters samlede udlån i Danmark er en anden indikator til identifikation af SIFler. De danske kreditinstitutter – både penge- og realkreditinstitutter – har udlånsaktiviteter som et helt centralt forretningsområde. Udlån udgør aktiviteter, som det kan være vanskeligt eller umuligt for andre kreditinstitutter at overtage eller erstatte i betydeligt omfang på kort sigt. Ydelse af udlån forudsætter bl.a., at instituttet har tilstrækkelig likviditet og kapital til at leve op til lovens krav også efter at have ydet lånene, samt for nogle kunde- eller produktsegmenter en højt specialiseret kreditfaglig ekspertise. Den kreditfaglige ekspertise vil i nogen udstrækning potentielt kunne tiltrækkes eller overtages fra det nødlidende institut. Det må forventes, at jo større udlånet er, jo sværere vil det være at overtage for andre institutter. Væsentlige tab i og efterfølgende afvikling af et SIFI kan derfor indebære en indskrænkning af udlånskapaciteten i sektoren – mest mærkbart i forhold til muligheden for at yde nye udlån – særligt i en situation, hvor der, som følge af den økonomiske konjunktur, i forvejen er risiko for indskrænkning af udlånet. Dette kan begrænse den økonomiske vækst. Af disse grunde vurderes udlån at være svært at substituere og at have særlig væsentlig systemisk karakter.

Af forslaget til *nr. 3* fremgår, at instituttets indlån i procent af de danske penge- og realkreditinstitutters samlede udlån i Danmark er en tredje indikator for et instituts systemiskhed, og dermed også et mål for, hvor store samfundsmæssige skadevirkninger afviklingen af et institut vil kunne medføre. Indskydere, der ikke er dækkede af indskydergarantien, må forventes at lide tab i en afvikling, og sådanne tab til husholdninger og virksomheder kan begrænse deres forbrug og investeringer og

kan i yderste fald betyde, at de ikke er i stand til at honorere deres forpligtigelser. Det risikerer at skabe en negativ spiral mellem den økonomiske udvikling og udviklingen i den finansielle sektor.

Udpegning af fondsmæglerselskaber I som SIFler vil alene ske på baggrund af *nr. 1*, da de øvrige indikatorer ikke kan anvendes på fondsmæglerselskaber I. Der er i Danmark aktuelt ingen systemisk vigtige fondsmæglerselskaber I på baggrund af indikatorerne i *stk. 2*. Finanstilsynets forpligtigelse til at identificere fondsmæglerselskaber I som SIFler følger af CRD IV artikel 131.

Af forslaget fremgår grænseværdierne for de tre indikatorer. Da SIFler vil kunne medføre systemiske konsekvenser på baggrund af hver af de tre indikatorer, hvis de bliver nødlidende, er det hensigtsmæssigt, at penge- og realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I skal overskride grænseværdien for blot én af de tre indikatorer for at blive identificeret som SIFI. Grænseværdien for instituttets balance i procent af Danmarks bruttonationalprodukt sættes til 6,5 procent, instituttets udlån i procent af de danske penge- og realkreditinstitutters samlede udlån sættes til 5 procent og instituttets indlån i procent af de danske pengeinstitutters samlede indlån i Danmark sættes ligeledes til 5 procent.

Grænseværdierne er sat på det valgte niveau, for at tage højde for de særlige karakteristika ved den danske kreditinstitutsektor, hvor der er enkelte meget store institutter, men også en gruppe af mellemstore institutter. Da disse institutter kan volde væsentlige problemer for samfundsøkonomien, hvis de skulle blive nødlidende, anvendes en tilgang, hvor grænseværdierne for identifikation som SIFI på de forskellige indikatorer sættes relativt lavt. Dette skal igen ses i lyset af et forsigtighedsprincip, hvorefter det vil være hensigtsmæssigt af hensyn til finansiell stabilitet at pålægge en større gruppe af institutter ekstra krav, således at risikoen for, at disse institutter bliver nødlidende, mindskes. Dermed mindskes også risikoen for, at problemer i en række mellemstore institutter kan få systemisk betydning.

Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) skal 1. januar 2015, efter input fra det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), offentliggøre en retningslinje, der nærmere specificerer kriterierne for identifikationen af SIFler, jf. kapitalkravsdirektivet, CRD IV, artikel 131. Finanstilsynet vil skulle offentliggøre en nærmere forklaring på om retningslinjen bliver fulgt eller ikke bliver fulgt.

Det følger af forslaget til *stk. 3*, at en udpeget SIFI, skal ligge under grænseværdierne jf. *stk. 2* i tre på hinanden følgende år for ikke længere at være SIFI.

Det følger af forslaget til *stk. 4*, at et penge- og realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, der som følge af opkøb eller lignende, kommer væsentligt over en eller flere af grænseværdierne i *stk. 2*, kan udpeges som SIFI af erhvervs- og vækstministeren inden de to år er gået. Erhvervs- og vækstministeren kan ligeledes beslutte, at et institut ikke længere er SIFI inden de tre år er gået, såfremt instituttet ligger væsentligt under grænseværdierne som følge af f.eks. frasalg af væsentlige dele af forretningen eller lignende. Instituttet skal fremsende en anmodning til erhvervs- og vækstministeren som skal danne grundlag for beslutningen.

Det følger af forslaget til *stk. 5*, at Finanstilsynet kan fastlægge nærmere regler for, hvordan indikatorerne opgøres, fx om hvordan genkøbsforretninger skal medtages i opgørelsen af ind- og udlån samt hvorvidt opgørelsen skal foretages på individuelt, delkonsolideret eller konsolideret grundlag i henhold til *stk. 2*.

Af forslaget til *stk. 6, nr. 1-5*, følger det, at Finanstilsynet skal beregne systemiskheden af et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) som et simpelt gennemsnit af institutternes score på de tre indikatorer, der anvendes ved identifikationen af SIFler, jf. *stk. 2*, dvs. balance, udlån og indlån. For at ensarte skalaerne og dermed sikre, at de tre indikatorer får samme vægt, anvendes et mål for instituttets balance i pct. af sektorens samlede balance i beregningen af systemiskhed frem for balancen som andel af BNP. Systemiskheden beregnes således som gennemsnittet af instituttets balance i pct. af de danske penge- og realkreditinstitutter og fondsmæglerselskabers samlede balance, instituttets udlån i procent af de danske penge- og realkreditinstitutters samlede udlån og instituttets indlån i procent af de danske pengeinstitutters samlede indlån. Systemiskheden skal beregnes parallelt med udpegningen af SIFler, jf. *stk. 1*, og skal opgøres på baggrund af det seneste årsregnskab. Systemiskheden vil også blive beregnet årligt for allerede udpegede SIFler, og såfremt der er ændringer i det pågældende instituts systemiskhed, der medfører ændringer i instituttets SIFI-bufferkrav, jf. § 125 h, jf. § 125 a, *stk. 6*, skal dette SIFI-bufferkrav opfyldes ved udgangen af det pågældende år, hvor der sker ændringer i dets systemiskhed, jf. § 309, *stk. 2*.

På baggrund af beregningen indplaceres et SIFI i en kategori for systemiskhed. Med henblik på at give institutterne incitament til at holde igen med at vokse eller mindske deres systemiskhed, arbejdes med en relativt detaljeret inddeling af kategorier af systemiskhed. Der følger således af forslaget til *stk. 6*, at der oprettes fem kategorier, med følgende intervaller: <5, [5;15[, [15;25[, [25;35[, ≥35.

Det fremgår af forslaget til *stk. 7*, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for opgørelsen af de enkelte faktorer der indgår i beregningen af systemiskheden.

§ 309

Det følger af den politiske aftale, at et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) skal opfylde SIFI bufferkravene, jf. § 125 h, jf. § 125 a, *stk. 6*, ved udgangen af det følgende år, dvs. senest halvandet år efter det er udpeget. Det følger af den politiske aftale, at institutter der udpeges i 2014 skal opfylde de SIFI-bufferkrav, der fastsættes af erhvervs- og vækstministeren i medfør af det foreslåede § 125 h, jf. § 125 a, *stk. 6*, fra 1. januar 2015, jf. lovforslagets § 17.

Af forslaget til *stk. 2* følger, at SIFler ved ændringer i deres systemiskhed skal leve op til eventuelle ændringer i deres SIFI-kapitalkrav ved udgangen af det pågældende år, hvor der sker ændringer i dets systemiskhed. Dette følger tillige af den politiske aftale af 10. oktober 2013 mellem regeringen (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet.

§ 310

Det fremgår af forslaget til § 310, at Finanstilsynet årligt skal udpege globale vigtige systemiske finansielle institutter (G-SIFler). Finanstilsynet vil dermed en gang årligt foretage en vurdering af om der skal udpeges nye G-SIFler. Der vil samtidig blive foretaget en vurdering af om eksisterende SIFler stadig opfylder én eller flere af kriterierne i *stk. 4*, men der vil ikke ske en genudpegning af eksisterende G-SIFler. Finanstilsynet kan udpege penge- og realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I og finansielle holdingvirksomheder, der er omfattet af CRR, som systemisk vigtige finansielle institutter. Lovforslaget implementerer kapitalkravsdirektivet, CRD IV, artikel 131, hvor der skelnes mellem globale systemisk vigtige finansielle institutter og andre systemisk vigtige finansielle institutter. I Danmark er der aktuelt ingen G-SIFler. Det følger af implementeringen af kapitalkravsdirektivet, CRD IV, artikel 131, at Finanstilsynet årligt skal orientere det Europæiske Ud-

valg for Systemiske Risici (ESRB), den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) og Kommissionen om hvilke G-SIFler, der er udpeget i Danmark.

Udpegningen af G-SIFler skal ske på koncernniveau, hvor koncernen som helhed betragtes. Ved identifikation på koncernniveau tages der højde for koncernens samlede systemiske betydning og det forhold, at koncernens virksomheder er forbundne og dermed indebærer en potentiel smittespredning.

Det følger af forslaget til *stk. 2*, at udpegningen af G-SIFler efter *stk. 1* sker med udgangspunkt i de i nr. 1) - 5) nævnte indikatorer for det enkelte institut.

Indikatorerne implementerer kriterierne for identifikation af G-SIFler i kapitalkravsdirektivet, CRD IV, artikel 131, der tager udgangspunkt i Basel Komiteens standarder for identifikation. Den politiske aftale har ikke givet anbefaling er til identifikation af G-SIFler, da Danmark aktuelt ikke har nogle G-SIFler.

Det fremgår af forslaget til *nr. 1*, at instituttets størrelse er en af indikatorerne til identifikation af G-SIFler. Et instituts størrelse er centralt for dets betydning i det finansielle system, da det indikerer omfanget af finansielle ydelser, som instituttet leverer til realøkonomien og det finansielle system. De mulige skadevirkninger i form af risici for samfundsøkonomien (negative eksternaliteter) ved at et institut bliver nødlidende, stiger endvidere formentlig mere end proportionalt, jo større institutterne er. Såfremt et stort institut bliver nødlidende, vil dette endvidere i højere grad end for mindre institutter kunne skade tilliden til det finansielle system som helhed. Institutternes størrelse er derfor et centralt kriterium for identifikation af såvel SIFler som G-SIFler.

Det fremgår af forslaget til *nr. 2*, at instituttets forbundethed med det finansielle system er en af indikatorerne til identifikation af G-SIFler. Forbundethed dækker over, at problemer i et institut kan smitte resten af sektoren fx som følge af kontraktuelle forpligtigelser mellem institutterne. Institutets forbundethed med resten af det finansielle system kan fx indebære risiko for, at afvikling af instituttet kan reducere den øvrige sektors tabskapacitet som følge af tab på eksponeringer mod G-SIFlet – fx i form af usikrede og sikrede lån, obligationsbeholdninger (herunder realkreditobligationer), derivataftaler m.v. – hvilket begrænser sektorens samlede kreditudbud og dermed potentielt den økonomiske vækst.

Det fremgår af forslaget til *nr. 3*, at substituerbarheden af instituttets aktiver eller den finansielle infrastruktur udbudt af instituttet er en af indikatorerne til identifikation af G-SIFler. Udlån udgør aktiviteter, som det kan være vanskeligt eller umuligt for andre institutter at overtage eller erstatte i betydeligt omfang på kort sigt. Det må forventes, at jo større udlånet er, jo sværere vil det være at overtage for andre institutter. Væsentlige tab i og efterfølgende afvikling af et G-SIFI kan derfor indebære en indskrænkning af udlånskapaciteten i sektoren, hvilket kan begrænse den økonomiske vækst. Af disse grunde er substituerbarheden af instituttets aktiver eller den finansielle infrastruktur udbudt af instituttet en væsentlig systemisk karakter.

Det fremgår af forslaget til *nr. 4*, at instituttets kompleksitet er en af indikatorerne til identifikation af G-SIFler. Et instituts systemiskhed vil være højere, hvis instituttet har en forretningsmodel, struktur og drift, der gør det særligt omkostningsfuldt at afvikle. Afviklingen af komplekse institutter vil formentlig indebære højere omkostninger end afvikling af mindre komplekse institutter og vil derfor alt andet lige have en større indvirkning på finansiell stabilitet og den økonomiske udvikling. Faktorer, der komplicerer en afvikling, kan fx være omfanget af bilaterale (Over-The-Counter - OTC) handler med finansielle derivater, store handelsbeholdninger, eller at instituttet har mange

aktiver på balancen, der ikke er værdifastsat til markedsværdi og derfor kan vise sig at have en væsentlig anden realisationsværdi.

Det fremgår af forslaget til *nr. 5*, at instituttets grænseoverskridende aktiviteter er den sidste indikator til identifikation af G-SIFler. Omkostningerne ved afvikling af et institut med betydelige grænseoverskridende aktiviteter vil øge de operationelle risici og presse det tidsmæssige aspekt af krisehåndteringen på grund af behovet for koordination mellem nationale myndigheder.

Erhvervs- og vækstministeren kan, i henhold til forslaget til *stk. 3*, fastsætte nærmere regler om opgørelsen af de i *stk. 2* nævnte indikatorer, samt hvordan disse kan anvendes til at opgøre systemiskheden af et G-SIFI. Det følger af implementeringen af kapitalkravsdirektivet, CRD IV, artikel 131, at hver indikator skal vægtes ligeligt ved beregningen af G-SIFlets systemiskhed. Det følger endvidere, at der skal opstilles minimum fem kategorier af systemiskhed. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) skal inden den 30. juni 2014 udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den metode, der skal anvendes til at identificere G-SIFler samt indplaceringen af disse i kategorier af systemiskhed. Kommissionen skal efterfølgende vedtage de reguleringsmæssige standarder. Henset til, at udarbejdelsen af de reguleringsmæssige tekniske standarder afventer, samt at Danmark ikke aktuelt har nogle G-SIFler, vurderes det ikke relevant at fremsætte detaljerede regler for identifikation af G-SIFler, hvorfor erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler. Det bemærkes, at såfremt Kommissionen vedtager de reguleringsmæssige tekniske standarder som en forordning, vil en eventuel udarbejdelse af nærmere regler, i henhold til *stk. 2*, skulle tage behørigt hensyn til forordningens bestemmelser.

§ 311

Med forslaget til § 311 foreslås, at Finanstilsynet én gang årligt skal offentliggøre, hvilke SIFler og G-SIFler, der udpeges i henhold til §§ 308 og 310, samt i hvilke kategorier de indplaceres i. Offentliggørelsen skal også indeholde en opdateret oversigt over de SIFler og G-SIFler, der er identificeret de foregående år og som fortsat vurderes systemisk vigtige, jf. §§ 308 og 310. Offentliggørelsen skal finde sted på Finanstilsynets hjemmeside. Kravene til offentliggørelse følger af implementeringen af CRD IV artikel 131 og artikel 133.

§ 312

Med forslaget til § 312 foreslås, at globale systemisk vigtige finansielle institutter i Danmark (G-SIFI), der er udpeget i henhold til § 310, inden den 1. juli 2014 rapporterer den i nr. 1) - 3) nævnte information til Kommissionen. Rapporteringen skal indeholde G-SIFlets resultat før skat, skat af resultatet og modtagne offentlige tilskud for hver enkel medlemsstat og hvert enkelt tredjeland, hvori G-SIFlet er etableret. Rapporteringen skal tilsendes Kommissionen på fortrolig basis. Bestemmelsen implementerer CRD IV artikel 89, stk. 3, første afsnit.

Rapporteringen skal anvendes af Kommissionen til at foretage en generel vurdering af de potentielle negative økonomiske følger af at offentliggøre oplysningerne i nr. 1) - 3), herunder virkningen på konkurrenceevnen, investeringerne og kreditmulighederne samt det finansielle systems stabilitet. Kommissionen skal i sin vurdering konsultere EBA, EIOPA og ESMA. Den endelige rapport skal forelægges Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. december 2014.

Hvis Kommissionens rapport identificerer væsentlige negative følger af offentliggørelsesforpligtelsen, der er fastsat i artikel 89, stk. 1, skal Kommissionen overveje at fastsætte nærmere regler i en delegeret retsakt om tilpasning af udsættelsen af offentliggørelsesforpligtelsen i overensstemmelse med artikel 89, stk. 3, andet afsnit.

§ 313

Efter artikel 88, stk. 2, i CRD IV skal virksomheder, der er væsentlige i kraft af deres størrelse, interne organisation og deres aktiviteter art, omfang og kompleksitet, nedsætte et nomineringsudvalg. De samme identifikationskrav er gældende i direktivets bestemmelser om nedsættelse af et risikoudvalg og et aflønningsudvalg, jf. artikel 76 og 95.

Direktivets artikel 88, stk. 2, og artikel 76 om nedsættelse af henholdsvis et nomineringsudvalg og et risikoudvalg foreslås implementeret ved § 1, nr. [51 og 52], i dette lovforslag, hvorved der foreslås indført en ny § 80 a og § 80 b i lov om finansiel virksomhed. Kravet i de foreslåede bestemmelser om nedsættelse af henholdsvis et nomineringsudvalg og et risikoudvalg skal finde anvendelse på pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, hvis kapitalandele er optaget til handel på et reguleret marked, eller som i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte.

Direktivets artikel 95 om nedsættelse af et aflønningsudvalg er implementeret i § 77 c i lov om finansiel virksomhed, som finder anvendelse på finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder, hvis kapitalandele er optaget til handel på et reguleret marked, eller som i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte. Kravet om nedsættelse af et aflønningsudvalg blev indført i forbindelse med implementeringen af CRD III.

Systemisk vigtige finansielle institutter har stor samfundsmæssig betydning, og det er derfor særligt vigtigt at reducere risikoen for, at systemisk vigtige finansielle institutter bliver nødlidende, da dette kan have vidtrækkende negative konsekvenser for bl.a. samfundsøkonomien generelt. Risikoen herfor kan reduceres ved, at det enkelte institut nedsætter et nomineringsudvalg, der bistår bestyrelsen med at sikre, at bestyrelsen samlet set og det enkelte medlem løbende har den påkrævede viden og erfaring, et risikoudvalg, der bevirker, at bestyrelsen har det fornødne grundlag for at imødegå, håndtere, overvåge og reducere de risici, som virksomheden er eller kan blive eksponeret for, og et aflønningsudvalg, der forbereder bestyrelsens beslutninger om aflønning, herunder beslutninger, som kan have indflydelse på virksomhedens risikostyring.

Den foreslåede § 313 i lov om finansiel virksomhed indeholder derfor et krav om, at bestemmelserne i § 77 c i lov om finansiel virksomhed og de foreslåede §§ 80 a og 80 b skal finde tilsvarende anvendelse på systemisk vigtige finansielle institutter og globale systemisk vigtige finansielle institutter, hvis kapitalandele ikke er optaget til handel på et reguleret marked og som ikke i de 2 seneste regnskabsår på balancetidspunktet i gennemsnit har haft 1.000 eller flere fuldtidsansatte.

Et systemisk vigtigt finansielt institut skal således i alle tilfælde nedsætte et nomineringsudvalg, et risikoudvalg og et aflønningsudvalg.

Den foreslåede § 313 indebærer ikke materielle ændringer i anvendelsen af bestemmelserne om nominerings-, risiko- og aflønningsudvalg, men udvider anvendelsesområdet for bestemmelserne til i alle tilfælde også at omfatte systemisk vigtige finansielle institutter og globale systemisk vigtige institutter.

Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede §§ 80 a og 80 b for en nærmere beskrivelse af kravene til nominerings- og risikoudvalg. For en nærmere beskrivelse af kravene til aflønningsudvalg henvises der til bemærkningerne til § 77 c i lov om finansiel virksomhed (lovforslag L49 af 9. november 2010).

§ 314

Den foreslåede § 314 implementerer artikel 91, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4-6, i CRD IV, der fastsætter grænser for det antal ledelsesposter, som et medlem af bestyrelsen i et pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmægler I, som er væsentligt i kraft af sin størrelse, interne organisation og arten, omfanget og kompleksiteten af dets aktiviteter, må varetage.

Et systemisk vigtigt finansielt institut og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut er af en størrelse og kompleksitet, som medfører at bestyrelsesarbejdet kræver betydelige ressourcer fra det enkelte bestyrelsesmedlem, hvorfor det foreslås, at lade bestemmelsen omfatte bestyrelsesmedlemmer i systemisk vigtige finansielle institutter. Med forslaget § 1, [nr. 24], indsættes en ny § 64 a, som pålægger det enkelte bestyrelsesmedlem eller direktionsmedlem i finansielle virksomheder løbende at vurdere, om den pågældende har afsat de fornødne ressourcer til at varetage sit hverv. Som nævnt under bemærkningerne til § 64 a indgår mængden af ledeshverv altid i vurderingen af, om et direktions- eller bestyrelsesmedlem har afsat de fornødne ressourcer til at varetage sit hverv i en finansiell virksomhed. For systemisk vigtige finansielle institutter er det dog særdeles væsentligt at sikre, at det enkelte bestyrelsesmedlem ikke har for mange poster udover bestyrelsesposten i det af stk. 1 omfattede institut, da der ellers er en risiko for, at vedkommende ikke kan varetage sit hverv på betryggende vis.

Derfor fastsætter det foreslåede § 314, stk. 1, et egentligt kvantitativt loft for hvor mange bestyrelsesposter og/eller direktionshverv, det enkelte medlem af et systemisk vigtigt finansielt institut og et globalt systemisk vigtigt finansielt institut bestyrelse kan varetage samtidig. De nævnte grænser på samlet 1 direktionspost kombineret med to bestyrelsesposter eller samlet 4 bestyrelsesposter er direkte fastsat i direktivet og kan således ikke fraviges, jf. dog de foreslåede stk. 3-5. De nævnte grænser er inklusive bestyrelsesposten i det systemisk vigtige finansielle institut omfattet af stk. 1. Et hverv som bestyrelsessuppleant skal i denne henseende som udgangspunkt ikke anses som en bestyrelsespost. Hvis et medlem af bestyrelsen har forfald af mere varig karakter, således at en suppleant deltager i bestyrelsesarbejdet over en længere periode, vil hvervet som bestyrelsessuppleant kunne anses for at udgøre en bestyrelsespost i forhold til opgørelsen af poster efter § 314, stk. 1.

Det foreslåede loft over antal ledelsesposter omfatter også bestyrelsesposter og direktionshverv i udenlandske selskaber.

Ved vurderingen af, om en ledelsespost skal anses for en direktørpost eller en bestyrelsespost i relation til den foreslåede § 314, stk. 1, kan det tillægges vægt, om den pågældende post er registreret hos Erhvervsstyrelsen eller en tilsvarende udenlandsk myndighed som en direktør- eller bestyrelsespost. Der foretages en konkret vurdering, og en registrering som bestyrelsesmedlem og en registrering eller titel som direktør er underordnet, hvis der alene er tale om en stilling, som af formelle grunde er registreret eller betegnet som en direktør- eller bestyrelsespost, uden at hvervet reelt kan sidestilles med en direktions- eller bestyrelsespost. I sådanne tilfælde kan posten udelades af vurderingen efter den foreslåede bestemmelse i § 308, stk. 1. Eksempelvis vil sådanne tilfælde kunne foreligge, hvor et partnerskab eller ejerfællesskab mellem familiemedlemmer eller selvstændige erhvervsdrivende er struktureret i selskabsform af skattemæssige årsager men lige så godt kunne være struktureret som et interessentskab, hvor direktøren eller bestyrelsesmedlemmet i stedet ville have status af partner eller interessent. Tilsvarende vil kunne være tilfældet, hvor personligt ejerskab af en fast ejendom eller et andet investeringsaktiv er struktureret i selskabsform.

Bestyrelsesposter, hvor den pågældende er indsat af den danske stat eller af selskaber ejet af den danske stat, er efter det foreslåede § 314, stk. 2, ikke omfattet af grænserne i stk. 1. Et eksempel

herpå kan være en situation, hvor Finansiell Stabilitet A/S har udpeget et medlem til bestyrelsen i et nødlidende systemisk vigtigt finansielt institut.

Det betyder, at hvis et bestyrelsesmedlem i et systemisk vigtigt finansielt institut omfattes af stk. 1 er indsat af den danske stat eller et selskab, der er ejet af den danske stat, vil vedkommende ikke som følge af denne bestyrelsespost være omfattet af loftet i bestemmelsens stk. 1, og den pågældende vil således ikke som følge af denne bestyrelsespost være begrænset i antallet af ledelsesposter, som den pågældende kan besidde. Det pågældende bestyrelsesmedlem kan dog stadigvæk være omfattet af loftet i bestemmelsens stk. 1, såfremt vedkommende er medlem af bestyrelsen i et andet systemisk vigtigt finansielt institut omfattes af stk. 1.

Det foreslåede § 314, stk. 3, nr. 1, implementerer artikel 91, stk. 5, i CRD IV og fastslår, at direktør- eller bestyrelsesposter i virksomheder, der ikke forfølger overvejende kommercielle formål, ikke skal medregnes i opgørelsen af direktør- og bestyrelsesposter efter stk. 1.

Denne kategori af virksomheder omfatter i et vist omfang virksomheder, der anses for erhvervsdrivende efter de i dansk ret velkendte afgrænsninger af såvel erhvervsdrivende virksomheder, jf. lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, som erhvervsdrivende fonde, jf. lov om erhvervsdrivende fonde.

For fonde vil det som udgangspunkt være retningsgivende, om en eventuel kommerciel virksomhedsaktivitet alene har begrænset omfang eller begrænset betydning i forhold til fondens formue, således at fonden ikke anses for erhvervsdrivende efter § 1, stk. 3, i lov om erhvervsdrivende fonde. I så fald vil virksomheden være omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 314, stk. 3, nr. 1.

For øvrige virksomheder, herunder fonde der ikke anses som erhvervsdrivende fonde, vil det som udgangspunkt være retningsgivende, om den relevante virksomhed har til formål at fremme deltagerens økonomiske interesser gennem erhvervsdrift, jf. § 1 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder. For omdannede finansielle virksomheder, jf. § 19 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, vil det afgørende være vurderingen af, om virksomheden forfølger overvejende kommercielle formål, jf. nedenfor. Ansers en virksomhed ikke for erhvervsdrivende efter lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, vil virksomheden være omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 314, stk. 3, nr. 1.

Eksempler på ledelsesposter, der vil kunne undtages, kan nævnes humanitære hjælpeorganisationer som Dansk Røde Kors, Amnesty International og Dansk Flygtningehjælp samt ideelle foreninger som Kræftens Bekæmpelse, Muskelsvindfonden, Astma-Allergi Danmark. Hertil kommer ledelsesposter i interesseorganisationer samt en række virksomheder specifikt omtalt i lov om erhvervsdrivende fonde. Endvidere vil ledelsesposter i kulturelle organisationer som f.eks. Louisiana fonden, Nivaagaards Malerisamling m.v. efter en konkret vurdering kunne undtages.

Som følge af den bredere afgrænsning af virksomheder, der ikke forfølger overvejende kommercielle formål, vil der derudover være en gruppe af erhvervsdrivende virksomheder og erhvervsdrivende fonde, som ikke kan siges at forfølge overvejende kommercielle formål, og som derfor også vil være undtaget efter den foreslåede bestemmelse i § 314, stk. 3, nr. 1. Der vil kunne være tale om virksomheder, som udøver en endog betydelig erhvervmæssig aktivitet, men hvor dette ikke er virksomhedens eller fondens overvejende formål, typisk fordi virksomheden drives på nonprofit-vilkår, eksempelvis således at erhvervsaktiviteten i overvejende grad understøtter eller finansierer idéelle formål som for eksempel almennyttige formål.

Endvidere skal direktions- og bestyrelsesposter i skolebestyrelser, ejerforeninger i private beboelsejendomme, frivillige foreninger m.v. ikke medregnes.

Af forslaget til § 314, stk. 3, nr. 2, fremgår, at det samme gør sig gældende for direktions- eller bestyrelsesposter i virksomheder omfattet af lov om finansiel virksomhed § 80, stk. 5, og tilsvarende sektorselskaber. Dette omfatter bl.a. NETS, fællesejede datacentraler, e-nettet, Forvaltningsinstituttet for Lokale Pengeinstitutter, Det Private Beredskab til Afvikling af Nødlidende Banker, Sparekasser og Andelskasser (Det Private Beredskab), Finanssektorens Pensionskasse, Finanssektorens Uddannelsescenter, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Lokale Pengeinstitutter, Finansrådet, Realkreditrådet, Realkreditforeningen, Regionale Bankers Forening, Letpension, DLR Kredit A/S, medlemsejede pensionskasser, fagforeninger, herunder udenlandske fagforbund. Undtagelsen er indført for at sikre, at poster, der som regel er en fast del af arbejdet for en direktør i en finansiel virksomhed ikke medregnes i antallet af direktions- og bestyrelsesposter, der skal indgå i opgørelsen af poster efter bestemmelsens stk. 1.

Derudover foreslås det i § 314, stk. 3, nr. 3, at bestyrelsesposter ikke skal medregnes i opgørelsen af poster efter stk. 1, såfremt bestyrelsesmedlemmet er indsat i en virksomheds bestyrelse af den danske stat eller et selskab ejet af den danske stat, eller såfremt bestyrelsesmedlemmet sidder i bestyrelsen i en virksomhed ejet af den danske stat. Undtagelsen er indført for at sikre, at et bestyrelsesmedlem, som indsættes i en bestyrelse i en virksomhed af den danske stat eller et selskab ejet af den danske stat eller som indsættes i bestyrelsen i en virksomhed ejet af den danske stat, ikke som følge af denne indsættelse er nødsaget til at træde tilbage fra en anden bestyrelsespost, som bestyrelsesmedlemmet måtte have, fordi vedkommende i anden sammenhæng er omfattet af loftet i bestemmelsens stk. 1. Det foreslåede § 314, stk. 3, nr. 3, implementerer artikel 91, stk. 3, 2. pkt., i CRD IV.

I det foreslåede § 314, stk. 4, nr. 1, fastsættes, at direktør- og bestyrelsesposter i virksomheder, der er koncernforbundne, skal regnes som én direktør- eller bestyrelsespost ved opgørelsen af poster efter stk. 1 i bestemmelsen. For så vidt angår finansielle virksomheder fremgår det af §§ 5 a og 5 b, hvornår virksomheder anses for at være i samme koncern. Det foreslåede § 314, stk. 4, nr. 1, tager bl.a. højde for, at flere bestyrelsesposter inden for samme koncern formodes at være mindre byrdefulde rent ressourcemæssigt end bestyrelsesposter i andre virksomheder. Samtidig muliggør det, at koncerner ikke bliver pålagt at skulle have forskellige bestyrelsesmedlemmer i alle koncernens selskaber. Undtagelsen for koncernforbundne selskaber gælder både for finansielle og ikke-finansielle virksomheder.

Særligt for så vidt angår firmapensionskasser gælder det, at uanset at en firmapensionskasse er en selvstændig juridisk enhed, skal den i forhold til bestemmelsen i stk. 4, nr. 1, betragtes som en del af den koncern, som er sponsor for firmapensionskassen. Det vil således være muligt for et bestyrelsesmedlem i et systemisk vigtigt finansielt institut at sidde i bestyrelsen for en firmapensionskasse for instituttets medarbejdere.

Ved afgørelsen af om en flerhed af direktions- og bestyrelsesposter i selskaber, der er koncernforbundne, skal tælle som én direktionspost eller én bestyrelsespost, lægges der afgørende vægt på, hvilken post den pågældende bestrider i det højest rangerende selskab inden for koncernen.

Bestrider et medlem af det systemisk vigtige finansielle instituts eller et globalt systemisk vigtigt finansielt instituts bestyrelse hvervet som direktør i et selskab, som er koncernforbundet med instituttet, og som rangerer højest i koncernen (og dermed højere end instituttet), skal hvervene inden for denne koncern tælle som én direktørpost.

Bestrider et medlem af det systemisk vigtige finansielle instituts eller et globalt systemisk vigtigt finansielt instituts bestyrelse hvervet som direktør i et andet selskab og hvervet som bestyrelsesmedlem i dette selskabs datterselskaber, tæller hvervene i de koncernforbundne selskaber som én direktørpost.

Bestrider bestyrelsesmedlemmet i et systemisk vigtigt finansielt institut eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut hvervet som bestyrelsesmedlem i et andet selskab og hvervet som direktør i dettes søsterselskab, således at begge selskaber rangerer lige højt i den pågældende koncernstruktur, må det bero på en konkret vurdering, om de to poster samlet set skal betragtes som en bestyrelsespost eller en direktørpost ved opgørelsen af poster efter stk. 1 i bestemmelsen. Ved en sådan vurdering skal der bl.a. lægges vægt på, hvilken af de to poster, der må anses for at være den mest byrdefulde rent ressourcemæssigt.

I det foreslåede § 314, stk. 4, nr. 2, fastsættes, at direktør- og bestyrelsesposter i virksomheder, hvori det omfattede systemisk vigtige finansielle institut eller det globalt systemisk vigtige finansielt institut ejer en kvalificeret andel – sammen med bestyrelsesposten i det systemisk vigtige finansielle institut eller det globalt systemisk vigtige finansielle institut – skal regnes som én direktør- eller bestyrelsespost.

Det fremgår af § 5, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed, hvad der forstås ved kvalificeret andel.

Det foreslåede § 314, stk. 4, nr. 2, tager bl.a. højde for, at en bestyrelsespost i en virksomhed, hvori det omfattede systemisk vigtige finansielle institut ejer kvalificerede andele, formodes at være mindre byrdefuld for et bestyrelsesmedlem i instituttet end bestyrelsesposter i andre virksomheder. Bestemmelsen muliggør, at et systemisk vigtigt finansielt institut eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut kan lade bestyrelsesmedlemmer for instituttet sidde i bestyrelser i selskaber, hvori instituttet har betydelige interesser i form af kvalificerede ejerandele.

Afgørelsen af om direktions- og bestyrelsesposter i selskaber, hvori det omfattede systemisk vigtige finansielle institut eller globalt systemisk vigtigt finansielt institut ejer en kvalificeret andel, skal tælle som en direktionspost eller en bestyrelsespost foretages på samme måde som i forhold til opgørelsen af direktions- og bestyrelsesposter i koncernforbundne selskaber.

Det systemisk vigtige finansielle institut vil altid være højest rangerende i forhold til selskaber, hvori instituttet ejer en kvalificeret andel, hvorfor ledelseshverv i disse selskaber og hvervet som bestyrelsesmedlem i instituttet isoleret set altid vil tælle som én bestyrelsespost ved opgørelsen af poster efter stk. 1. Kun i de tilfælde, hvor det pågældende bestyrelsesmedlem i det systemisk vigtige finansielle institut også bestrider en direktionspost i et selskab, som inden for samme koncern rangerer højere end instituttet, vil hvervene tælle som en direktionspost.

Da kravet om loft på det totale antal bestyrelsesposter, et enkelt medlem kan besidde, forventeligt vil medføre et vist behov for tilpasning for nogle ledelsesmedlemmer, er det i artikel 91, stk. 3, i CRD IV fastsat, at dette krav først skal være opfyldt den 1. juli 2014. § 308 finder derfor først anvendelse fra den 1. juli 2014, jf. lovforslagets ikrafttrædelsesbestemmelse.

Efter det foreslåede § 314, stk. 5, kan Finanstilsynet tillade, at et bestyrelsesmedlem, der ellers er omfattet af grænserne for antallet af ledelsesposter i stk. 1, besidder 1 bestyrelsespost udover de i stk. 1 tilladte. Der vil være tale om en konkret vurdering, men med mindre der er forhold, som taler imod at tillade, at et bestyrelsesmedlem besidder 1 bestyrelsespost udover de i stk. 1 tilladte, vil

Finanstilsynet som udgangspunkt give en sådan tilladelse. Finanstilsynet skal dog i forbindelse med en vurdering af, om en sådan tilladelse kan gives, inddrage hensynet til varetagelsen af hvervet i det systemisk vigtige finansielle institut, som er omfattet af § 313, stk. 1, og vurderingen vil i den forbindelse kunne inddrage størrelsen og kompleksiteten af de virksomheder, som den pågældende allerede bestrider poster i, herunder en vurdering af omfanget af det forventede arbejde ved at tillade den pågældende at besidde endnu en bestyrelsespost. I denne henseende kan Finanstilsynet inddrage både en vurdering af omfanget af det forventede arbejde forbundet med de ledelsesposter, som den pågældende allerede besidder, samt omfanget af det forventede arbejde forbundet med den bestyrelsespost, som ikke kan rummes inden for de i stk. 1 fastsatte grænser, og som den pågældende søger om tilladelse til at besidde. Finanstilsynet kan i forbindelse hermed inddrage en vurdering af, hvad der anses for at være passende ressourcer, herunder tid, til et givet bestyrelseshverv, hvortil der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 64 a. Som en del af vurderingen skal det også indgå, om medlemmet har den fornødne viden og erfaring til at påtage sig den ekstra arbejdsbyrde, som en ekstra bestyrelsespost medfører, uden at dette kan forventes at påvirke medlemmets varetagelse af hvervet i det systemisk vigtige finansielle institut. Bestemmelsen i stk. 4 om opgørelse af flere poster som en samlet post finder tillige anvendelse på vurderingen af den ekstra bestyrelsespost, som Finanstilsynet kan tillade i medfør af stk. 5.

Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, der er omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, kan udpeges som systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) efter § 308, stk. 1[, eller som globale systemisk vigtige finansielle institutter i Danmark (G-SIFI) efter § 310, stk. 1], i hvilken forbindelse medlemmerne af virksomhedens bestyrelse bliver omfattet af stk. 1.

Med § 314, stk. 6, foreslås indført en overgangsbestemmelse for de medlemmer af bestyrelsen i virksomheder, der udpeges som et SIFI efter § 308, stk. 1, eller et G-SIFI efter § 310, stk. 1, som på tidspunktet for udpegningen besidder flere direktør- eller bestyrelsesposter end tilladt efter stk. 1. Overgangsbestemmelsen indebærer, at de bestyrelsesmedlemmer, som på tidspunktet, hvor den virksomhed, hvori de besidder en bestyrelsespost, udpeges som SIFI eller G-SIFI, besidder flere direktør- eller bestyrelsesposter end tilladt efter stk. 1, fortsat kan besidde disse direktør- og bestyrelsesposter indtil udløbet af det bestyrelseshverv, som indebærer, at bestyrelsesmedlemmet omfattes af stk. 1.

Den i stk. 6 foreslåede bestemmelse indebærer således, at begrænsningen i antallet af direktions- og bestyrelsesposter i de ovennævnte tilfælde senest skal være opfyldt på det tidspunkt, hvor bestyrelsesmedlemmet genvælges til bestyrelsen i det systemisk vigtige finansielle institut (SIFI) eller det globale systemisk vigtige finansielle institut (G-SIFI).

Det er således i denne overgangsperiode muligt for bestyrelsesmedlemmer omfattet af stk. 1 at bibeholde en kombination af direktions- og/eller bestyrelsesposter, som overskrider begrænsningerne i stk. 1.

Såfremt et bestyrelsesmedlem i et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) ikke genvælges efter udløbet af dette bestyrelseshverv, er vedkommende ikke længere omfattet af begrænsningen i det foreslåede stk. 1, med mindre vedkommende er omfattet af stk. 1 i kraft af en anden bestyrelsespost.

Ved udløb af et bestyrelseshverv forstås afslutningen på den valgperiode, som det pågældende bestyrelsesmedlem er valgt for.

§ 315

Med forslaget til § 315 i lov om finansiel virksomhed indføres en hjemmel til erhvervs- og vækstministeren, til at fastsætte regler om et likviditetsdækningskrav for et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI). Artikel 460, stk. 1, i CRR giver Kommissionen hjemmel til at fastsætte nærmere regler i en gennemførelsesretsakt om tekniske standarder om et likviditetsdækningskrav i medfør af artikel 412, stk. 1, i CRR. Likviditetsdækningskravet skal sikre, at de omfattede virksomheder har en tilstrækkelig beholdning af likvide aktiver, der kan dække ubalancer mellem indgående og udgående pengestrømme i stresssituationer over en kort periode. Med henblik på at give muligheden for at indføre et særligt likviditetsdækningskrav for danske SIFler og G-SIFler giver bestemmelsen erhvervs- og vækstministeren hjemmel til at fastsætte regler om likviditetsdækningskravet for SIFler og G-SIFler. Finanstilsynet har i medfør af CRDIV lovforslaget fået tildelt en hjemmel til at fastsætte et likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter generelt, som følger de af Kommissionen fastsatte regler for LCR. Likviditetsdækningskravet for kreditinstitutter generelt vil blive indfaset i henhold til anbefalingerne i artikel 460, stk. 2, i CRR. Denne hjemmel giver mulighed for at indføre likviditetsdækningskravet på et højere niveau for SIFler og G-SIFler. Udgangspunktet er at SIFler og G-SIFler vil skulle overholde LCR kravet med 100 pct. fra 1. januar 2015. Stillingtagen til danske SIFlers og G-SIFlers LCR-krav vil blive drøftet i forligskredsen for finansiel stabilitet i 2014, idet stillingtagen afventer EU-Kommissionens beslutning om den endelige udformning af LCR-kravet, der foreligger senest 30. juni 2014. Såfremt danske realkreditobligationer ikke i tilstrækkeligt omfang kan medregnes som likvide papirer i LCR, eller Kommissionens beslutning på anden vis vanskeliggør, at danske SIFler og G-SIFler fuldt ud kan leve op til LCR-kravet vil LCR blive indfaset frem til 2018 på linje med de mindre danske kreditinstitutter.

Til nr. 8 (§ 343 m, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget til § 343 m, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Til nr. 9 (§ 344, stk. 3, 4. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Der er med forslaget til § 344, stk. 3, 4. pkt., i lov om finansiel virksomhed, alene tale om en konsekvens af, at Finanstilsynet med lovforslaget skal føre et særligt skærpet tilsyn med systemisk vigtige finansielle institutter (SIFler). Finanstilsynet skal lige som i de øvrige dele af dets tilsynsvirksomhed føre et risikobaseret tilsyn med de systemisk vigtige finansielle institutter (SIFler), med fokus på væsentlighed.

Det fremgår af den politiske aftale af den 10. oktober 2013, at det er centralt, at tilsynet med SIFler styrkes, således at Finanstilsynet får et bedre grundlag for tidligt at vurdere, om der er behov for tilsynsmæssige reaktioner over for SIFler. Det skal også ses i lyset af SIFlers betydelige kompleksitet og den store betydning for samfundsøkonomien, det kan have, hvis et SIFI bliver nødlidende. Et styrket tilsyn vil også være i overensstemmelse med internationale retningslinjer fra Financial Stability Board, hvor der lægges stor vægt på, at tilsynet med SIFler styrkes markant.

Finanstilsynet skal føre et intensiveret tilsyn med SIFlerne i form af: i) En øget undersøgelsesaktivitet (hyppigere inspektioner), ii) benchmarking af de danske SIFler, herunder ift. udenlandske SIFler, iii) styrket fokus på god selskabsledelse og risikostyring og iv) øget fokus på modelrisiko og kapitalallokering.

Til nr. 10 (§ 345 i lov om finansiel virksomhed)

Med *stk. 1* foreslås indsat en bestemmelse, hvorefter erhvervs- og vækstministeren skal udpege en bestyrelse. Med bestemmelsen bliver det samtidig lovfæstet, at erhvervs- og vækstministeren skal udpege Finanstilsynets direktør, og at dette skal ske på baggrund af en høring af bestyrelsen. Finanstilsynets virksomhed kan opdeles i hovedområderne tilsynsvirksomhed, reguleringsvirksomhed og informationsvirksomhed. Finanstilsynets direktør skal med bestemmelsen fremover referere til bestyrelsen i sager, som er omfattet af Finanstilsynets uafhængige tilsynsvirksomhed. Erhvervs- og vækstministeren vil dermed fortsat ikke have nogen instruktionsbeføjelser over for Finanstilsynet vedrørende den uafhængige tilsynsvirksomhed af de finansielle virksomheder, hvilket er i fuld overensstemmelse med internationale tilsynsstandarder, der siger, at et effektivt finansielt tilsyn skal være operationelt uafhængigt og have ressourcer, som tilsynsmyndigheden selvstændigt disponerer over. Den tilsynsmæssige uafhængighed er ligeledes et forhold, som Den Internationale Valutafond nøje overvåger. Desuden vil bestyrelsen være kompetent til at træffe beslutning i forbindelse med regnskabskontrollen for ikke-finansielle virksomheder, der er børsnoterede. I alle øvrige sager, herunder forberedelse af lovgivning, EU-forhandlinger, forbrugertilsynet og almindelig ministerbetjening samt tilsynets informationsvirksomhed, er Finanstilsynet underlagt instruktion fra erhvervs- og vækstministeren. Finanstilsynet – ved direktøren – skal desuden fortsat indhente mandat hos erhvervs- og vækstministeren til at indlede drøftelser med relevante institutter om overtagelse af et kriseramt pengeinstitut.

Finanstilsynet vil fortsat være en statslig styrelse under Erhvervs- og Vækstministeriet, og ministeriet har derfor ansvaret for, at der føres tilsyn med Finanstilsynet svarende til det tilsyn, der udøves i forhold til andre statslige styrelser. Erhvervs- og vækstministeren kan i den forbindelse indhente alle relevante oplysninger fra Finanstilsynet, herunder også fortrolige oplysninger. Modtager erhvervs- og vækstministeren fortrolige oplysninger, herunder som led i sit overordnede tilsyn, vil ministeren blive omfattet af den særlige tavshedspligt, jf. § 354, stk. 7, og vil desuden ikke kunne videregive oplysningerne. Erhvervs- og Vækstministeriet kan endvidere – uden bestyrelsens forudgående tilsagn – pålægge Finanstilsynets direktør at igangsætte tiltag, såfremt tilsynets virksomhed ikke drives i overensstemmelse med de forudsætninger, der fx er fastsat på de årlige finanslove. De overordnede rammer for Finanstilsynets budget fastlægges således fortsat i finansloven. Bestyrelsen skal fremsende forslag til Finanstilsynets budget til erhvervs- og vækstministeren og skal løbende overvåge anvendelsen af Finanstilsynets bevillinger.

Med *stk. 2* fastsættes sammensætningen af bestyrelsen. Det foreslås, at bestyrelsen skal bestå af 7 medlemmer med særlige kompetencer i forhold til bestyrelsens opgaver, herunder juridisk, økonomisk og finansiell indsigt.

Med henblik på at sikre tilstedeværelsen af de fornødne sagkundskaber i bestyrelsen, skal 3 bestyrelsesmedlemmer samlet set have juridisk, økonomisk eller finansiell sagkundskab, 2 medlemmer skal have ledelsesmæssig baggrund fra den finansielle sektor, 1 medlem skal have ledelsesmæssig baggrund fra det øvrige erhvervsliv, og 1 medlem skal være fra Danmarks Nationalbank.

Med *stk. 3* foreslås, at erhvervs- og vækstministeren blandt bestyrelsesmedlemmerne udpeger en formand og en næstformand. Ministeren kan frit vælge blandt de 7 medlemmer, hvem der skal være hhv. formand og næstformand.

Med *stk. 4* foreslås, at erhvervs- og vækstministeren udpeger en observatør i bestyrelsen fra Erhvervs- og Vækstministeriet. Bestyrelsen og observatøren er at betragte som en helhed i offentlighedslovens forstand, hvorfor observatøren kan modtage dokumenter m.v. på lige fod med bestyrelsesmedlemmerne, uden at dette er at betragte som afgivelse af dokumenterne til tredjemand efter

offentlighedsloven. Observatøren har taleret, men ikke stemmeret i bestyrelsen og har i øvrigt ingen indflydelse på bestyrelsens arbejde med tilrettelæggelsen af den uafhængige tilsynsvirksomhed.

Med *stk. 5* foreslås bestyrelsesmedlemmerne og observatøren udpeget for op til 2 år ad gangen med mulighed for genudpegning. Der er som udgangspunkt ikke begrænsning på antallet af gange et medlem kan genudpeges, men bestyrelsen skal til stadighed samlet set have juridisk, økonomisk og finansiel indsigt samt øvrige særlige kompetencer, der er nødvendig for at kunne varetage dens opgaver. Ved et medlems forfald udpeger erhvervs- og vækstministeren et nyt bestyrelsesmedlem.

Med *stk. 6* foreslås, at medlemmer af bestyrelsen og observatøren ikke må være ansat i eller være bestyrelsesmedlem i finansielle virksomheder, jf. § 5, stk. 1, nr. 1, dvs. virksomheder der er tilsynsbelagte i medfør af lov om finansiel virksomhed, i virksomheder, der indgår i koncern med finansielle virksomheder, eller i virksomheder der har kvalificerede ejerandele, jf. definitionen heraf i lov om finansiel virksomheds § 5, stk. 3, i finansielle virksomheder. Der vil i forretningsordenen for bestyrelsen blive fastsat nærmere regler om bestyrelsesmedlemmernes habilitet.

Med *stk. 7, nr. 1*, foreslås, at bestyrelsen skal godkende Finanstilsynets tilrettelæggelse af tilsynsvirksomheden. Bestyrelsen kan evt. fastsætte retningslinjerne herfor i en instruks til direktionen.

Med *stk. 7, nr. 2*, foreslås, at bestyrelsen skal fastlægge de strategiske mål for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed, hvilket skal ske med udgangspunkt i et væsentlighedshensyn, hvor den tilsynsmæssige indsats skal stå i forhold til de potentielle risici eller skadevirkninger.

Fastlæggelsen af de strategiske mål for Finanstilsynets tilsynsvirksomhed skal ske med respekt af de hensyn, der opregnes i § 344, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.

Med *stk. 7, nr. 3*, foreslås, at bestyrelsen som det øverste ledelsesorgan skal godkende Finanstilsynets årsrapport.

Med *stk. 7, nr. 4*, foreslås, at bestyrelsen skal træffe beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter samt i sager, der har videregående betydelige følger.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en sproglig udvidelse af bestyrelsens kompetencer i forhold til Det Finansielle Råds kompetencer i henhold til den nuværende udformning af § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed. Ved reaktioner forstås afgørelser i forvaltningsretlig forstand, men reaktioner dækker også over påtaler og risikoplysninger m.v. Med bestemmelsen vil Finanstilsynets bestyrelse for eksempel være kompetent til at træffe en reaktion, som retter sig mod en konkret virksomhed, men bestyrelsen vil også være kompetent til at træffe reaktioner i principielle sager vedrørende lovfortolkning og lovanvendelse, herunder ændring af Finanstilsynets praksis, hvor der ikke nødvendigvis er en konkret virksomhed, som reaktionen retter sig mod.

Bestyrelsens afgørelser i henhold til § 347 b, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed samt beslutning om overgivelse af sager til politimæssig efterforskning er ikke omfattet af bestemmelsen, jf. forslaget til § 345, stk. 7, nr. 5 og 6, i dette lovforslag.

En sag har et principielt indhold, når der er tvivl af en vis betydning om fortolkningen af en bestemmelse, eller en hidtidig fortolkning ændres. At en sag vedrører en bestemmelse, der ikke har været anvendt før, gør ikke i sig selv sagen principiel. Videregående betydelige følger for en eller flere virksomheder eller hele branchen kan f.eks. være afgørelser, der påbyder, at en bestemt praksis skal følges, hvilket vil medføre anvendelse af betydelige ressourcer for virksomhederne.

Administrative bødeforelæg behandles af bestyrelsen som en tilsynssag efter nr. 4. Det administrative bødeforelæg betragtes først som en afgørelse, når bødeforelægget er vedtaget af virksomheden, hvorefter der kan ske offentliggørelse. I lov om finansiel virksomhed fremgår hjemlen til offentliggørelse af § 354 a, stk. 1.

Med *stk. 7, nr. 5*, foreslås, at bestyrelsen skal træffe afgørelse i sager vedrørende påbud til finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder eller forsikringsholdingvirksomheder om, at virksomheden skal afholde udgifterne til, at der foretages en uvildig undersøgelse af et eller flere forhold i virksomheden i medfør af § 347 b. Heri vil også indgå en afgørelse af, om den eller de sagkyndige, som virksomheden har indstillet, kan udpeges til at forestå den uvildige undersøgelse, eller om der evt. skal udpeges en anden. Det er op til bestyrelsen at afgøre, hvorvidt der skal udstedes et påbud i medfør af lovens § 347 b. Der er tale om en videreførelse af den eksisterende retstilstand i forhold til kompetencen i Det Finansielle Råd.

Bestyrelsens afgørelse om iværksættelse af en uvildig undersøgelse offentliggøres ikke, jf. § 354 a i lov om finansiel virksomhed.

Med *stk. 7, nr. 6*, foreslås, at bestyrelsen træffer beslutning om at overgive tilsynssager, jf. dette forslags § 345, stk. 7, nr. 4, til politimæssig efterforskning. Der er tale om en videreførelse af den eksisterende retstilstand i forhold til kompetencen i Det Finansielle Råd.

Med *stk. 7, nr. 7*, foreslås, at bestyrelsen skal godkende bekendtgørelser og vejledninger på de områder, hvor Finanstilsynet er bemyndiget til at udstede regler.

For så vidt angår bekendtgørelser, er der tale om en videreførelse af praksis i forhold til kompetencen i Det Finansielle Råd, således at bekendtgørelser skal forelægges Finanstilsynets bestyrelse ud fra et væsentlighedskriterium, som nærmere fastsættes af bestyrelsen.

Det foreslås herudover, at Finanstilsynets bestyrelse får kompetence til at godkende de vejledninger, som Finanstilsynet løbende udsteder. Forslaget skal ses som en naturlig konsekvens af bestyrelsens øvrige beføjelser, idet vejledninger dels er en kodificering af den praksis, som bestyrelsen har været med til at fastlægge, og dels angiver fortolkningsbidrag m.v. vedrørende de gældende regler på det finansielle område. En vejledning retter sig mod de virksomheder, der skal administrere de regler, som vejledningen udmønter, og forklarer, hvad virksomhederne i praksis skal gøre for at efterleve lovgivningens regler. En vejledning indeholder ikke egentlige lovkrav eller regler, men derimod snarere anvisninger, der er tilknyttet den lovmæssige regulering.

Vejledninger skal ligesom bekendtgørelser forelægges Finanstilsynets bestyrelse ud fra et væsentlighedskriterium, som nærmere fastsættes af bestyrelsen.

Bekendtgørelser og vejledninger, som ikke forelægges Finanstilsynets bestyrelse til godkendelse, skal forelægges denne til orientering.

Med *stk. 8* foreslås, at bestyrelsen udpeger et panel af eksperter, som samlet har særlig sagkundskab inden for det finansielle område, herunder pengeinstitutvirksomhed, realkreditvirksomhed, forsikrings- og pensionsvirksomhed, fondsmæglervirksomhed, finansielle forbrugerforhold, kapitalmarkedsforhold, værdipapirhandel samt regnskabsforhold. Sammensætningen af ekspertpanelet skal således sikre, at panelet samlet set har bred sagkundskab inden for det finansielle område, hvilket svarer til sammensætningen af de sagkyndige, der er udpeget i Det Finansielle Råd efter de nugæl-

dende regler i lov om finansiel virksomhed. Bestyrelsen kan fastsætte nærmere regler herom i forretningsordenen jf. det foreslåede stk. 13.

Bestyrelsen vil efter behov kunne anmode om bistand fra et eller flere medlemmer i ekspertpanelet i forbindelse med behandling af konkrete tilsynssager, herunder vil medlemmer af ekspertpanelet efter formandens beslutning kunne deltage i bestyrelsens møder uden stemmeret. Bestyrelsen kan endvidere vælge at lade sager forberede i underudvalg bestående af udvalgte medlemmer af ekspertpanelet og bestyrelsen. Dette vil for eksempel kunne være relevant i forbindelse med behandlingen af sager vedrørende regnskabsforhold.

Med *stk. 9* foreslås, at Forbrugerombudsmanden indkaldes ved bestyrelsens behandling af tilsynssager om redelig forretningsskik, god praksis og prisoplysning, samt at Forbrugerombudsmanden i disse sager har samme beføjelser som bestyrelsens medlemmer. Sagerne om redelig forretningsskik, god praksis og prisoplysning skal behandles af bestyrelsen efter de samme kriterier som øvrige tilsynssager, det vil sige, hvis der er tale om sager af principiel karakter, eller som har videregående betydelige følger. Forbrugerombudsmandens beføjelser omfatter også stemmeret ved bestyrelsens behandling af disse sager. Der er tale om en videreførelse af den nuværende retstilstand, jf. § 345, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed.

Med *stk. 10* foreslås, at finansielle virksomheder m.v., der berøres af konkrete afgørelser, kan få foretræde for bestyrelsen forud for afgørelsen. Der er tale om en videreførelse af den nugældende praksis for Det Finansielle Råd. Bestyrelsen fastsætter nærmere regler om muligheden for foretræde i forretningsordenen, som godkendes af erhvervs- og vækstministeren, jf. den foreslåede bestemmelse til § 345, stk. 13, i lov om finansiel virksomhed.

Med *stk. 11*, som er udtryk for en videreførelse af den nugældende retstilstand i relation til Det Finansielle Råd, foreslås, at den særlige tavshedspligt, der gælder for ansatte i Finanstilsynet, finder tilsvarende anvendelse på medlemmer af bestyrelsen, observatøren, medlemmer af det nedsatte ekspertpanel samt Forbrugerombudsmanden. Baggrunden herfor er, at det er nødvendigt, at Finanstilsynet kan stille oplysninger til rådighed for bestyrelsen, for at bestyrelsen kan træffe afgørelse i overensstemmelse med de forvaltningsretlige krav om sagsoplysning.

Det følger endvidere af bestemmelsen, at den særlige tavshedspligt, der gælder for ansatte i Finanstilsynet, foreslås tilsidesat ved bestyrelsens behandling af sager om udstedelse af regler i bekendtgørelsesform eller vejledning, hvilket er begrundet i et ønske om at give mulighed for en reel debat af disse sager i bestyrelsen.

Med *stk. 12* foreslås, at bestyrelsen træffer afgørelse med simpelt stemmeflertal. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende. De nærmere regler for, hvornår bestyrelsen er beslutningsdygtig vil blive fastlagt i forretningsordenen for bestyrelsen.

Med *stk. 13* foreslås, at bestyrelsen fastsætter sin egen forretningsorden, hvoraf bl.a. skal fremgå regler om mulighed for foretræde for bestyrelsen.

Det vil endvidere fremgå af forretningsordenen, at i sager, hvor der skal foretages partshøring, omfatter adgangen til partshøring udkastet til rådets afgørelse i den form, afgørelsen påtænkes offentliggjort. Hensigten er at styrke retssikkerheden for de virksomheder og enkeltpersoner, som Finanstilsynets bestyrelses afgørelse vil rette sig mod, således at de kan gøre sig bekendt med Finanstilsynets vurderinger forud for bestyrelsens behandling af sagen. Der er tale om en videreførelse af den nuværende retstilstand, jf. § 345, stk. 7, i lov om finansiel virksomhed.

Forretningsordenen skal godkendes af erhvervs- og vækstministeren.

Med *stk. 14* foreslås, at bestyrelsen ved instruks til Finanstilsynets direktion kan delegere bestyrelsens kompetence til at træffe afgørelser i tilsynssager af principiel karakter og tilsynssager, der har videregående betydelige følger, samt beslutning om i sådanne sager at overgive disse til politimæssig efterforskning. I sager vedrørende regnskabskontrol af virksomheder omfattet af årsregnskabsloven træder Erhvervsstyrelsen i Finanstilsynets sted. Der er tale om en videreførelse af den nuværende retstilstand, hvorefter Det Finansielle Råd kan delegere dets kompetence til Finanstilsynet. Delegationer, der allerede er foretaget fra Det Finansielle Råd til Finanstilsynet, opretholdes ved etableringen af Finanstilsynets bestyrelse. Finanstilsynets bestyrelse vil dog efterfølgende kunne træffe beslutning om, at en eller flere delegationer skal ændres eller helt trækkes tilbage.

Der vil primært være tale om to typer delegation. Enten generelt i en bestemt type sager, hvor bestyrelsen har fastlagt en praksis, som giver et klart og utvetydigt billede af bestyrelsens vurdering af den pågældende sagstype, eller i helt konkrete sager, hvor bestyrelsen vælger ikke at afgøre sagen eller træffe beslutning på det aktuelle møde, hvorpå sagen behandles. Et sådant tilfælde kan tænkes at foreligge, hvor bestyrelsen ønsker et forhold afklaret inden sagen afgøres, og hvor bestyrelsen har tillid til, at Finanstilsynet færdiggør behandlingen uden, at sagen behøver at blive forelagt bestyrelsen på ny.

Den generelle delegation vil sædvanligvis ske, efter at bestyrelsen har behandlet en række sager af samme type og dermed har fastlagt en praksis. Finanstilsynet skal føre en oversigt over hvilke sags typer, der er delegeret, og oversigten gennemgås minimum én gang om året. Efter de nugældende delegationsbestemmelser er blandt andet politianmeldelser og sager om administrative bødeforelæg delegeret på en række områder fra Det Finansielle Råd.

Finanstilsynet skal orientere bestyrelsen senest ved førstkommende møde, når der er truffet en afgørelse eller en beslutning efter delegation.

Med *stk. 15* foreslås, at Færøernes landsstyre og Grønlands selvstyre udpeger hver 1 særlig sagkyndig, som efter formandens beslutning kan deltage i bestyrelsens møder uden stemmeret. Bestemmelsen svarer til den nugældende § 345, stk. 6, i lov om finansiel virksomhed og skal ses på baggrund af, at bestyrelsen har kompetence til at afgøre principielle spørgsmål om den finansielle sektor, herunder finansielle virksomheder beliggende på Færøerne og i Grønland.

Den økonomiske struktur på Færøerne og i Grønland er anderledes end i Danmark. Blandt andet derfor gør der sig nogle særlige forhold gældende i den færøske og grønlandske finansielle sektor, som ikke kendes fra Danmark. Såfremt der forelægges principielle spørgsmål for bestyrelsen om færøske eller grønlandske finansielle virksomheder, kan rådet derfor have behov for at konsultere en ekspert i færøske eller grønlandske forhold. Det vil alene være i sager om færøske eller grønlandske forhold, at formanden for Finanstilsynets bestyrelse har mulighed for at indkalde henholdsvis den særlig færøske eller særlig grønlandske sagkyndige. Der er tale om en videreførelse af den eksisterende retstilstand i forhold til Det Finansielle Råd.

Til nr. 12 (§ 354 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget til § 354 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Fremover vil alle reaktioner, der gives til en virksomhed under tilsyn, som henhører under bestyrelsens kompetencer i henhold til § 345, stk. 7, nr. 4, eller som gives af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skulle offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer.

Bestemmelsen omfatter kun virksomheder under tilsyn. Ved virksomheder under tilsyn forstås virksomheder, der har fået tilladelse fra Finanstilsynet til at drive virksomhed i henhold til love under Finanstilsynets område. Virksomheder med tilladelse fremgår af Finanstilsynets hjemmeside.

Til nr. 12 (§ 354 a, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Med de foreslåede ændringer til § 354 a, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om finansiel virksomhed ændres begrebet tilsynsreaktioner til reaktioner, hvilket er en justering af bestemmelsen, så den kommer til at svare til ordlyden i den foreslåede § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 13 (§ 354 a, stk. 1, 8. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget til § 354 a, stk. 1, 8. pkt., i lov om finansiel virksomhed er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt. Ligeledes konsekvensændres henvisninger.

Til nr. 14 (§ 354 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget til § 354 a, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed indsættes der et nyt stk. 2. Bestemmelsen regulerer offentliggørelse af de reaktioner og overgivelse af sager til politimæssig efterforskning vedrørende virksomheder, der ikke er under tilsyn, dvs. de virksomheder, der ikke er omfattet af stk. 1. Virksomheder, der ikke er under tilsyn, udgør de virksomheder der ikke er ”under tilsyn” efter stk. 1. Der henvises til bemærkningerne til stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 2 medfører, at ved reaktioner for virksomheder, der ikke er under tilsyn, vil der alene ske offentliggørelse af Finanstilsynet. Virksomheden skal derfor ikke selv offentliggøre reaktionen på virksomhedens hjemmeside mv., svarende til 2.-8. pkt. i § 354 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, der gælder for virksomheder under tilsyn.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en reaktion. Det er dog hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele reaktionen. Finanstilsynet orienterer forinden den pågældende virksomhed, hvis navn vil fremgå af offentliggørelsen, om den forestående offentliggørelse, således at virksomheden har mulighed for at kunne forberede sig herpå.

Der kan alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed, eller en beslutning om at oversende en sag, hvor en person har foretaget kursmanipulation, til politimæssig efterforskning, vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Offentliggørelse af en reaktion indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 354 i lov om finansiel virksomhed. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

I forbindelse med bestyrelsens behandling af sager og afgivelse af reaktioner træffer bestyrelsen også beslutning om offentliggørelse. Udkast til bestyrelsens reaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår i dag af § 354 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed. Med dette lovforslag vil undtagelserne fremgå af § 354 a, stk. 4. Såfremt det indstilles, at reaktionen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse skulle vedlægges udkastet til reaktionen. Beslutningen om offentliggørelse er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Finanstilsynet kan blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt bestyrelsen træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse. Erstatning kræver dog, at virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Bestyrelsens beslutning om offentliggørelse skal i det hele følge de almindelige forvaltningsretlige principper. Dertil kommer, at det følger af reglerne for bestyrelsens behandling af sager, at partens sædvanlige ret til partshøring i henhold til forvaltningsloven tillige omfatter udkastet til afgørelsen. Det betyder, at udkast til bestyrelsens reaktion i sin helhed sendes i partshøring hos den berørte virksomhed. Virksomheden vil i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at reaktionen offentliggøres – hvilke oplysninger, virksomheden eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Til nr. 15 (§ 354 a, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget til § 354 a, stk. 2, der bliver *stk. 3*, i lov om finansiel virksomhed er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 354 i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 16 (§ 354 a, stk. 3, 10, pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget til § 354 a, *stk. 3, 10. pkt.*, i lov om finansiel virksomhed er der tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring til § 354 a, stk. 1, 1. pkt. i lov om finansiel virksomhed. Ændringen medfører, at det fremover som udgangspunkt kun er Finanstilsynet, som skal offentliggøre oplysninger herom på tilsynets hjemmeside, hvis en sag der er overgivet til politimæssig efterforskning vedrørende en virksomhed, som ikke er under tilsyn af Finanstilsynet, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforlæg.

Til nr. 17 (§ 354 a, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget til § 354 a, stk. 3, der bliver *stk. 4*, i lov om finansiel virksomhed er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 354 i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 18 (§ 354 a, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget til § 354 a, stk. 4, der bliver *stk. 5*, i lov om finansiel virksomhed er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 354 i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 19 (§ 356, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed)

Det følger af den gældende § 356, stk. 1, at medarbejderne i Finanstilsynet ikke må være medlem af direktion, bestyrelse eller repræsentantskab eller være ansat i virksomheder under tilsyn af Finanstilsynet eller i disses organisationer. Medarbejderne må heller ikke uden tilladelse fra erhvervs- og vækstministeren eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller deltage i ledelsen eller driften af en erhvervsvirksomhed. De kan dog eje, drive eller deltage i administrationen af fast ejendom.

Stk. 1 indeholder således et forbud for Finanstilsynets medarbejdere mod at have anden beskæftigelse. Det fremgår af de specielle bemærkninger til L 176 fra 2002/2003, at ”det særlige forbud mod beskæftigelse skal sikre, at medarbejdere i Finanstilsynet er uafhængige af finansielle virksomheder og andre virksomheder i øvrigt”.

I den gældende bestemmelse er der mulighed for, at erhvervs- og vækstministeren i særlige tilfælde kan dispensere herfra.

Med forslaget til ændring af § 356, stk. 1, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed ændres bestemmelsens ordlyd således, at det foreslås, at kompetencen til at dispensere i stedet ligger hos Finanstilsynets direktør. Denne ændring foretages, da det er en vurdering der ligger i naturlig forlængelse af processen omkring ansættelse af medarbejdere, herunder i forbindelse med vurderingen af medarbejdernes habilitet. Disse vurderinger foretages allerede af Finanstilsynet og Finanstilsynets direktør, hvorfor ændringen foreslås.

Samtidig foreslås den praktiske anvendelse af bestemmelsen lempet idet praksis i dag har vist, at det har været meget vanskeligt at opnå en dispensation. Det har således været praksis i henhold til den gældende bestemmelse, at dispensationsadgangen kun benyttes i særlige undtagelsestilfælde. I de fleste tilfælde har dette betydet, at allerede fordi en medarbejder havde en mindre eller ubetydelig bibeskæftigelse i selskabsform, så var der ikke mulighed for at opnå dispensation, hvorfor det enten var ansættelseshindring eller det blev påkrævet, at virksomheden afvikledes.

Denne praksis søges lempet, således at Finanstilsynets direktør kan meddele dispensation i de tilfælde, hvor der ud fra en konkret vurdering må antages at være af mindre eller ubetydelig økonomisk risiko for medarbejderen forbundet med virksomheden, og hvor virksomhedens karakter tilsiger, at dette er en integreret del af medarbejderens privatsfære, og som konkret vurderes ikke at have betydning for medarbejderens virke som medarbejder i Finanstilsynet, herunder dennes uafhængighed af finansielle virksomheder disses organisationer og andre virksomheder i øvrigt. F.eks. kan der være tale om en medarbejder, som ønsker at købe en lejlighed til beboelsesformål til sig selv eller sin nærmeste familie, og hvor lejligheden eksempelvis ønskes ejet i et interessentskab, anpartsselskab eller andet selskabsform. Det kan også være varetagelse af en fritidsinteresse, som giver en mindre eller ubetydelig indtægt og ikke rummer risiko for interessekonflikter i forhold til varetagelse af funktionen i tilsynet.

Til nr. 20 (§ 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed)

Med forslaget til § 373, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 354 a i lov om finansiel virksomhed.

Til § 2

Til nr. 1 og 2 (overskrifter i lov om værdipapirhandel m.v.)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Til nr. 3 (§ 84 i lov om værdipapirhandel m.v.)

Bestemmelsen nyaffattes som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Forslaget til *stk. 1, nr. 1*, hvorefter bestyrelsen skal træffe reaktioner i sager af principiel karakter og i sager, der har videregående betydning, indebærer en sproglig udvidelse af bestyrelsens kompetencer i forhold til Det Finansielle Råds kompetencer i henhold til den nuværende udformning af § 84 i lov om værdipapirhandel m.v. Ved reaktioner forstås afgørelser i forvaltningsretlig forstand, men reaktioner dækker også over påtaler og risikoplysninger m.v. Med bestemmelsen vil Finanstilsynets bestyrelse for eksempel være kompetent til at træffe afgørelser i forvaltningsretlig forstand, hvor der er en konkret part, men bestyrelsen vil også være kompetent til at træffe reaktioner i principielle sager vedrørende lovfortolkning og lovanvendelse, herunder ændring af Finanstilsynets praksis.

Værdipapirhandelslovens anvendelsesområde omfatter en lang række forskellige aktører på værdipapirmarkedet. Enkelte af disse aktører er underlagt tilsyn efter regler i værdipapirhandelsloven. Disse tilsynsbelagte virksomheder omfatter; operatører af regulerede markeder, clearingcentraler og værdipapircentraler. Andre aktører på værdipapirmarkedet er eksempelvis udstedere af finansielle instrumenter optaget til handel på et reguleret marked.

En sags indhold er principielt, når der f.eks. er tvivl af en vis betydning om fortolkningen af en bestemmelse, eller når en hidtidig fortolkning ændres. At en sag vedrører en bestemmelse, der ikke har været anvendt før, gør ikke i sig selv sagen principiel. Videregående betydelige følger for en eller flere virksomheder, eller hele branchen, kan f.eks. være afgørelser, der påbyder, at en bestemt praksis skal følges, hvilket vil medføre anvendelse af betydelige ressourcer for virksomhederne. Afgørelsesbegrebet omfatter tilsynsreaktioner, herunder påtaler, som må anses for retligt normerende.

Omfattet af denne bestemmelse vil udover sager i relation til virksomheder under tilsyn også omfatte sager vedrørende udstedere af noterede værdipapirer, fysiske og juridiske personer, som handler værdipapirer på kapitalmarkederne, og fysiske og juridiske personer der udbyder kapitalandele til offentligheden. Eksempler på reaktioner efter denne bestemmelse kan være vedtagelse af et administrativt bødeforlæg til en fysisk person for manglende indberetning af transaktioner som ledende medarbejder i en udsteder efter § 28 a, eller udstedelse af et administrativt bødeforlæg til en udsteder for sen eller manglende offentliggørelse af periodiske meddelelser efter § 27, stk. 8. Sager om regnskabskontrol vil fremover blive behandlet af bestyrelsen efter denne bestemmelse, hvis de er principielle eller har vidtrækkende betydning. Bestyrelsen får således samme kompetence på regnskabsområdet, som i dag er tillagt det Finansielle råd.

Administrative bødeforelæg behandles af bestyrelsen som en tilsynssag efter nr. 1. Det administrative bødeforelæg betragtes først som en afgørelse, når bødeforelægget er vedtaget af virksomheden,

hvorefter der kan ske offentliggørelse. I værdipapirhandelsloven fremgår hjemlen til offentliggørelse af de omfattede sager af § 84 c.

Med *stk. 1, nr. 2*, foreslås, at bestyrelsen træffer beslutning om at overgive tilsynssager, jf. § 84, stk. 1, nr. 1, til politimæssig efterforskning. Der er tale om en videreførelse af den eksisterende retstilstand i forhold til kompetencen i Det Finansielle Råd.

Med *stk. 1, nr. 3*, foreslås, at bestyrelsen skal godkende bekendtgørelser og vejledninger udstedt af Finanstilsynet. Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 1 nr. 11. Omfattet af denne bestemmelse vil endvidere være vejledende udtalelser om eksempelvis overtagelsestilbud eller lignende, som er rettet generelt imod markedsdeltagerne og ikke imod en specifik part. Offentliggørelse af sådanne vejledninger sker alene på Finanstilsynets hjemmeside og er alene omfattet af lovens almindelige regler om tavshedspligt. Reglerne om offentliggørelse af reaktioner i § 84 c finder således ikke anvendelse for Finanstilsynets vejledninger.

Det foreslås i *stk. 2*, at stk. 1 finder tilsvarende anvendelse for sager om overtrædelse af de nævnte i bestemmelsen nævnte forordninger. Tilsvarende regler fremgår i dag af § 84, stk. 1, 2. pkt., og der er således tale om en videreførelse af den eksisterende retstilstand i forhold til kompetencen i Det Finansielle Råd.

Med *stk. 3*, som er udtryk for en videreførelse af den nugældende retstilstand i relation til Det Finansielle Råd, foreslås, at den særlige tavshedspligt, der gælder for ansatte i Finanstilsynet, finder tilsvarende anvendelse på medlemmer af bestyrelsen, observatøren og medlemmer af det nedsatte ekspertpanel. Baggrunden herfor er, at det er nødvendigt, at Finanstilsynet kan stille oplysninger til rådighed for bestyrelsen, for at bestyrelsen kan træffe afgørelse i overensstemmelse med de forvaltningsretlige krav om sagsoplysning.

Med *stk. 4* foreslås, at fysiske og juridiske personer, der berøres af konkrete afgørelser, kan få foretræde for bestyrelsen forud for afgørelsen. Der er tale om en videreførelse af den nugældende praksis for Det Finansielle Råd. Bestyrelsen fastsætter nærmere regler om mulighed for foretræde i forretningsordenen, som godkendes af erhvervs- og vækstministeren, jf. § 345, stk. 14, i lov om finansiel virksomhed.

Med *stk. 5* foreslås, at bestyrelsen ved instruks til Finanstilsynets direktion kan delegere bestyrelsens kompetence til at træffe reaktioner sager af principiel karakter og sager, der har videregående betydelige følger, samt beslutning om i sådanne sager at overgive disse til politimæssig efterforskning. I sager vedrørende regnskabskontrol af virksomheder omfattet af årsregnskabsloven træder Erhvervsstyrelsen i Finanstilsynets sted. Der er tale om en videreførelse af den nuværende retstilstand, hvorefter Det Finansielle Råd kan delegere dets kompetence til Finanstilsynet.

Der vil primært være tale om to typer delegation. Enten generelt i en bestemt type sager, hvor bestyrelsen har fastlagt en praksis, som giver et klart og utvetydigt billede af bestyrelsens vurdering af den pågældende sagstype, eller i helt konkrete sager, hvor bestyrelsen vælger ikke at afgøre sagen eller træffe beslutning på det aktuelle møde, hvorpå sagen behandles. Et sådant tilfælde kan tænkes at foreligge, hvor bestyrelsen ønsker et forhold afklaret inden sagen afgøres, og hvor bestyrelsen har tillid til, at Finanstilsynet færdiggør behandlingen uden, at sagen behøver at blive forelagt bestyrelsen på ny.

Den generelle delegation vil sædvanligvis ske, efter at bestyrelsen har behandlet en række sager af samme type og dermed fastlagt en praksis. Finanstilsynet skal føre en oversigt over hvilke sagsty-

per, der er delegeret, og oversigten gennemgås minimum én gang om året. Efter de nugældende delegationsbestemmelser er blandt andet politianmeldelser og sager om administrative bødeforelæg delegeret på en række områder fra Det Finansielle Råd.

Finanstilsynet skal orientere bestyrelsen senest ved førstkommende møde, når der er truffet en afgørelse eller en beslutning efter delegation.

Til nr. 4 (§ 84 b, stk. 5 i lov om værdipapirhandel m.v.)

Bestemmelsen vedrører partsstatus i afgørelser truffet af rådet efter 17. december 1998. Bestemmelsen var således oprindeligt en overgangsordning i forbindelse med vedtagelsen af det særlige partsbegreb i den finansielle lovgivning ved lov nr. 250 af 27. april 1999. Bestemmelsen vurderes således ikke længere relevant, og forslås slettet som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Til nr. 5 (§ 84 c, stk. 1, 1. pkt. i lov om værdipapirhandel m.v.)

Med forslaget til § 84 c, stk. 1, 1. pkt., i lov om værdipapirhandel er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Fremover vil alle reaktioner, der gives til en virksomhed under tilsyn, som henhører under bestyrelsens kompetencer i henhold til § 84, stk. 1, nr. 1, eller som gives af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skulle offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer.

Bestemmelsen omfatter kun virksomheder under tilsyn. Ved virksomheder under tilsyn forstås virksomheder, der har fået tilladelse fra Finanstilsynet til at drive virksomhed i henhold til love under Finanstilsynets område. Virksomheder med tilladelse fremgår af Finanstilsynets hjemmeside.

Til nr. 6 (§ 84 c, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v.)

Med de foreslåede ændringer til § 84c, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v. ændres begrebet tilsynsreaktioner til reaktioner, hvilket er en justering af bestemmelsen, så den kommer til at svare til ordlyden i den foreslåede § 84, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 7 (§ 84 c, stk. 1, 8. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v.)

Med forslaget til § 84 c, stk. 1, 8. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v. er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt. Ligeledes konsekvensændres henvisninger.

Til nr. 8 (§ 84 c, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v.)

Med forslaget til § 84 c, stk. 2, i lov om værdipapirhandel m.v. indsættes der et nyt stk. 2. Bestemmelsen regulerer offentliggørelse af reaktioner og overgivelse af sager til politimæssig efterforskning vedrørende virksomheder, der ikke er under tilsyn, dvs. de virksomheder, der ikke er omfattet af stk. 1. Virksomheder, der ikke er under tilsyn, udgør de virksomheder der ikke er ”under tilsyn” efter stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 2 medfører, at ved reaktioner for virksomheder, der ikke er under tilsyn, vil der alene ske offentliggørelse af Finanstilsynet. Virksomheden skal derfor ikke selv offentliggøre reak-

tionen på virksomhedens hjemmeside mv., svarende til 2.-8. pkt. i § 84 c, stk. 1, i lov om værdipapirhandel m.v., der gælder for virksomheder under tilsyn.

Reaktioner givet i henhold til § 84, stk. 1, nr. 1, og Finanstilsynets beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal endvidere offentliggøres på Finanstilsynets hjemmeside, jf. dog stk. 4. Udstedere af værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked er underlagt en række oplysningspligter til markedet bl.a. vedrørende intern viden og periodiske meddelelser. Udstedere skal derfor overveje om oplysninger om en given reaktion er intern viden og dermed omfattet af udsteders oplysningspligter efter lovens ørige bestemmelser.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en reaktion. Det er dog hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele reaktionen. Finanstilsynet orienterer forinden den pågældende virksomhed, hvis navn vil fremgå af offentliggørelsen, om den forestående offentliggørelse, således at virksomheden har mulighed for at kunne forberede sig herpå.

Der kan alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed, eller en beslutning om at oversende en sag, hvor en person har foretaget kursmanipulation, til politimæssig efterforskning, vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Offentliggørelse af en reaktion indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 84 a i lov om værdipapirhandel m.v. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

I forbindelse med bestyrelsens behandling af sager og afgivelse af reaktioner træffer bestyrelsen også beslutning om offentliggørelse. Udkast til bestyrelsens reaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår i dag af § 84 c, stk. 3, i lov om værdipapirhandel m.v. Med dette lovforslag vil undtagelserne fremgå af § 84 c, stk. 4. Såfremt det indstilles, at reaktionen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse skulle vedlægges udkastet til reaktionen. Beslutningen om offentliggørelse er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Finanstilsynet kan blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt bestyrelsen træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse. Erstatning kræver dog, at virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Bestyrelsens beslutning om offentliggørelse skal i det hele følge de almindelige forvaltningsretlige principper. Dertil kommer, at det følger af reglerne for bestyrelsens behandling af sager, at partens sædvanlige ret til partshøring i henhold til forvaltningsloven tillige omfatter udkastet til afgørelsen. Det betyder, at udkast til bestyrelsens reaktion i sin helhed sendes i partshøring hos den berørte virksomhed. Virksomheden vil i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at reaktionen offentliggøres – hvilke oplysninger, virksomheden eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Reaktioner givet for overtrædelse af Europa-Parlamentet og Rådets forordning nr. 2012/648 af 4. juli 2012 (EMIR-forordningen) skal ikke offentliggøres i medfør af denne bestemmelse, men derimod i medfør af § 84 g.

Til nr. 9 (§ 84 c, stk. 3, 3. pkt. i lov om værdipapirhandel)

Med forslaget til § 84 c, stk. 3, 3. pkt. i lov om værdipapirhandel m.v., er der tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring til § 84 c, stk. 1, 1. pkt. i lov om værdipapirhandel m.v.. Ændringen medfører, at det fremover alene er virksomheder under tilsyn, som skal offentliggøre oplysninger herom på deres hjemmeside, hvis en sag der er overgivet til politimæssig efterforskning og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforlæg.

Til nr. 10 (§ 84 c, stk. 3 10. pkt. i lov om værdipapirhandel)

Med forslaget til § 84 c, stk. 3, 10. pkt., i lov om værdipapirhandel m.v. er der tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring til § 84 c, stk. 1, 1. pkt. i lov om værdipapirhandel m.v. Ændringen medfører, at det fremover som udgangspunkt kun er Finanstilsynet, som skal offentliggøre oplysninger herom på tilsynets hjemmeside, hvis en sag der er overgivet til politimæssig efterforskning vedrørende en virksomhed, som ikke er under tilsyn af Finanstilsynet, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforlæg. Udstedere af værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked er underlagt en række oplysningspligter til markedet bl.a. vedrørende intern viden og periodiske meddelelser. Udstedere skal derfor overveje om oplysninger om en given reaktion er intern viden og dermed omfattet af udsteders oplysningspligter efter lovens ørige bestemmelser.

Til nr. 11 (§ 84 c, stk. 4 i lov om værdipapirhandel)

Med forslaget til § 84 c, stk. 4, der bliver *stk.5*, i lov om finansiel virksomhed er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 84 c i lov om værdipapirhandel m.v..

Til nr. 12 (§ 84 d, stk. 1, 4. pkt. i lov om værdipapirhandel)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt. Endvidere korrigeres henvisningen til stk. 2, nr. 13, som rettelig burde være en henvisning til stk. 2, nr. 12.

Til nr. 13 (§ 93, stk. 1. i lov om værdipapirhandel)

Med forslaget til § 93, stk. 1, er der tale om en konsekvensændring som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 84 c i lov om finansiel virksomhed.

Til § 3

Til nr. 1 (§ 86, stk. 2, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Med forslaget til § 86, stk. 2, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Til nr. 2 (§ 93, stk. 1, 1. pkt., i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Med forslaget til § 93, stk. 1, 1. pkt., i lov om betalingstjenester og elektroniske penge er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed

foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Fremover vil alle reaktioner, der gives til en virksomhed under tilsyn, som henhører under bestyrelsens kompetencer i henhold til § 86, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed eller som gives af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skulle offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer.

Bestemmelsen omfatter kun virksomheder under tilsyn. Ved virksomheder under tilsyn forstås virksomheder, der har fået tilladelse fra Finanstilsynet til at drive virksomhed i henhold til love under Finanstilsynets område. Virksomheder med tilladelse fremgår af Finanstilsynets hjemmeside.

Til nr. 3 (§ 93, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Med de foreslåede ændringer til § 93, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om betalingstjenester og elektroniske penge ændres begrebet tilsynsreaktioner til reaktioner, hvilket er en justering af bestemmelsen, så den kommer til at svare til ordlyden i den foreslåede § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 4 (§ 93, stk. 1, 8. pkt., i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Med forslaget til § 93, stk. 1, 8. pkt., i lov om betalingstjenester og elektroniske penge er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt. Ligeledes konsekvensændres henvisninger.

Til nr. 5 (§ 93, stk. 2, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Med forslaget til § 93, stk. 2, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge indsættes der et nyt stk. 2. Bestemmelsen regulerer offentliggørelse af de reaktioner og overgivelse af sager til politimæssig efterforskning vedrørende virksomheder, der ikke er under tilsyn, dvs. de virksomheder, der ikke er omfattet af stk. 1. Virksomheder, der ikke er under tilsyn, udgør de virksomheder der ikke er ”under tilsyn” efter stk. 1. Der henvises til bemærkningerne til stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 2 medfører, at ved reaktioner for virksomheder, der ikke er under tilsyn, vil der alene ske offentliggørelse af Finanstilsynet. Virksomheden skal derfor ikke selv offentliggøre reaktionen på virksomhedens hjemmeside mv., svarende til 2.-8. pkt. i § 93, stk. 1, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, der gælder for virksomheder under tilsyn.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en reaktion. Det er dog hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele reaktionen. Finanstilsynet orienterer forinden den pågældende virksomhed, hvis navn vil fremgå af offentliggørelsen, om den forestående offentliggørelse, således at virksomheden har mulighed for at kunne forberede sig herpå.

Der kan alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Offentliggørelse af en reaktion indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold

til § 92 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, jf. § 354 i lov om finansiel virksomhed. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journalliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

I forbindelse med bestyrelsens behandling af sager og afgivelse af reaktioner træffer bestyrelsen også beslutning om offentliggørelse. Udkast til bestyrelsens reaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår i dag af § 93, stk. 3, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge. Med dette lovforslag vil undtagelserne fremgå af § 93, stk. 4. Såfremt det indstilles, at reaktionen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse skulle vedlægges udkastet til reaktionen. Beslutningen om offentliggørelse er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Finanstilsynet kan blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt bestyrelsen træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse. Erstatning kræver dog, at virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Bestyrelsens beslutning om offentliggørelse skal i det hele følge de almindelige forvaltningsretlige principper. Dertil kommer, at det følger af reglerne for bestyrelsens behandling af sager, at partens sædvanlige ret til partshøring i henhold til forvaltningsloven tillige omfatter udkastet til afgørelsen. Det betyder, at udkast til bestyrelsens reaktion i sin helhed sendes i partshøring hos den berørte virksomhed. Virksomheden vil i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at reaktionen offentliggøres – hvilke oplysninger, virksomheden eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Til nr. 6 (§ 93, stk. 3, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Med forslaget til § 93, stk. 2, der bliver *stk. 3*, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 93 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge.

Til nr. 7 (§ 93, stk. 3, 10. pkt., i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Med forslaget til § 93, *stk. 3, 10. pkt.*, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge er der tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring til § 93, stk. 1, 1. pkt. i lov om betalingstjenester og elektroniske penge. Ændringen medfører, at det fremover som udgangspunkt kun er Finanstilsynet, som skal offentliggøre oplysninger herom på tilsynets hjemmeside, hvis en sag der er overgivet til politimæssig efterforskning vedrørende en virksomhed, som ikke er under tilsyn af Finanstilsynet, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforlæg.

Til nr. 8 (§ 93, stk. 4, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Med forslaget til § 93, stk. 3, der bliver *stk. 4*, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 93 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge.

Til nr. 9 (§ 93, stk. 5, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Med forslaget til § 93, stk. 4, der bliver *stk. 5*, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 93 i lov om lov om betalingstjenester og elektroniske penge.

Til nr. 10 (§ 107, stk. 2, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge)

Med forslaget til § 107, stk. 2, i lov om betalingstjenester og elektroniske penge er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 93 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge.

Til § 4

Til nr. 1 (§ 197 i lov om investeringsforeninger m.v.)

Med lovforslaget indføres en bestyrelse for Finanstilsynet og Det Finansielle Råd nedlægges. Bestyrelsens sammensætning og kompetencer fastlægges i lov om finansiel virksomhed, der foreslås ændret med dette lovforslag.

§ 197 i lov om investeringsforeninger m.v. fastlægger Det Finansielle Råds kompetence i forhold til danske UCITS, specialforeninger, hedgeforeninger, professionelle foreninger og fåmandsforeninger. Det fremgår af bestemmelsen, at Det Finansielle Råd har tilsvarende kompetencer over for danske UCITS, specialforeninger, hedgeforeninger, professionelle foreninger og fåmandsforeninger som over for finansielle virksomheder omfattet af lov om finansiel virksomhed. Med lovforslaget foreslås bestemmelsen ændret, så Finanstilsynets bestyrelse tillægges tilsvarende kompetencer i forhold til danske UCITS, specialforeninger, hedgeforeninger, professionel foreninger og fåmandsforeninger, som bestyrelsen har i forhold til finansielle virksomheder i medfør lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede ændring af § 197 er således en konsekvensændring som følge af indførelsen af en bestyrelse for Finanstilsynet og nedlæggelsen af Det Finansielle Råd.

For en nærmere gennemgang af Finanstilsynets bestyrelses kompetencer henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 11.

Til nr. 2 (§ 211, stk. 1, 1. pkt. i lov om investeringsforeninger m.v.)

§ 211 i lov om investeringsforeninger m.v. indeholder bestemmelser om offentliggørelse af tilsynsreaktioner givet til danske UCITS, specialforeninger, hedgeforeninger, professionelle foreninger og fåmandsforeninger. Der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Hertil kommer, at begrebet tilsynsreaktioner foreslås ændret til reaktioner, hvilket er en justering af bestemmelsen, så den kommer til at svare til ordlyden i den foreslåede § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Fremover vil alle reaktioner, der gives til en dansk UCITS, specialforening, hedgeforening, professionel forening eller fåmandsforening, som henhører under bestyrelsens kompetencer i henhold til § 197, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, skulle offentliggøres med angivelse af den danske UCITS', specialforenings, hedgeforenings, professionelle forenings eller fåmandsforenings navn. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelser, som angår fysiske personer.

Bestemmelsen omfatter kun danske UCITS, specialforeninger, hedgeforeninger, professionelle foreninger eller fåmandsforeninger under tilsyn. Ved danske UCITS, specialforeninger, hedgeforeninger, professionelle foreninger eller fåmandsforeninger under tilsyn forstås sådanne foreninger, der har fået tilladelse fra Finanstilsynet til at drive virksomhed i henhold til lov om investeringsforeninger m.v. Danske UCITS, specialforeninger, hedgeforeninger, professionelle foreninger og fåmandsforeninger med tilladelse fremgår af Finanstilsynets hjemmeside.

Til nr. 3 (§ 211, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Med de foreslåede ændringer til § 211, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v. ændres begrebet tilsynsreaktioner til reaktioner, hvilket er en justering af bestemmelsen, så den kommer til at svare til ordlyden i den foreslåede § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 4 (§ 211, stk. 1, 8. pkt. i lov om investeringsforeninger m.v.)

Med forslaget til § 211, stk. 1, 8. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v. er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt. Ligeledes konsekvensændres henvisninger.

Til nr. 5 (§ 211, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Med forslaget til § 211, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v. indsættes der et nyt stk. 2. Bestemmelsen regulerer offentliggørelse af reaktioner og overgivelse af sager til politimæssig efterforskning vedrørende virksomheder, der ikke er under tilsyn, dvs. de virksomheder, der ikke er omfattet af stk. 1. Virksomheder, der ikke er under tilsyn, udgør alle de virksomheder der ikke er ”under tilsyn” efter stk. 1. Der henvises til bemærkningerne til stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 2 medfører, at ved reaktioner for virksomheder, der ikke er under tilsyn, vil der alene ske offentliggørelse af Finanstilsynet. Virksomheden skal derfor ikke selv offentliggøre reaktionen på virksomhedens hjemmeside mv., svarende til 2.-8. pkt. i § 211, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., der gælder for virksomheder under tilsyn.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en reaktion. Det er dog hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele reaktionen. Finanstilsynet orienterer forinden den pågældende virksomhed, hvis navn vil fremgå af offentliggørelsen, om den forestående offentliggørelse, således at virksomheden har mulighed for at kunne forberede sig herpå.

Der kan alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Offentliggørelse af en reaktion indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 210 i lov om investeringsforeninger m.v. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

I forbindelse med bestyrelsens behandling af sager og afgivelse af reaktioner træffer bestyrelsen også beslutning om offentliggørelse. Udkast til bestyrelsens reaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Undtagelserne til offentliggørelses-

pligten fremgår i dag af § 211, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v. Med dette lovforslag vil undtagelserne fremgå af § 211, stk. 4. Såfremt det indstilles, at reaktionen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse skulle vedlægges udkastet til reaktionen. Beslutningen om offentliggørelse er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Finanstilsynet kan blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt bestyrelsen træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse. Erstatning kræver dog, at virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Bestyrelsens beslutning om offentliggørelse skal i det hele følge de almindelige forvaltningsretlige principper. Dertil kommer, at det følger af reglerne for bestyrelsens behandling af sager, at partens sædvanlige ret til partshøring i henhold til forvaltningsloven tillige omfatter udkastet til afgørelsen. Det betyder, at udkast til bestyrelsens reaktion i sin helhed sendes i partshøring hos den berørte virksomhed. Virksomheden vil i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at reaktionen offentliggøres – hvilke oplysninger, virksomheden eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Til nr. 6 (§ 211, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Med forslaget til § 211, stk. 2, der bliver *stk. 3*, i lov om investeringsforeninger m.v. er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 211 i lov om investeringsforeninger m.v.

Til nr. 7 (§ 211, stk. 3, 10. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v.)

Med forslaget til § 211, stk. 2, der bliver *stk. 3*, i lov om investeringsforeninger m.v. er der tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring til § 211, stk. 1, 1. pkt. i lov om investeringsforeninger m.v. Ændringen medfører, at det fremover som udgangspunkt kun er Finanstilsynet, som skal offentliggøre oplysninger herom på tilsynets hjemmeside, hvis en sag der er overgivet til politimæssig efterforskning vedrørende en virksomhed, som ikke er under tilsyn af Finanstilsynet, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforlæg.

Til nr. 8 (§ 211, stk. 4, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Med forslaget til § 211, stk. 3, der bliver *stk. 4*, i lov om investeringsforeninger m.v. er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 211 i lov om investeringsforeninger m.v.

Til nr. 9 (§ 211, stk. 5, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Med forslaget til § 211, stk. 4, der bliver *stk. 5*, i lov om investeringsforeninger m.v. er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 211 i lov om investeringsforeninger m.v.

Til nr. 10 (§ 221, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v.)

Med forslaget til § 221, *stk. 1*, i lov om investeringsforeninger m.v. er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 211 i lov om investeringsforeninger m.v.

Til nr. 1 (§ 159 a, stk. 1, 3. pkt., i årsregnskabsloven)

Med forslaget til § 159 a, stk. 1, 3. pkt., i årsregnskabsloven er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Til § 6

Til nr. 1 (§ 27, stk. 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Med forslaget til § 27, stk. 2, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Til nr. 2 (§ 27 g, stk. 1, 1. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Med forslaget til § 27 g, stk. 1, 1. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Fremover vil alle reaktioner, der gives til Arbejdsmarkedets Tillægspension, som henhører under bestyrelsens kompetencer i henhold til § 27, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed eller som gives af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skulle offentliggøres med angivelse af, at reaktionen vedrører Arbejdsmarkedets Tillægspension. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer.

Til nr. 3 (§ 27 g, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Med de foreslåede ændringer til § 27 g, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension ændres begrebet tilsynsreaktioner til reaktioner, hvilket er en justering af bestemmelsen, så den kommer til at svare til ordlyden i den foreslåede § 27, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 4 (§ 27 g, stk. 1, 8. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Med forslaget til § 27 g, stk. 1, 8. pkt., i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 27, stk. 2, jf. § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt. Ligeledes konsekvensændres henvisninger.

Til nr. 5 (§ 27 g, stk. 4, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension)

Med forslaget til § 27 g, stk. 4, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension er der tale om en konsekvensændring, jf. bemærkningerne til nr. 2.

Til § 7

Til nr. 1 (§ 34, stk. 2, i lov om realkredit og realkreditobligationer m.v.)

Med forslaget til § 34, stk. 2, i lov om realkredit og realkreditobligationer m.v. er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Til § 8

Til nr. 1 (§ 65, stk. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Med forslaget til § 65, stk. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Til nr. 2 (§ 66 c, stk. 1, 1. pkt., i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Med forslaget til § 66 c, stk. 1, 1. pkt., i lov om tilsyn med firmapensionskasser er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 65, stk. 2, jf. § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Fremover vil alle reaktioner, der gives til en firmapensionskasse under tilsyn, som henhører under bestyrelsens kompetencer i henhold til § 65, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed eller som gives af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skulle offentliggøres med angivelse af firmapensionskassens navn. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer.

Bestemmelsen omfatter kun firmapensionskasser under tilsyn. Ved firmapensionskasser under tilsyn forstås firmapensionskasser, der har fået tilladelse fra Finanstilsynet til at drive virksomhed i henhold til love under Finanstilsynets område. Firmapensionskasser med tilladelse fremgår af Finanstilsynets hjemmeside.

Til nr. 3 (§ 66 c, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Med de foreslåede ændringer til § 66 c, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om tilsyn med firmapensionskasser ændres begrebet tilsynsreaktioner til reaktioner, hvilket er en justering af bestemmelsen, så den kommer til at svare til ordlyden i den foreslåede § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 4 (§ 66 c, stk. 1, 8. pkt., i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Med forslaget til § 66 c, stk. 1, 8. pkt., i lov om tilsyn med firmapensionskasser er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt. Ligeledes konsekvensændres henvisninger.

Til nr. 5 (§ 66 c, stk. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Med forslaget til § 66 c, stk. 2, i lov om tilsyn med firmapensionskasser indsættes der et nyt stk. 2. Bestemmelsen regulerer offentliggørelse af reaktioner og overgivelse af sager til politimæssig efterforskning vedrørende virksomheder, der ikke er under tilsyn, dvs. de virksomheder, der ikke er omfattet af stk. 1. Virksomheder, der ikke er under tilsyn, udgør de virksomheder der ikke er ”under tilsyn” efter stk. 1. Der henvises til bemærkningerne til stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 2 medfører, at ved reaktioner for virksomheder, der ikke er under tilsyn, vil der alene ske offentliggørelse af Finanstilsynet. Virksomheden skal derfor ikke selv offentliggøre reaktionen på virksomhedens hjemmeside mv., svarende til 2.-8. pkt. i § 66 c, stk. 1, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, der gælder for virksomheder under tilsyn.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en reaktion. Det er dog hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele reaktionen. Finanstilsynet orienterer forinden den pågæl-

dende virksomhed, hvis navn vil fremgå af offentliggørelsen, om den forestående offentliggørelse, således at virksomheden har mulighed for at kunne forberede sig herpå.

Der kan alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Offentliggørelse af en reaktion indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 66 a i lov om tilsyn med firmapensionskasser. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journalliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

I forbindelse med bestyrelsens behandling af sager og afgivelse af reaktioner træffer bestyrelsen også beslutning om offentliggørelse. Udkast til bestyrelsens reaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår i dag af § 66 c, stk. 3, i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Med dette lovforslag vil undtagelserne fremgå af § 66 c, stk. 4. Såfremt det indstilles, at reaktionen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse skulle vedlægges udkastet til reaktionen. Beslutningen om offentliggørelse er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Finanstilsynet kan blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt bestyrelsen træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse. Erstatning kræver dog, at virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Bestyrelsens beslutning om offentliggørelse skal i det hele følge de almindelige forvaltningsretlige principper. Dertil kommer, at det følger af reglerne for bestyrelsens behandling af sager, at partens sædvanlige ret til partshøring i henhold til forvaltningsloven tillige omfatter udkastet til afgørelsen. Det betyder, at udkast til bestyrelsens reaktion i sin helhed sendes i partshøring hos den berørte virksomhed. Virksomheden vil i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at reaktionen offentliggøres – hvilke oplysninger, virksomheden eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Til nr. 6 (§ 66 c, stk. 3, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Med forslaget til § 66 c, stk. 2, der bliver *stk. 3*, i lov om tilsyn med firmapensionskasser er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 66 c i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Til nr. 7 (§ 66 c, stk. 3, 10, pkt., i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Med forslaget til § 66 c, *stk. 3, 10. pkt.*, i lov om tilsyn med firmapensionskasser er der tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring til § 66 c, stk. 1, 1. pkt. i lov om tilsyn med firmapensionskasser. Ændringen medfører, at det fremover som udgangspunkt kun er Finanstilsynet, som skal offentliggøre oplysninger herom på tilsynets hjemmeside, hvis en sag der er overgivet til politimæssig efterforskning vedrørende en virksomhed, som ikke er under tilsyn af Finanstilsynet, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforlæg.

Til nr. 8 (§ 66 c, stk. 4, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Med forslaget til § 66 c, stk. 3, der bliver *stk. 4*, i lov om tilsyn med firmapensionskasser er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 66 c i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Til nr. 9 (§ 66 c, stk. 5, i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Med forslaget til § 66 c, stk. 4, der bliver *stk. 5*, i lov om tilsyn med firmapensionskasser er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 66 c i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Til nr. 10 (§ 71, stk. 1, 1. pkt., i lov om tilsyn med firmapensionskasser)

Med forslaget til § 71, stk. 1, 1. pkt. i lov om tilsyn med firmapensionskasser, er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 66 c i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Til § 9

Til nr. 1 (§ 44, stk. 2, i lov om forsikringsformidling)

Med forslaget til § 44, stk. 2, i lov om forsikringsformidling er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Til nr. 2 (§ 49 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om forsikringsformidling)

Med forslaget til § 49 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om forsikringsformidling er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Fremover vil alle reaktioner, der gives til en virksomhed under tilsyn, som henhører under bestyrelsens kompetencer i henhold til § 44, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed eller som gives af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skulle offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer.

Bestemmelsen omfatter kun virksomheder under tilsyn. Ved virksomheder under tilsyn forstås virksomheder, der har fået tilladelse fra Finanstilsynet til at drive virksomhed i henhold til love under Finanstilsynets område. Virksomheder med tilladelse fremgår af Finanstilsynets hjemmeside.

Til nr. 3 (§ 49 a, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om forsikringsformidling)

Med de foreslåede ændringer til § 49 a, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om forsikringsformidling ændres begrebet tilsynsreaktioner til reaktioner, hvilket er en justering af bestemmelsen, så den kommer til at svare til ordlyden i den foreslåede § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 4 (§ 49 a, stk. 1, 8. pkt., i lov om forsikringsformidling)

Med forslaget til § 49 a, stk. 1, 8. pkt., i lov om forsikringsformidling er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt. Ligeledes konsekvensændres henvisninger.

Til nr. 5 (§ 49 a, stk. 2, i lov om forsikringsformidling)

Med forslaget til § 49 a, stk. 2, i lov om forsikringsformidling indsættes der et nyt stk. 2. Bestemmelsen regulerer offentliggørelse af reaktioner og overgivelse af sager til politimæssig efterforskning vedrørende virksomheder, der ikke er under tilsyn, dvs. de virksomheder, der ikke er omfattet af stk. 1. Virksomheder, der ikke er under tilsyn, udgør de virksomheder der ikke er ”under tilsyn” efter stk. 1. Der henvises til bemærkningerne til stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 2 medfører, at ved reaktioner for virksomheder, der ikke er under tilsyn, vil der alene ske offentliggørelse af Finanstilsynet. Virksomheden skal derfor ikke selv offentliggøre reaktionen på virksomhedens hjemmeside mv., svarende til 2.-8. pkt. i § 49 a, stk. 1, i lov om forsikringsformidling, der gælder for virksomheder under tilsyn.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en reaktion. Det er dog hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele reaktionen. Finanstilsynet orienterer forinden den pågældende virksomhed, hvis navn vil fremgå af offentliggørelsen, om den forestående offentliggørelse, således at virksomheden har mulighed for at kunne forberede sig herpå.

Der kan alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Offentliggørelse af en reaktion indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 49 i lov om forsikringsformidling, jf. § 354 i lov om finansiel virksomhed. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journalliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

I forbindelse med bestyrelsens behandling af sager og afgivelse af reaktioner træffer bestyrelsen også beslutning om offentliggørelse. Udkast til bestyrelsens reaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår i dag af § 49 a, stk. 3, i lov om forsikringsformidling. Med dette lovforslag vil undtagelserne fremgå af § 49 a, stk. 4. Såfremt det indstilles, at reaktionen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse skulle vedlægges udkastet til reaktionen. Beslutningen om offentliggørelse er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Finanstilsynet kan blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt bestyrelsen træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse. Erstatning kræver dog, at virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Bestyrelsens beslutning om offentliggørelse skal i det hele følge de almindelige forvaltningsretlige principper. Dertil kommer, at det følger af reglerne for bestyrelsens behandling af sager, at partens sædvanlige ret til partshøring i henhold til forvaltningsloven tillige omfatter udkastet til afgørelsen. Det betyder, at udkast til bestyrelsens reaktion i sin helhed sendes i partshøring hos den berørte virksomhed. Virksomheden vil i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at reaktionen

offentliggøres – hvilke oplysninger, virksomheden eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Til nr. 6 (§ 49 a, stk. 3, i lov om forsikringsformidling)

Med forslaget til § 49 a, stk. 2, der bliver stk. 3, i lov om forsikringsformidling er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 49 a i lov om forsikringsformidling.

Til nr. 7 (§ 49 a, stk. 3, 10, pkt., i lov om forsikringsformidling)

Med forslaget til § 93, stk. 3, 10. pkt., i lov om forsikringsformidling er der tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring til § 49 a, stk. 1, 1. pkt. i lov om forsikringsformidling. Ændringen medfører, at det fremover som udgangspunkt kun er Finanstilsynet, som skal offentliggøre oplysninger herom på tilsynets hjemmeside, hvis en sag der er overgivet til politimæssig efterforskning vedrørende en virksomhed, som ikke er under tilsyn af Finanstilsynet, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforlæg.

Til nr. 8 (§ 49 a, stk. 4, i lov om forsikringsformidling)

Med forslaget til § 49 a, stk. 3, der bliver stk. 4, i lov om forsikringsformidling er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 49 a i lov om forsikringsformidling.

Til nr. 9 (§ 49 a, stk. 5, i lov om forsikringsformidling)

Med forslaget til § 49 a, stk. 4, der bliver stk. 5, i lov om forsikringsformidling er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 49 a i lov om forsikringsformidling.

Til nr. 10 (§ 54, stk. 1, 1. pkt., i lov om forsikringsformidling)

Med forslaget til § 54, stk. 1, 1. pkt., i lov om forsikringsformidling er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 49 a i lov om forsikringsformidling.

Til § 10

Til nr. 1 (§ 12, stk. 3, i lov om pantebrevsselskaber)

Med forslaget til § 12, stk. 3, i lov om pantebrevsselskaber er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Til nr. 2 (§ 15, stk. 2, 1. pkt., i lov om pantebrevsselskaber)

Med forslaget til § 15, stk. 2, 1. pkt., i lov om pantebrevsselskaber er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Fremover vil alle reaktioner, der gives til en virksomhed under tilsyn, som henhører under bestyrelsens kompetencer i henhold til § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed eller som gives af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skulle offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer.

Bestemmelsen omfatter kun virksomheder under tilsyn. Ved virksomheder under tilsyn forstås virksomheder, der har fået tilladelse fra Finanstilsynet til at drive virksomhed i henhold til love under Finanstilsynets område. Virksomheder med tilladelse fremgår af Finanstilsynets hjemmeside.

Til nr. 3 (§15, stk. 2, 2.-8. pkt., i lov om pantebrevsselskaber)

Med de foreslåede ændringer til § 15, stk. 2, 2.-8. pkt., i lov om pantebrevsselskaber ændres begrebet tilsynsreaktioner til reaktioner, hvilket er en justering af bestemmelsen, så den kommer til at svare til ordlyden i den foreslåede § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 4 (§15, stk. 2, 8. pkt., i lov om pantebrevsselskaber)

Med forslaget til § 15, stk. 2, 8. pkt., i lov om pantebrevsselskaber er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt. Ligeledes konsekvensændres henvisninger.

Til nr. 5 (§15, stk. 3, i lov om pantebrevsselskaber)

Med forslaget til § 15, stk. 3, i lov om pantebrevsselskaber indsættes der et nyt stk. 3. Bestemmelsen regulerer offentliggørelse af reaktioner og overgivelse af sager til politimæssig efterforskning vedrørende virksomheder, der ikke er under tilsyn, dvs. de virksomheder, der ikke er omfattet af stk. 2. Virksomheder, der ikke er under tilsyn, udgør de virksomheder der ikke er ”under tilsyn” efter stk. 2. Der henvises til bemærkningerne til stk. 2.

Bestemmelsen i stk. 3 medfører, at ved reaktioner for virksomheder, der ikke er under tilsyn, vil der alene ske offentliggørelse af Finanstilsynet. Virksomheden skal derfor ikke selv offentliggøre reaktionen på virksomhedens hjemmeside mv., svarende til 2.-8. pkt. i § 15, stk. 3, i lov om pantebrevsselskaber, der gælder for virksomheder under tilsyn.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en reaktion. Det er dog hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele reaktionen. Finanstilsynet orienterer forinden den pågældende virksomhed, hvis navn vil fremgå af offentliggørelsen, om den forestående offentliggørelse, således at virksomheden har mulighed for at kunne forberede sig herpå.

Der kan alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Offentliggørelse af en reaktion indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 13 i lov om pantebrevsselskaber, jf. § 354 i lov om finansiel virksomhed. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journalliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

I forbindelse med bestyrelsens behandling af sager og afgivelse af reaktioner træffer bestyrelsen også beslutning om offentliggørelse. Udkast til bestyrelsens reaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår i dag af § 15, stk. 4, i lov om pantebrevsselskaber. Med dette lovforslag vil undtagelserne fremgå af § 15, stk. 5. Såfremt det indstilles, at reaktionen offentliggøres, vil et udkast til

pressemeddelelse skulle vedlægges udkastet til reaktionen. Beslutningen om offentliggørelse er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Finanstilsynet kan blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt bestyrelsen træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse. Erstatning kræver dog, at virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Bestyrelsens beslutning om offentliggørelse skal i det hele følge de almindelige forvaltningsretlige principper. Dertil kommer, at det følger af reglerne for bestyrelsens behandling af sager, at partens sædvanlige ret til partshøring i henhold til forvaltningsloven tillige omfatter udkastet til afgørelsen. Det betyder, at udkast til bestyrelsens reaktion i sin helhed sendes i partshøring hos den berørte virksomhed. Virksomheden vil i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at reaktionen offentliggøres – hvilke oplysninger, virksomheden eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Til nr. 6 (§ 15, stk. 4, i lov om pantebrevsselskaber)

Med forslaget til § 15, stk. 3, der bliver *stk. 4*, i lov om pantebrevsselskaber er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 3 i § 15 i lov om pantebrevsselskaber.

Til nr. 7 (§ 15, stk. 4, 10, pkt., i lov om pantebrevsselskaber)

Med forslaget til § 15, stk. 4, 10. pkt., i lov om pantebrevsselskaber er der tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring til § 15, stk. 2, 1. pkt. i lov om pantebrevsselskaber. Ændringen medfører, at det fremover som udgangspunkt kun er Finanstilsynet, som skal offentliggøre oplysninger herom på tilsynets hjemmeside, hvis en sag der er overgivet til politimæssig efterforskning vedrørende en virksomhed, som ikke er under tilsyn af Finanstilsynet, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforlæg.

Til nr. 8 (§ 15, stk. 5, i lov om pantebrevsselskaber)

Med forslaget til § 15, stk. 4, der bliver *stk. 5*, i lov om pantebrevsselskaber er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 3 i § 15 i lov om pantebrevsselskaber.

Til nr. 9 (§ 15, stk. 6, i lov om pantebrevsselskaber)

Med forslaget til § 15, stk. 5, der bliver *stk. 6*, i lov om pantebrevsselskaber er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 3 i § 15 i lov om lov om pantebrevsselskaber.

Til nr. 10 (§ 22, stk. 1, i lov om pantebrevsselskaber)

Med forslaget til § 22, stk. 1, i lov om pantebrevsselskaber er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 3 i § 15 i lov om pantebrevsselskaber.

Til § 11

Til nr. 1 (§ 71, stk. 2, i lov om arbejdsskadesikring)

Med forslaget til § 71, stk. 2, i lov om arbejdsskadesikring er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Til nr. 2 (§ 76 b, stk. 1, 1. pkt., i lov om arbejdsskadesikring)

Med forslaget til § 76 b, stk. 1, 1. pkt., i lov om arbejdsskadesikring er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Fremover vil alle reaktioner, der gives til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, som henhører under bestyrelsens kompetencer i henhold til § 71, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed eller som gives af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skulle offentliggøres med angivelse af, at reaktionen vedrører Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer.

Til nr. 3 (§ 76 b, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om arbejdsskadesikring)

Med de foreslåede ændringer til § 76 b, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om arbejdsskadesikring ændres begrebet tilsynsreaktioner til reaktioner, hvilket er en justering af bestemmelsen, så den kommer til at svare til ordlyden i den foreslåede § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 4 (§ 76 b, stk. 1, 8. pkt., i lov om arbejdsskadesikring)

Med forslaget til § 76 b, stk. 1, 8. pkt., i lov om arbejdsskadesikring er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt. Ligeledes konsekvensændres henvisninger.

Til nr. 5 (§ 76 b, stk. 4, i lov om arbejdsskadesikring)

Med forslaget til § 76 b, stk. 4, i lov om arbejdsskadesikring er der tale om en konsekvensændring, jf. bemærkningerne til nr. 2.

Til § 12

Til nr. 1 (§ 10, stk. 2, i lov om lønmodtagernes Dyrtidsfond)

Med forslaget til § 10, stk. 2, i lov om lønmodtagernes Dyrtidsfond er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Til nr. 2 (§ 10 g, stk. 1, 1. pkt., i lov om lønmodtagernes Dyrtidsfond)

Med forslaget til § 10 g, stk. 1, 1. pkt., i lov om lønmodtagernes Dyrtidsfond er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Fremover vil alle reaktioner, der gives til Lønmodtagernes Dyrtidsfond, som henhører under bestyrelsens kompetencer i henhold til § 10, stk. 2, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed eller som gives af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skulle offentliggøres med angivelse af, at reaktionen vedrører Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer.

Til nr. 3 (§ 10 g, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om lønmodtagernes Dyrtidsfond)

Med de foreslåede ændringer til § 10 g, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om lønmodtagernes Dyrtidsfond ændres begrebet tilsynsreaktioner til reaktioner, hvilket er en justering af bestemmelsen, så den kommer til at svare til ordlyden i den foreslåede § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 4 (§ 10 g, stk. 1, 8. pkt., i lov om lønmodtagernes Dyrtidsfond)

Med forslaget til § 10 g, stk. 1, 8. pkt., i lov om lønmodtagernes Dyrtidsfond er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt. Ligeledes konsekvensændres henvisninger.

Til nr. 5 (§ 10 b, stk. 4, i lov om lønmodtagernes Dyrtidsfond)

Med forslaget til § 10 g, stk. 4, i lov om lønmodtagernes Dyrtidsfond er der tale om en konsekvensændring, jf. bemærkningerne til nr. 2.

Til § 13

Til nr. 1 (§ 156 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Med lovforslaget indføres en bestyrelse for Finanstilsynet og Det Finansielle Råd nedlægges. Bestyrelsens sammensætning og kompetencer fastlægges i lov om finansiel virksomhed, der foreslås ændret med dette lovforslag.

§ 156 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. fastlægger Det Finansielle Råds kompetence i forhold til forvaltere af alternative investeringsfonde. Det fremgår af bestemmelsen, at Det Finansielle Råd har tilsvarende kompetencer over for forvaltere af alternative investeringsfonde, som over for finansielle virksomheder omfattet af lov om finansiel virksomhed. Med lovforslaget foreslås bestemmelsen ændret, så Finanstilsynets bestyrelse tillægges tilsvarende kompetencer i forhold til forvaltere af alternative investeringsfonde, som bestyrelsen har i forhold til finansielle virksomheder i medfør lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede ændring af § 156 er således en konsekvensændring som følge af indførelsen af en bestyrelse for Finanstilsynet og nedlæggelsen af Det Finansielle Råd.

For en nærmere gennemgang af Finanstilsynets bestyrelsens kompetencer henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 11.

Til nr. 2 (§ 171, stk. 1, 1. pkt. i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

§ 171 indeholder bestemmelser om offentliggørelse af reaktioner givet til forvaltere af alternative investeringsfonde. Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Hertil kommer, at begrebet tilsynsreaktioner foreslås ændret til reaktioner, hvilket er en justering af bestemmelsen, så den kommer til at svare til ordlyden i den foreslåede § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Fremover vil alle reaktioner, der gives til en forvalter af alternative investeringsfonde, som henhører under bestyrelsens kompetencer i henhold til § 156, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

somhed, skulle offentliggøres med angivelse af forvalterens navn. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer.

Bestemmelsen omfatter kun forvaltere af alternative investeringsfonde under tilsyn. Ved forvalter af alternative investeringsfonde under tilsyn forstås sådanne forvaltere, der har fået tilladelse fra Finanstilsynet til at drive virksomhed i henhold til lov om alternative investeringsfonde m.v. Forvaltere af alternative investeringsfonde med tilladelse fremgår af Finanstilsynets hjemmeside

Til nr. 3 (§ 171, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Med de foreslåede ændringer til § 171, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om alternative investeringsfonde m.v. ændres begrebet tilsynsreaktioner til reaktioner, hvilket er en justering af bestemmelsen, så den kommer til at svare til ordlyden i den foreslåede § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 4 (§ 171, stk. 1, 8. pkt. i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Med forslaget til § 171, stk. 1, 8. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt. Ligeledes konsekvensændres henvisninger.

Til nr. 5 (§ 171, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Med forslaget til § 171, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. indsættes der et nyt stk. 2. Bestemmelsen regulerer offentliggørelse af reaktioner og overgivelse af sager til politimæssig efterforskning vedrørende virksomheder, der ikke er under tilsyn, dvs. de virksomheder, der ikke er omfattet af stk. 1. Virksomheder, der ikke er under tilsyn, udgør alle de virksomheder der ikke er "under tilsyn" efter stk. 1. Der henvises til bemærkningerne til stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 2 medfører, at ved reaktioner for virksomheder, der ikke er under tilsyn, vil der alene ske offentliggørelse af Finanstilsynet. Virksomheden skal derfor ikke selv offentliggøre reaktionen på virksomhedens hjemmeside mv., svarende til 2.-8. pkt. i § 171, stk. 1, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., der gælder for forvaltere af alternative investeringsfonde under tilsyn.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en reaktion. Det er dog hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele reaktionen. Finanstilsynet orienterer forinden den pågældende virksomhed, hvis navn vil fremgå af offentliggørelsen, om den forestående offentliggørelse, således at virksomheden har mulighed for at kunne forberede sig herpå.

Der kan alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Offentliggørelse af en reaktion indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 170 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

I forbindelse med bestyrelsens behandling af sager og afgivelse af reaktioner træffer bestyrelsen også beslutning om offentliggørelse. Udkast til bestyrelsens reaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår i dag af § 171, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Med dette lovforslag vil undtagelserne fremgå af § 171, stk. 4. Såfremt det indstilles, at reaktionen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse skulle vedlægges udkastet til reaktionen. Beslutningen om offentliggørelse er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Finanstilsynet kan blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt bestyrelsen træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse. Erstatning kræver dog, at virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Bestyrelsens beslutning om offentliggørelse skal i det hele følge de almindelige forvaltningsretlige principper. Dertil kommer, at det følger af reglerne for bestyrelsens behandling af sager, at partens sædvanlige ret til partshøring i henhold til forvaltningsloven tillige omfatter udkastet til afgørelsen. Det betyder, at udkast til bestyrelsens reaktion i sin helhed sendes i partshøring hos den berørte virksomhed. Virksomheden vil i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at reaktionen offentliggøres – hvilke oplysninger, virksomheden eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Til nr. 6 (§ 171, stk. 3, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Med forslaget til § 171, stk. 2, der bliver *stk. 3*, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 171 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Til nr. 7 (§ 171, stk. 3, 10. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Med forslaget til § 171, stk. 2, der bliver *stk. 3*, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er der tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring til § 171, stk. 1, 1. pkt. i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Ændringen medfører, at det fremover som udgangspunkt kun er Finanstilsynet, som skal offentliggøre oplysninger herom på tilsynets hjemmeside, hvis en sag der er overgivet til politimæssig efterforskning vedrørende en virksomhed, som ikke er under tilsyn af Finanstilsynet, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforlæg.

Til nr. 8 (§ 171, stk. 4, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Med forslaget til § 171, stk. 3, der bliver *stk. 4*, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 171 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Til nr. 9 (§ 171, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Med forslaget til § 171, stk. 4, der bliver *stk. 5*, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 171 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Til nr. 10 (§ 190, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.)

Med forslaget til § 190, stk. 2, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 171 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Til § 14

Til nr. 1 (§ 11, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere)

Med forslaget til § 11, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Til nr. 2 (§ 18, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere)

Med forslaget til § 18, stk. 1, 1. pkt., i lov om finansielle rådgivere er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Fremover vil alle reaktioner, der gives til en finansiel rådgiver under tilsyn, som henhører under bestyrelsens kompetencer i henhold til § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed eller som gives af Finanstilsynet efter delegation fra Finanstilsynets bestyrelse skulle offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelser, som angår fysiske personer.

Bestemmelsen omfatter kun finansielle rådgivere under tilsyn. Ved finansielle rådgivere under tilsyn forstås finansielle rådgivere, der har fået tilladelse fra Finanstilsynet som finansiel rådgiver i henhold til denne lov. Finansielle rådgivere med tilladelse fremgår af Finanstilsynets hjemmeside.

Til nr. 3 (§ 18, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om finansielle rådgivere)

Med de foreslåede ændringer til § 18, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov om finansielle rådgivere ændres begrebet tilsynsreaktioner til reaktioner, hvilket er en justering af bestemmelsen, så den kommer til at svare til ordlyden i den foreslåede § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 4 (§ 18, stk. 1, 8. pkt., i lov om finansielle rådgivere)

Med forslaget til § 18, stk. 1, 8. pkt., i lov om finansielle rådgivere er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt. Ligeledes konsekvensændres henvisninger.

Til nr. 5 (§ 18, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere)

Med forslaget til § 18, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere indsættes der et nyt stk. 2. Bestemmelsen regulerer offentliggørelse af reaktioner og overgivelse af sager til politimæssig efterforskning vedrørende rådgivere, der ikke er under tilsyn, dvs. de rådgivere, der ikke er omfattet af stk. 1. Rådgivere, der ikke er under tilsyn, udgør de rådgivere der ikke er "under tilsyn" efter stk. 1. Der henvises til bemærkningerne til stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 2 medfører, at ved reaktioner for rådgivere, der ikke er under tilsyn, vil der alene ske offentliggørelse af Finanstilsynet. Rådgiveren skal derfor ikke selv offentliggøre reaktionen på sin hjemmeside mv., svarende til 2.-8. pkt. i § 18, stk. 1, i lov om finansielle rådgivere, der gælder for rådgivere under tilsyn.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en reaktion. Det er dog hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele reaktionen. Finanstilsynet orienterer forinden den pågældende rådgiver, hvis navn vil fremgå af offentliggørelsen, om den forestående offentliggørelse, således at rådgiveren har mulighed for at kunne forberede sig herpå.

Der kan alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer. Det indebærer bl.a., at en afgørelse om, at et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Offentliggørelse af en reaktion indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 17 i lov om finansielle rådgivere, jf. § 354 i lov om finansiel virksomhed. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journaliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

I forbindelse med bestyrelsens behandling af sager og afgivelse af reaktioner træffer bestyrelsen også beslutning om offentliggørelse. Udkast til bestyrelsens reaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår i dag af § 18, stk. 3, i lov om finansielle rådgivere. Med dette lovforslag vil undtagelserne fremgå af § 18, stk. 4. Såfremt det indstilles, at reaktionen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse skulle vedlægges udkastet til reaktionen. Beslutningen om offentliggørelse er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Finanstilsynet kan blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt bestyrelsen træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse. Erstatning kræver dog, at virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Bestyrelsens beslutning om offentliggørelse skal i det hele følge de almindelige forvaltningsretlige principper. Dertil kommer, at det følger af reglerne for bestyrelsens behandling af sager, at partens sædvanlige ret til partshøring i henhold til forvaltningsloven tillige omfatter udkastet til afgørelsen. Det betyder, at udkast til bestyrelsens reaktion i sin helhed sendes i partshøring hos den berørte rådgiver. Rådgiveren vil i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at reaktionen offentliggøres – hvilke oplysninger, rådgiveren eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Til nr. 6 (§ 18, stk. 3, i lov om finansielle rådgivere)

Med forslaget til § 18, stk. 2, der bliver *stk. 3*, i lov om finansielle rådgivere er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 18 i lov om betalings-tjenester og elektroniske penge.

Til nr. 7 (§ 18, stk. 3, 10, pkt., i lov om finansielle rådgivere)

Med forslaget til § 18, *stk. 3, 10. pkt.*, i lov om finansielle rådgivere er der tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring til § 18, stk. 1, 1. pkt. i lov om finansielle rådgivere. Ændringen medfører, at det fremover som udgangspunkt kun er Finanstilsynet, som skal offentlig-

gøre oplysninger herom på tilsynets hjemmeside, hvis en sag der er overgivet til politimæssig efterforskning vedrørende en rådgiver, som ikke er under tilsyn af Finanstilsynet, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforlæg.

Til nr. 8 (§ 18, stk. 4, i lov om finansielle rådgivere)

Med forslaget til § 18, stk. 3, der bliver *stk. 4*, i lov om finansielle rådgivere er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 93 i lov om finansielle rådgivere.

Til nr. 9 (§ 18, stk. 5, i lov om finansielle rådgivere)

Med forslaget til § 18, stk. 4, der bliver *stk. 5*, i lov om finansielle rådgivere er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 18 i lov om lov om finansielle rådgivere.

Til nr. 10 (§ 26, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere)

Med forslaget til § 26, stk. 2, i lov om finansielle rådgivere er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 93 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge.

Til § 15

Til nr. 1 (§ 162 i lov nr. 597 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v.)

Lov nr. 597 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v. afløser den 22. juli 2014 den gældende lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013. Ændringerne i dette lovforslag foretages derfor i såvel den gældende lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 333 af 20. marts 2013, som lov nr. 597 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v.

Med lovforslaget indføres en bestyrelse for Finanstilsynet og Det Finansielle Råd nedlægges. Bestyrelsens sammensætning og kompetencer fastlægges i lov om finansiel virksomhed, der foreslås ændret med dette lovforslag.

§ 162 i lov nr. 597 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v. fastlægger Det Finansielle Råds kompetence i forhold til danske UCITS. Det fremgår af bestemmelsen, at Det Finansielle Råd har tilsvarende kompetencer over for danske UCITS, som overfor finansielle virksomheder omfattet af lov om finansiel virksomhed. Med lovforslaget foreslås bestemmelsen ændret, så Finanstilsynets bestyrelse tillægges tilsvarende kompetencer i forhold til danske UCITS, som bestyrelsen har i forhold til finansielle virksomheder i medfør lov om finansiel virksomhed.

Den foreslåede ændring af § 162 er således en konsekvensændring som følge af indførelsen af en bestyrelse for Finanstilsynet og nedlæggelsen af Det Finansielle Råd.

For en nærmere gennemgang af Finanstilsynets bestyrelses kompetencer henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 11.

Til nr. 2 (§ 176, stk. 1, 1. pkt. i lov nr. 597 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v.)

§ 176 i lov om investeringsforeninger m.v. indeholder bestemmelser om offentliggørelse af tilsynsreaktioner givet til danske UCITS. Der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med for-

slaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt.

Hertil kommer, at begrebet tilsynsreaktioner foreslås ændret til reaktioner, hvilket er en justering af bestemmelsen, så den kommer til at svare til ordlyden i den foreslåede § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Fremover vil alle reaktioner, der gives til en dansk UCITS, som henhører under bestyrelsens kompetencer i henhold til § 162, jf. § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed, skulle offentliggøres med angivelse af den danske UCITS' navn. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer.

Bestemmelsen omfatter kun danske UCITS under tilsyn. Ved danske UCITS under tilsyn forstås sådanne foreninger, der har fået tilladelse fra Finanstilsynet til at drive virksomhed i henhold til lov om investeringsforeninger m.v. Danske UCITS med tilladelse fremgår af Finanstilsynets hjemmeside.

Til nr. 3 (§ 176, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov nr. 597 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v.)

Med de foreslåede ændringer til § 176, stk. 1, 2.-8. pkt., i lov nr. 597 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v. ændres begrebet tilsynsreaktioner til reaktioner, hvilket er en justering af bestemmelsen, så den kommer til at svare til ordlyden i den foreslåede § 345, stk. 7, nr. 4, i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 4 (§ 176, stk. 1, 8. pkt. i lov nr. 597 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v.)

Med forslaget til § 176, stk. 1, 8. pkt., i lov om investeringsforeninger m.v. er der tale om en konsekvensændring som følge af, at der med forslaget til § 345 i lov om finansiel virksomhed foreslås indført en bestyrelse for Finanstilsynet samtidig med, at Det Finansielle Råd foreslås nedlagt. Ligeledes konsekvensændres henvisninger.

Til nr. 5 (§ 176, stk. 2, i lov nr. 597 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v.)

Med forslaget til § 176, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v. indsættes der et nyt stk. 2. Bestemmelsen regulerer offentliggørelse af reaktioner og overgivelse af sager til politimæssig efterforskning vedrørende virksomheder, der ikke er under tilsyn, dvs. de virksomheder, der ikke er omfattet af stk. 1. Virksomheder, der ikke er under tilsyn, udgør alle de virksomheder der ikke er "under tilsyn" efter stk. 1. Der henvises til bemærkningerne til stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 2 medfører, at ved reaktioner for virksomheder, der ikke er under tilsyn, vil der alene ske offentliggørelse af Finanstilsynet. Virksomheden skal derfor ikke selv offentliggøre reaktionen på virksomhedens hjemmeside mv., svarende til 2.-8. pkt. i § 176, stk. 1, i lov om investeringsforeninger m.v., der gælder for danske UCITS under tilsyn.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår Finanstilsynet skal offentliggøre en reaktion. Det er dog hensigten, at offentliggørelsen som udgangspunkt sker dagen efter, at der er truffet afgørelse eller beslutning om at meddele reaktionen. Finanstilsynet orienterer forinden den pågældende virksomhed, hvis navn vil fremgå af offentliggørelsen, om den forestående offentliggørelse, således at virksomheden har mulighed for at kunne forberede sig herpå.

Der kan alene ske offentliggørelse af navnet på en virksomhed, der er en juridisk person. Derimod kan der ikke offentliggøres reaktioner med navns nævnelse, som angår fysiske personer. Det inde-

bærer bl.a., at en afgørelse om, at et bestyrelsesmedlem ikke længere opfylder betingelserne om egnethed og hæderlighed vil blive offentliggjort i anonymiseret form.

Offentliggørelse af en reaktion indebærer ikke, at selve den underliggende sag med dertilhørende akter bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt i henhold til § 175 i lov om investeringsforeninger m.v. En eventuel anmodning om aktindsigt, herunder aktindsigt i sagsakter og journalliste, vil derfor være omfattet af de almindelige regler herfor.

I forbindelse med bestyrelsens behandling af sager og afgivelse af reaktioner træffer bestyrelsen også beslutning om offentliggørelse. Udkast til bestyrelsens reaktion vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Undtagelserne til offentliggørelsespligten fremgår i dag af § 176, stk. 3, i lov om investeringsforeninger m.v. Med dette lovforslag vil undtagelserne fremgå af § 176, stk. 4. Såfremt det indstilles, at reaktionen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse skulle vedlægges udkastet til reaktionen. Beslutningen om offentliggørelse er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Finanstilsynet kan blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt bestyrelsen træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse. Erstatning kræver dog, at virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Bestyrelsens beslutning om offentliggørelse skal i det hele følge de almindelige forvaltningsretlige principper. Dertil kommer, at det følger af reglerne for bestyrelsens behandling af sager, at partens sædvanlige ret til partshøring i henhold til forvaltningsloven tillige omfatter udkastet til afgørelsen. Det betyder, at udkast til bestyrelsens reaktion i sin helhed sendes i partshøring hos den berørte virksomhed. Virksomheden vil i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at reaktionen offentliggøres – hvilke oplysninger, virksomheden eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Til nr. 6 (§ 176, stk. 3, i lov nr. 597 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v.)

Med forslaget til § 176, stk. 2, der bliver *stk. 3*, i lov om investeringsforeninger m.v. er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 176 i lov om investeringsforeninger m.v.

Til nr. 7 (§ 176, stk. 3, 10. pkt., i lov nr. 597 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v.)

Med forslaget til § 176, stk. 2, der bliver *stk. 3*, i lov om investeringsforeninger m.v. er der tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring til § 176, stk. 1, 1. pkt. i lov om investeringsforeninger m.v. Ændringen medfører, at det fremover som udgangspunkt kun er Finanstilsynet, som skal offentliggøre oplysninger herom på tilsynets hjemmeside, hvis en sag der er overgivet til politimæssig efterforskning vedrørende en virksomhed, som ikke er under tilsyn af Finanstilsynet, og der er faldet helt eller delvis fældende dom eller vedtaget bøde, eller hvis en sag er afgjort med vedtagelse af administrativt bødeforlæg.

Til nr. 8 (§ 176, stk. 4, i lov nr. 597 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v.)

Med forslaget til § 176, stk. 3, der bliver *stk. 4*, i lov om investeringsforeninger m.v. er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt stk. 2 i § 176 i lov om investeringsforeninger m.v.

Til nr. 9 (§ 176, stk. 5, i lov nr. 597 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v.)

Med forslaget til § 176, stk. 4, der bliver *stk. 5*, i lov om investeringsforeninger m.v. er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt *stk. 2* i § 176 i lov om investeringsforeninger m.v.

Til nr. 10 (§ 190, stk. 1, i lov nr. 597 af 12. juni 2013 om investeringsforeninger m.v.)

Med forslaget til § 190, *stk. 1*, i lov om investeringsforeninger m.v. er der tale om en konsekvensændring af henvisningen som følge af indsættelsen af et nyt *stk. 2* i § 176 i lov om investeringsforeninger m.v.

Til § 16

Til nr. 1 (§ 5, stk. 2, i lov om finansiel stabilitet)

Den gældende § 171 i lov om finansiel virksomhed fastsætter, hvilke bestemmelser i lov om finansiel virksomhed, der finder anvendelse for koncerner, hvor modervirksomheden er et pengeinstitut eller en pengeinstitutholdingvirksomhed. Dette område vil fremadrettet være reguleret i artikel 11, *stk. 1* og *2*, i CRR, hvorfor § 171, i lov om finansiel virksomhed med dette lovforslag foreslås ophævet.

Den foreslåede ændring af § 5, *stk. 2*, i lov om finansiel stabilitet er en konsekvens heraf.

Til nr. 2 (§ 16 e, stk. 2, 3. pkt., § 16 l, stk. 1, 1. pkt., § 16 n, stk. 1, og § 16 n, stk. 3, 2. pkt., i lov om finansiel stabilitet)

Den foreslåede ændring af § 16 e, *stk. 2, 3. pkt., § 16 l, stk. 1, 1. pkt., § 16 n, stk. 1, og § 16 n, stk. 3, 2. pkt.*, i lov om finansiel stabilitet er en konsekvens af, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013 af 26. juni 2013 (CRR) fremadrettet regulerer kapitalkrav for pengeinstitutter, hvorfor kapitalkravene for disse ikke længere vil være reguleret i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 3 (§ 16 g, stk. 8 i lov om finansiel stabilitet)

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at bestemmelserne vedrørende opgørelse af basiskapitalen i lov om finansiel virksomhed §§ 129-139, blev ophævet ved lov nr. 1556 af 21. december 2010, og videreført i bekendtgørelse om opgørelse af basiskapital.

Til § 17

Til nr. 1 og 3 (§ 6 B, stk. 1, nr. 3, i ligningsloven)

Det foreslås med ændringen af § 6 B, *stk. 1, nr. 3*, i ligningsloven, at kravet til forrentning i ligningslovens § 6 B, *stk. 1, nr. 3*, ophæves. Det drejer sig om kravet om, at kreditor i henhold til gældsinstrumentet skal have en årlig rente. Det drejer sig endvidere om, at vilkårene for rentens størrelse og variation skal være fastlagt ved udstedelsen af gældsinstrumentet, og vilkårene efterfølgende alene kan ændres som følge af forhold, hvorpå såvel debitor som kreditor i henhold til gældsinstrumentet er uden indflydelse.

Ingen af de anførte krav til forrentning er efter de almindeligt gældende regler en betingelse for at anse et lån for gæld i skattemæssig forstand. Ophævelsen af de anførte betingelser betyder, at det er skattelovgivningens almindelige regler, der er afgørende for, hvorledes et afkast skal behandles ved indkomstopgørelsen hos debitor og kreditor.

Hverken statskatteloven eller anden skattelovgivning indeholder en definition af begrebet renteudgifter, men praksis har skabt en almindelig, skatteretlig rentedefinition.

Ifølge afsnit C.A.11.2.1 i Den juridiske vejledning, som udarbejdes af SKAT, defineres renteudgifter skatteretligt som et sædvanligt periodisk vederlag til kreditor, beregnet som en bestemt procentdel af den til enhver tid værende restgæld, for at stille kapital til disposition. Ved vurderingen af, om renten opfylder rentedefinitionen, lægges der vægt på, at renten fastsættes forud for den renteperiode, som den vedrører. Hvis afkastet først fastsættes efter begyndelsen af den periode, den vedrører, er der ikke tale om en renteudgift, men et kurstab. Det er en forudsætning for at få fradrag for renteudgifter, at der er tale om reelle renteudgifter, og at der er tale om et retligt forpligtigende gældsforhold. I vejledningens afsnit C.A.11.2.2.2 anføres endvidere, at låneaftalen både skal indeholde en retlig bindende forpligtigelse til at betale gælden og forrente gælden.

Det foreslås derfor, at rentebetalinger er fradragsberettigede, selv om debitor i visse tilfælde kan annullere rentebetalinger efter reglerne for hybrid kernekapital i den finansielle lovgivning. Det vil sige, at vederlaget skattemæssigt skal behandles som renteudgifter, uanset om debitor har en beføjelse til at annullere rentebetalinger. Hvis debitor anvender sin beføjelse til at annullere rentebetalinger, bortfalder fradragsretten for de annullerede renter.

I øvrigt finder den almindelige, skatteretlige rentedefinition anvendelse på vederlag ifølge hybrid kernekapital. Skal der f.eks. betales en overskudsafhængig ydelse til kreditor, skal denne ydelse skattemæssigt behandles som et kurstab/kursgevinst efter reglerne i kursgevinstloven, fordi en overskudsafhængig ydelse ikke opfylder den skattemæssige rentedefinition. I et sådant tilfælde vil gælden hos debitor være omfattet af kursgevinstloven og tilsvarende for kreditor, dog således at fordringen hos kreditor som udgangspunkt vil være omfattet af lagerprincippet i kursgevinstlovens § 29, stk. 3.

Selvom betingelserne i ligningslovens § 6 B er opfyldt, kan rentefradragsretten blive begrænset eller bortfalde efter skattelovgivningens almindelige regler herom, idet ligningslovens § 6 B indebærer, at renter af gæld, der ikke forfalder på et forud fastsat forfaldstidspunkt, ved indkomstopgørelsen skal behandles som renter af anden gæld. F.eks. kan fradragsretten for rentebetalinger og kurstab på hybrid kernekapital bortfalde efter reglen i selskabsskattelovens § 2 B, hvis den hybride kernekapital er indskudt af en kreditor, som er hjemmehørende i udlandet, og fordringen m.v. efter udenlandske skatteregler anses for at være indskudt kapital. Selskabsskattelovens § 2 B finder anvendelse, hvis kreditor har bestemmende indflydelse over selskabet, eller hvis selskaberne er koncernforbundne, jf. ligningslovens § 2. Som yderligere eksempler kan nævnes, at reglen om tynd kapitalisering i selskabsskattelovens § 11, EBIT-reglen i selskabsskattelovens § 11 B og renteloftsreglen i selskabsskattelovens § 11 C også gælder for renteudgifter m.v. vedrørende hybrid kernekapital.

Til nr. 2 (§ 6 B, stk. 1, nr. 2, i ligningsloven)

Den foreslåede ændring er af redaktionel karakter, idet definitionen af et kreditinstitut nu fremgår af artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013.. Kredsen af selskaber m.v., der er omfattet af bestemmelsen, er uændret.

Til nr. 4 (§ 6 B, stk. 2, i ligningsloven)

Den foreslåede ændring af § 6 B, stk. 2, i ligningsloven er en konsekvens af, at § 6 B, stk. 1, nr. 3, ophæves.

Til § 18

Til nr. 1 (§ 1, stk. 5 og 6, i kursgevinstloven)

Med den foreslåede ændring af § 1, stk. 5 og 6, i kursgevinstloven er der tale om en konsekvensrettelse af redaktionel karakter som følge af, at § 6 B, stk. 1, nr. 3, i ligningsloven foreslås ophævet.

Til § 19

Det foreslås i stk. 1, at lovforslaget træder i kraft den 31. marts 2014, jf. dog stk. 2-13.

[[Stk. 2-6] følger af CRD-forslaget – indsættes når de to forslag sammenkøres.]

Det foreslås med *stk. 7*, at [alle bufferbestemmelserne] træder i kraft den 1. januar 2015.

Det foreslås i *stk. 8*, at begrænsningen på antallet af bestyrelsesposter i § 1, nr. [7], jf. den foreslåede § 308 i lov om finansiel virksomhed, først finder anvendelse fra 1. juli 2014. Den foreslåede § 308 implementerer kravene i artikel 91, stk. 3, i CRD IV. Det fremgår af artikel 91, stk. 3, i CRD IV, at disse begrænsninger skal finde anvendelse fra den 1. juli 2014. Med henblik på implementering af dette forskudte anvendelsestidspunkt træder denne del af loven først i kraft den 1. juli 2014.

Med *stk. 9* foreslås indsat en overgangsbestemmelse, der indebærer, at bestyrelsesmedlemmer i systemisk vigtige institutter, som omfattes af begrænsningen i antallet af direktions- og bestyrelsesposter i den foreslåede § 308, jf. dette lovforslags § 1, nr. [7], og som fra det tidspunkt, hvor bestemmelsen finder anvendelse (den 1. juli 2014), jf. det foreslåede stk. 7, besidder flere ledelsesposter end det tilladte antal, kan besidde disse ledelsesposter indtil udløbet af bestyrelseshvervet i det systemisk vigtige institut. Overgangsordningen indebærer således, at begrænsningen i antallet af direktions- og bestyrelsesposter i de ovennævnte tilfælde senest skal være opfyldt på det tidspunkt, hvor bestyrelsesmedlemmet genvælges til bestyrelsen i det systemisk vigtige institut.

Det er således i en afgrænset overgangsperiode muligt for bestyrelsesmedlemmer omfattet af den foreslåede § 308, stk. 1, at bibeholde en kombination af direktions- og/eller bestyrelsesposter, som overskrider begrænsningerne i § 308, stk. 1.

Såfremt et bestyrelsesmedlem i et systemisk vigtigt institut efter udløbet af dette bestyrelseshverv ikke genvælges, er vedkommende ikke længere omfattet af begrænsningen i den foreslåede § 308, med mindre vedkommende er omfattet af begrænsningen i den foreslåede § 308 i kraft af en anden bestyrelsespost.

Ved udløb af et bestyrelseshverv forstås afslutningen på den valgperiode, som det pågældende bestyrelsesmedlem er valgt for.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til det foreslåede § 1, nr. [7], i forhold til § 308.

Det foreslås i *stk. 10*, at Finanstilsynets hjemmel til at fastsætte regler om et likviditetsdækningskrav i kun finder anvendelse i perioden fra 1. januar 2015 til 1. januar 2018. Likviditetsdækningskravet kan efter en indberetningsperiode frem til 1. januar 2015, indføres nationalt inden likviditetsdækningskravet i henhold til CRR træder i kraft den 18. januar 2018, hvorefter det nationale likviditetsdækningskrav ophører.

Det foreslås med *stk. 11*, at ophævelsen af forrentningsvilkåret i ligningslovens § 6 B, stk. 1, nr. 3, tillægges virkning for lån optaget fra og med 1. juli 2010. Dette har til formål at undgå eventuel

genoptagelse af skatteansættelser for perioden fra 1. juli 2010, hvor 132, stk. 1, nr. 9, i lov om finansiel virksomhed, som affattet ved lov nr. 579 af 1. juni 2010, er trådt i kraft.

Med forslaget til *stk. 12* foreslås, at bestemmelserne om Finanstilsynets bestyrelse træder i kraft den 1. juli 2014.

Med forslaget til *stk. 13* foreslås, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I, der senest den 30. juni 2014 udpeges som systemisk vigtige finansielle institutter (SIFier) i medfør af det foreslåede § 308, i lov om finansiel virksomhed, skal opfylde de SIFI-bufferkrav, der fastsættes af erhvervs- og vækstministeren i medfør af det foreslåede § 125 h, jf. § 125 a, stk. 6, fra 1. januar 2015. Dette følger den politiske aftale af 10. oktober 2013 mellem regeringen (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti om regulering af systemisk vigtige finansielle institutter (SIFI) samt krav til alle banker og realkreditinstitutter om mere og bedre kapital og højere likviditet.

Med henblik på at imødegå, at der i branchen i perioden fra 1. januar 2014 til lovforslagets ikrafttræden den 31. marts 2014 vil kunne være uklarhed om, hvilket regelsæt der håndhæves, skal Finanstilsynet i denne periode alene håndhæver den gældende danske regulering, og således ikke hverken reglerne i CRD IV eller CRR. Dette gælder indtil ikrafttræden af lovforslaget, der implementerer CRD IV, i hvilket Finanstilsynet udpeges som kompetent myndighed i forhold til CRD IV og CRR, jf. forslaget til ændring af § 344, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Til § 20

Stk. 1. §§ 1-6, 8-15 og 18 gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 7 gælder ikke for Færøerne.

Stk. 3. §§ 1-5, 10 og 13-15 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Stk. 4. §§ 1-5, 8-10 og 13-15 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.